An. et vol. XXXXV 16-24 Februarii 1953 (Ser. II, v. XX) - N. 2-3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

Spedizione in abbonamento postale - Gruppo III

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Sacrum Consistorium, secretum, p. 65; publicum, p. 86; secretum, p. 87 - Litterae Decretales, p. 113 - Constitutio Apostolica, p. 88 - Litterae Apostolicae, p. 149 - Epistulae, p. 91 - Nuntius radiophonicus, p. 96.

Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii*: Decretum, p. 100 - *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 100 - *S. C. Concilii*: Epistula, p. 101

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 103.

Acta Officiorum: *Pont. Commissio ad redigendum Codicem I. C. Orientalis*: Responsa ad dubia, p. 104.

Diarium Romanae Curiae: Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, p. 106-152 - Necrologio, p. 160.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · LIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 1300 — extra Italiam, Lib. 2000 vel $ 5

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 100 — extra Italiam, Lib. 190 vel $ 0,30

Librariae Vaticanae subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXV, n. 2 – 16 Februarii 1953)

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*die 12 Ianuarii 1953*)

PAG.

I. Camerarius Sacri Collegii 65
II. Allocutio Ssmi Domini Nostri . . . 65
III. Creatio et publicatio Patrum Cardinalium 69
IV. Provisio Ecclesiarum 71
V. Postulatio Palliorum 86

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(*die 15 Ianuarii 1953*)

86

III

CONSISTORIUM SECRETUM
(*die 15 Ianuarii 1953*)

I. Clausio oris et provisio Ecclesiarum . 87
II. Oris aperitio et Titulorum assignatio 87
III. Postulatio Palliorum 88

CONSTITUTIO APOSTOLICA

SPIRITUS SANCTI. *Quantae et semper fuerit.* – Canonicorum Collegium in cathedrali templo dioecesis Spiritus Sancti erigitur et constituitur. -28 Octobris 1952 88

EPISTULAE

I. *Quinto ac vicesimo.* – Ad Emum P. D. Petrum tit. Sanctae Mariae Trans Tiberim S. R. E. Presb. Cardinalem Segura y Saenz, Archiepiscopum Hispalensem, quina lustra a suscepta sacra purpura implentem. – 6 Decembris 1952 91
II. *Peculiari animi.* – Ad Emum P. D. Normannum Thomam tit. Sanctorum Quattuor Coronatorum S. R. E. Presb. Cardinalem Gilroy, Archiepiscopum Sydneyensem, quem Legatum mittit ad primum Concilium Plenarium ex universo Insularum Philippinarum Episcopatu celebrandum. – 8 Decembris 1952 91
III. *Rem memoratu dignam.* – Ad Excmum P. D. Gillam Vincentium Gremigni, Episcopum Novariensem, octavo vertente saeculo ex quo Petrus Lombardus quattuor Sententiarum Libros in lucem edidit. – 15 Decembris 1952 . 93
IV. *Duplicem profecto.* – Ad Emum P. D. Mauritium tit. Sanctae Mariae De Pace S. R. E. Presb. Cardinalem Feltin, Archiepiscopum Parisiensem, quinque episcopatus lustra celebraturum. – 20 Ianuarii 1953 . 95

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Episcopis et christifidelibus datus, ob sollemnia centenaria in honorem S. Thomae Apostoli ac S. Francisci Xaverii in metropolitana urbe Ernaculamensi coadunatis. – 31 Decembris 1952 96

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. Sacerdos Leonardus Feeney excommunicatus declaratur. – 13 Februarii 1953 100

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 100

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Epistula. Circa il prestito del materiale conservato negli archivi ecclesiastici in Italia. – 30 Dicembre 1952 . 101

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis:
Divionen. Nullitatis matrimonii (De Chauvigny-De Seroux). – 21 Ianuarii 1953 103

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD REDIGENDUM CODICEM IURIS CANONICI ORIENTALIS

Responsa ad proposita dubia – 8 Ianuarii 1953 104

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Segreteria di Stato: *Nomine* 106

(*pro Indice fasc. 3, v. pag. III*)

An. et vol. XXXXV 16 Februarii 1953 (Ser. II, v. XX) - N. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XII mensis Iannuarii anno MCMLIII, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani fuit *Consistorium secretum*, cuius acta ex ordine referuntur.

I - CAMERARIUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Mercati detulit perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Bruno, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii Cardinalium Camerario.

II - ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Ex quo Sacrum Collegium vestrum, septem abhinc annos, novis adlectis Purpuratis Patribus, supplevimus, multas illud, ut nostis, gravesque iacturas fecit; ac cupimus imprimis Eminentissimos eos Viros maesto commemorare animo, quorum ho die praesentiam una vobiscum desideramus.

Ut autem novos vobis conlegas donaremus, non modo id suasit, ut nempe amplissimum Ecclesiae Senatum, numero deminutum, redintegraremus, sed ut etiam lectissimos Praesules,

qui vel in Pontificiis Legationibus, vel in sibi creditis dioecesibus, vel in Romana Curia studiosam, sollertem prudentemque suam navando operam summopere Nobis se probavere, multumque ad christiani nominis contulerunt incrementum, digno afficeremus praemio.

Ac gratissimum Nobis fuisset — id cupimus heic vobis coram declarare — aliis quoque, qui vel suo consilio suaque operositate tam prope Nobis adsunt, vel longe a Nobis adsidue laborantes, virtutum laude promeritisque praestant, eandem impertire dignitatem. Attamen quem Patrum Cardinalium numerum Decessor Noster fel. rec. Xistus V, per Apostolicas Litteras *Postquam verus*, die III mensis Decembris, anno MDLXXXVI datas, decrevit ac statuit, et Codex Iuris Canonici iterum sanxit, [1] haud visum Nobis est, re diligenter perpensa, in praesentibus rerum adiunctis immutare; eis cupimus nihilo secius, quos, etsi dignos, non potuimus tanto decorare honore, aestimationis ac benevolentiae Nostrae significationem hoc in sollemni consessu declarare.

Aliud praeterea est, quod silentio praeterire nolumus: lectissimos nempe Praesules duos, qui pro sua cuiusque parte Officio praesunt publicis procurandis Ecclesiae negotiis, in Sacrum Collegium vestrum cooptare Nobis in animo erat, eorumque iam erant nomina in primis a Nobis scripta, cum legendorum Cardinalium indicem comparavimus. Iidem tamen Praesules, insigni virtutis testimonio, tam instanter a Nobis petiere ut sineremus eos amplissimum hoc declinare munus, ut eorum iteratis votis ac precibus satisfaciendum putaverimus. Quod cum fecimus, eorum voluimus virtutem aliquo honestare praemio; atque adeo eos, ut nostis, ad altioris honoris gradum provexi-mus, qui satius aptiusque operosae eorum navitatis campum testaretur.

In novis vero deligendis Patribus Cardinalibus ea mente moti sumus ut videlicet, quantum fieri possit, Sacrum Colle

[1] Can. 231.

gium vestrum veluti viventem imaginem referat totius Ecclesiae, cuius amplissimus Senatus dicitur; Ecclesia nempe Catholica — cuius haec Apostolica Sedes caput est providentis Dei consilio constitutum — nulli genti, nulli populo extranea est, sed ad omnes pertinet, omnesque eadem caritate eademque cura complectitur.

Quin immo hoc videtur Nobis summa consideratione summaque meditatione dignum: dum nimirum nationum communitas ac civium compages nostris hisce temporibus dissidiis discordiisque disiunguntur atque interdum etiam in grave adducuntur discrimen, at contra quae fuit a Divino Redemptore ad omnium reparandam salutem condita societas, eam suapte natura unam esse, ac singulos universos cuiusvis stirpis cuiusvis gentis veluti matrem amantissimam considerare filios.

Hanc singularem indolem, quae eam supra varias nationes ponit, Sacrum Collegium vestrum, ut videtis, participat, quamvis aliquando ex aliis, aliquando vero ex aliis dioecesibus ac populis, pro rerum opportunitate, Purpurati Patres deligantur. Nulli enim peculiari sedi haec excelsa Ecclesiae dignitas coniungitur, vel necessario tribuenda est; ac praeterea qui eam adepti fuerint, ii procul dubio, ut Nobis perspectum est, in hoc perhonorifico fungendo munere, Ecclesiam universam potissimum prae animo habent.

In praesens autem, dum vos, Venerabiles Fratres, Nobis coram cernimus perlibenter, facere non possumus quin ad Venerabilem Fratrem Zagrabiensem Archiepiscopum, cui ob rerum condiciones, in quibus versatur, datum non fuit ut libero commeatu hanc Urbem peteret communemque Patrem adiret, maerentem voluntatem convertamus Nostram. Etsi absentem paterna Nos eum caritate amplectimur; ac cupimus vehementer ut noscant omnes Nos, cum eum Romanae purpurae maiestate decorandum statuimus, non aliud quaesivisse, nisi eximia illius promerita digno honestare praemio, atque etiam universae eius genti testari benevolentiam Nostram; singularique ratione dilectos filios Nostros ac filias dilaudare impenseque solari, qui

strenua sua animi fortitudine, difficillimis hisce temporibus, catholicam suam profitentur fidem.

Peculiarique modo longissime a vero abest nos illum ea mente in Sacrum Collegium vestrum cooptandum decrevisse, ut publicos Jugoslaviae Moderatores provocando offenderemus. Neque Nos hac nuntiata electione voluimus asperrimo illi loquendi modo respondere, quo Nos una cum Apostolica hac Sede detrectamur: asperrimum dicimus loquendi modum, cui quidem, veniam ex animo dantes, ignoscimus.

Verumtamen conscientiae Nostrae officium Nobis haud permittere poterat, ut illarum accusationum fundamentum agnosceremus ac probaremus; quae, ut nostis, eo processerunt, ut Zagrabiensis Archiepiscopus gravissima damnaretur poena. Ac praeterea spei exspectationique non satisfacere non potuimus catholici orbis christifidelium ac non paucorum etiam acatholicorum, quibus hic ad Romanae purpurae dignitatem evectionis nuntius sacri Antistitis apostolico studio christianaque fortitudine praestantis, pergratus fuit. Ceterum Patrum Cardinalium munus ecclesiastica tantummodo dignitas est; qua tamen ii solent, qui publicae rei gubernacula tractant eorumque populi, cum de eorum cive agitur in vestrum adlecto Collegium, summopere laetari.

Aliud denique est, quod magna animum Nostrum aegritudine afficit. Paucis ante diebus Venerabilis Frater Stephanus Wyszynski, Archiepiscopus Gnesnensis et Varsaviensis, brevissimis nuntiavit verbis se non posse, ut in votis erat, hanc almam petere Urbem. Quibus de causis id agere non possit, adhuc Nobis ignotum est. Certissimum est tamen — idque cupimus ut omnes perspectum habeant — Nos, cum eum statuimus ad Romanae purpurae dignitatem evehere, non modo voluisse hunc sacrum Antistitem, de Ecclesia optime meritum, digno decorare praemio, sed nobilissimae etiam Polonorum Nationi, quae in christiani nominis fastis, arduis quoque asperisque temporibus, paginas scripsit summa laude summaque gloria dignas, paternam amantissimamque significare voluntatem Nostram.

Ac postremo virum desideratissimum vobis coram commemoratum volumus, Venetiarum nempe Patriarcham, qui postquam a Nobis nuntiatum fuerat eum proxime fore eadem vestra dignitate augendum, e mortali hac vita decessit. Is apostolicae suae operositatis praemium non heic a Nobis, sed a Deo ipso, ut confidimus, in sempiterna beatitate accepit.

III – CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

Iam deveniamus igitur ad amplissimum supplendum Ordinem vestrum, quattuor ac viginti lectissimos Praesules in illum adlegendo, quos ob sua cuiusque eximia promerita ob suasque virtutum laudes hoc tanto honore tantoque munere dignamus.

Hi sunt:

Celsus Costantini, Archiepiscopus tit. Theodosiopolitanus in Arcadia ac Secretarius S. Congregationis Propagandae Fidei;

Augustus Alvarus da Silva, Archiepiscopus S. Salvatoris in Brasilia;

Caietanus Cicognani, Archiepiscopus tit. Ancyranus et Apostolicus in Hispania Nuntius;

Angelus Iosephus Roncalli, Archiepiscopus tit. Mesembrianus et Apostolicus in Gallia Nuntius;

Valerius Valeri, Archiepiscopus tit. Ephesinus et Adsessor S. Congregationis Orientali Ecclesiae praepositae;

Petrus Ciriaci, Archiepiscopus tit. Tarsensis, et Apostolicus in Lusitania Nuntius;

Franciscus Borgongini Duca, Archiepiscopus tit. Heracleensis in Europa et Apostolicus in Italia Nuntius;

Mauritius Feltin, Archiepiscopus Parisiensis;

Marcellus Mimmi, Archiepiscopus Neapolitanus;

Carolus Maria de la Torre, Archiepiscopus Quitensis;

Aloisius Stepinac, Archiepiscopus Zagrabiensis;

Georgius Franciscus Xaverius Maria Grente, Archiepiscopus Episcopus Cenomanensis;

Iosephus Siri, Archiepiscopus Ianuensis;

Ioannes D'Alton, Archiepiscopus Armachanus;

Iacobus Franciscus Mc Intyre, Archiepiscopus Angelorum in California;

Iacobus Lercaro, Archiepiscopus Bononiensis;

Stephanus Wyszynski, Archiepiscopus Gnesnensis et Varsaviensis;

Beniaminus de Arriba et Castro, Archiepiscopus Tarraconensis;

Fernandus Quiroga et Palacios, Archiepiscopus Compostellanus;

Paulus Aemilius Léger, Archiepiscopus Marianopolitanus;

Chrysanthus Luque, Archiepiscopus Bogotensis in Columbia;

Valerianus Gracias, Archiepiscopus Bombayensis;

Iosephus Wendel, Archiepiscopus Monacensis et Frisingensis;

Alfredus Ottaviani, Adsessor S. Congregationis S. Officii

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra creamus et publicamus S. R. E. Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum:

Celsum Costantini,
Augustum Alvarum da Silva,
Caietanum Cicognani,
Angelum Iosephum Roncalli.
Valerium Valeri,
Petrum Ciriaci,
Franciscum Borgongini Duca,
Mauritium Feltin,
Marcellum Mimmi,
Carolum Mariam de la Torre,

Aloisium Stepinac,
Georgium Franciscum Xaverium M. Grente,
Iosephum Siri,
Ioannem D'Alton,
Iacobum Franciscum Mc Intyre,
Iacobum Lercaro,
Stephanum Wyszynski,
Beniaminum de Arriba et Castro,
Fernandum Quiroga et Palacios,
Paulum Aemilium Léger,
Chrysanthum Luque,
Valerianum Gracias,
Iosephum Wendel,

Ex Ordine Diaconorum:

Alfredum Ottaviani.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Reliquum est ut Ecclesiis, suo viduatis Pastore, consulamus.

IV – PROVISIO ECCLESIARUM

Postea Ssmus per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites pubblicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS

Hierapolitanum, Leonem Iacobum Ossola, iam Episcopum Novariensem, nuper vita functum.

Sancti Andreae et Edimburgensem, Gordon Gray.

Seattlensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Thomam Arcturum Connolly, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Novae Segobiae, dioecesi in archidioecesim evecta, Iacobum Sancho, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Cacerensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Petrum Paulum Santos Songco, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Iarensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Iosephum Cuenco, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Cagayanum, dioecesi in archidioecesim evecta, Iacobum Thomam Hayes, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Verae Crucis, dioecesi in archidioecesim evecta, Emmanuelem Pium López Estrada, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Mopsuestenum, Iosephum Gotthardt, Vicarium Apostolicum de Windhoek.

Aprensem, Philippum Franciscum Pocock, iam Episcopum Saskatoonensem, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Alphridi Arcturi Sinnott, Archiepiscopi Winnipegensis, cui iam successit.

Aeniensem, Ludovicum Morel, iam Archiepiscopum Soeiiüenensem.

Soeiiüenensem, Franciscum Wang.

Cotradensem, Hugonem Bressane de Araujo, iam Episcopum Guaxupensem, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Antonii dos Santos Cabral, Archiepiscopi Bellohorizontini.

Sancti Ludovici in Maragnano, Iosephum de Medeiros Delgado, iam Episcopum Caicoënsem.

Corinthiensem, Ianuarium Verolino, Nuntium Apostolicum apud Respublicas Guatimalensem et Salvatorianam.

Macrensem in Rhodope, Ioannem Dooley, Delegatum Apostolicum in Indosina.

Heliopolitanum in Phoenicia, Danielem Rivero, iam Archiepiscopum Sucrensem.

Nicaenum, Hilarium Alcini, iam Episcopum Dionysiensem.

Sucrensem, Iosephum Clementem Maurer, iam Episcopum Ceaensem.

Olindensem et Recifensem, Antonium Almeida Moraes, iam Episcopum Montisclarensem.

Philadelphiensem, Ioannem Franciscum O' Hara, iam Episcopum Buffalensem.

Goritiensem et Gradiscanum, Hyacinthum Ioannem Ambrosi, iam Episcopum Clodiensem.

Bizyenum, Alexandrum Tokic, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Nicolai Dobrečić, Archiepiscopi Antibarensis.

Sebastenum in Armenia, Alaphridum Arcturum Sinnott, iam Archiepiscopum Winnipegensem.

Gabalensem, Ignatium Mobarak, iam Archiepiscopum Berytensem Maronitarum.

Berytensem Maronitarum, Ignatium Ziade', iam Episcopum Aleppensem Maronitarum.

Coadiutorem cum iure successionis, Excmi P. D. Philippi Servuli Desranleau, Archiepiscopi Sherbrookensis, nuper vita functi, Georgium Cabana, Archiepiscopum Anchialitanum, qui iam successit.

Manaënsem, dioecesi in archidioecesim evecta, Albertum Gaudentium Ramos, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Natalensem, dioecesi in archidioecesim evecta, Marcolinum de Souza Dantas, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Hierapolitanum in Syria, Rosalvum Costa Rego, iam Episcopum Marcianensem.

Preslavensem, Mauritium Baudoux, iam Episcopum Sancti Pauli in Alberta, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Arcturi Béliveau, Archiepiscopi Sancti Bonifacii.

Nicomediensem, Paulum Bertoli, Delegatum Apostolicum in Turcarum Republica.

Sanctae Severinae, Ioannem Dadone.

Bononiensem, Iacobum Lercaro, iam Archiepiscopum Ravennatensem et Episcopum Cerviensem.

Pompeiopolitanum in Cilicia, Raphaëlem Ignatium Arias Blanco, iam Episcopum Sancti Christophori in Venezuela, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Lucae Gulielmi Castillo Hernández, Archiepiscopi Caracensis.

Carpathiensem, Nicolaum Eugenium Navarro, iam Episcopum Usulensem.

Odessitanum, Ioannem Baptistam Geisler, iam Episcopum Brixinensem, nuper vita functum.

Laodicenum in Syria, Beniaminum Roland-Gosselin, iam Episcopum Siguitanum, nuper vita functum.

Pedachtoënum, Gregorium Hindié, iam Archiepiscopum Aleppensem Armenorum.

Rhoinensem, Ioannem Landàzuri, Coadiutorem Emi P. D. Ioannis Gualberti S. R. E. Cardinalis Guevara, Archiepiscopi Limani.

Ravennatensem et Episcopum Cerviensem, Aegidium Negrin.

Proconnesium, Cornelium Sebastianum Cuccarollo, iam Archiepiscopum Hydruntinum.

Brysiensem, Iosephum Bartholomaeum Evangelisti, Coadiutorem Excmi P. D. Evangelistae Vanni, Archiepiscopi Agraensis.

Aprensem, Antonium Gregorium Vuccino, iam Archiepiscopum Corcyrensem.

Laodicenum in Syria, Paulum Bernier, Nuntium Apostolicum apud Respublicas Costaricensem et Panamensem.

Taipehensem, noviter erecta archidioecesi, Iosephum Kuo.

Monacensem et Frisingensem, Iosephum Wendel, iam Episcopum Spirensem.

Teresianum, dioecesi in archidioecesim evecta, Severinum Vieira de Melo, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Kansanopolitanum in Kansas, dioecesi in archidioecesim evecta, Eduardum Iosephum Hunkeler, iam Episcopum eiusdem dioecesis.

Anchialitanum, Iacobum Vilanova et Meléndez, iam Episcopum Sanctae Annae.

Neapolitanum, Marcellum Mimmi, iam Archiepiscopum Barensem.

Sancti Iosephi in Costarica, Rubén Odio Herrera.

Hadrianopolitanum in Haemimonto, Carolum Falcinelli, iam Episcopum Aesinum.

Barensem, Henricum Nicodemo, iam Episcopum Miletensem.

Novarcensem, Thomam Aloisium Boland, iam Episcopum Patersonensem.

Mocissenum, Vigilium Fridericum Dalla Zuanna, iam Episcopum Carpensem.

Nicopolitanum in Epiro, Coelestinum Iosephum Damiano, Delegatum Apostolicum in Africa Meridionali.

Madytensem, Iosephum Gawlina, iam Episcopum Mariammitanum.

Aleppensem Armenorum, Aloisium Batanian, iam Archiepiscopum Gabulensem.

Scythopolitanum, Antonium Tani, iam Archiepiscopum Urbinatensem.

EPISCOPOS

Elatensem, Dominicum Tang.

Czestochoviensem, Zdzislaum Goliński, iam Episcopum Hemeriensem.

Theodosiopolitanum in Armenia, Antonium Baraniak, Auxiliarem Excmi P. D. Stephani Wyszyński, Archiepiscopi Gnesnensis et Varsaviensis.

Heracleensem Ponticum, Stephanum Bäuerlein, Auxiliarem Ecmi P. D. Antonii Akšamović, Administatoris Apostolici dioecesis Sirmiensis.

Berolinensem, Gulielmum Weskamm, iam Episcopum Rhandensem.

Nuscanum, Guidonem Casullo.

Dodgepolitanum, noviter erecta dioecesi, Ioannem Baptistam Franz.

Ceucevensem, noviter erecta dioecesi, Aloisium Li Paiyu.

Bencennensem, Loras Thomam Lane, Auxiliarem Excmi P. D. Henrici Patricii Rohlman, Archiepiscopi Dubuquensis.

Seguntinum, Paulum Gùrpide Beope.

Aborensem, Ioannem de Vienne, iam Episcopum Tienzinensem.

Faliscodunensem et Aquipendiensem, dioecesibus in personam unitis, Aloisium Boccadoro.

Ientaevensem, Alphonsum Tsung Huai-Mo.

Sambalpurensem, noviter erecta dioecesi, Hermannum Westermann.

Niciotanum, Ioannem Baptistam Tran Huu Duc, Vicarium Apostolicum de Vinh.

Aberdonensem, Franciscum Walsh.

Phyteanum, Iosephum Schoiswohl.

Cernitzensem, Aemilium Eliam Verhille, Vicarium Apostolicum Arcis Rousset.

Edistianensem, Petrum Iosephum Rivera Mejia, Auxiliarem Excmi P. D. Bernardi Botero Alvarez, Episcopi Sanctae Marthae.

Novariensem, Gillam Vincentium Gremigni, iam Episcopum Teramensem et Hatriensem.

Mylasensem et Praelatum nullius Batanensem et Babuyanensem, Peregrinum De la Fuente.

Jamnitenum, Thomam Asagoro Wakida, iam Episcopum Yokohamaënsem.

Aegaeum, Gerardum Coderre, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Anastasii Forget, Episcopi Sancti Ioannis Quebecensis.

Gaurianensem, Ernestum Aurelium Ghiglione, Vicarium Apostolicum Bengasinum.

Hiltensem, Norbertum Forero et Garcia, Auxiliarem Excmi P. D. Raphaëlis Afanador et Cadena, Episcopi Neo Pampilonensis.

Druensem, Gulielmum Guy Van Zuylen, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Ludovici Iosephi Kerkhofs, Episcopi Leodiensis.

Junellensem, noviter erecta dioecesi, Dermot O'Flanagan.

Yakimensem, noviter erecta dioecesi, Iosephum Dougherty.

Abaradirensem, Iosephum Fady, primum Vicarium Apostolicum Likuniensem.

Syedrensem, Franciscum Xaverium Nuño, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Ignatii Placencia et Moreira, Episcopi Zacatecensis.

Nagporensem, Eugenium Ludovicum Reginaldum D'Souza.

Dibrugarhensem, noviter erecta dioecesi, Orestem Marengo.

Kyotensem, noviter erecta dioecesi, Paulum Yoshiyuki Furuya.

Abiddensem, Gulielmum Duschak, primum Vicarium Apostolicum Calapanensem.

Sanctae Annae Pocatierensis, noviter erecta dioecesi, Brunonem Desrochers.

Cidramenum, Franciscum Miranda Vicente, Auxiliarem Emi P. D. Henrici S. R. E. Cardinalis Pla y Deniel, Archiepiscopi Toletani.

Dorylaënsem, Henricum Dupont, Auxiliarem Emi P. D. Achillei S. R. E. Cardinalis Liénart, Episcopi Insulensis.

Insulae Grandis, Ioannem Paschang.

Neritonensem, Conrandum Ursi.

Segobricensem, Iosephum Pont Gol.

Abydenum, Lancillottum Goody, Auxiliarem Exmi P. D. Raymundi Prendiville, Archiepiscopi Perthensis.

Helenopolitanum in Palaestina, Matthiam Wehr, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Francisci Rodulphi Bornewasser, Archiepiscopi Episcopi Trevirensis, cui iam successit.

Anastasiopolitanum, Theodoricum de Angelis, iam Episcopum Nucerinum Paganorum.

Palmyrenum Melchitarum, Leonem Kilzi, iam Episcopum Caesariensem.

Caesariensem, Athanasium El Chaer.

Rhandensem, Paulum Chevalier, Auxiliarem Excmi P. D. Georgii Francisci Xaverii M. Grente, Archiepiscopi Cenomanensis.

Helensem, Iosephum Ioachimum Gonçalves, Coadiutorem Excmi P. D. Aloisii Scortegagna, Episcopi Spiritus Sancti, iam vita functi.

Aurelianensem, Robertum Picard de la Vacquerie, iam Episcopum Doarensem.

Botrianensem, Ioannem Lesourd, primum Vicarium Apostolicum Nounensem.

De Aguas Calientes, Salvatorem Quezada.

Orurensem, Bertholdum Bühl, iam Episcopum Cartennitanum.

Cochabambensem, Ioannem Tarcisium Senner, iam Episcopum Rusaditanum.

Thagastensem, Antonium Poma, Auxiliarem Excmi P. D. Dominici Menna, Episcopi Mantuani.

Neocaesariensem in Syria, Marcellum Riopel, Auxiliarem Emi P. D. Clementis Aemilii S. R. E. Cardinalis Roques, Archiepiscopi Rhedonensis.

Hipponensem, Gulielmum Bosetti, Auxiliarem Excmi P. D. Hyacinthi Tredici, Episcopi Brixiensis.

Chomatitanum, Aloisium Carolum Borromeo, Auxiliarem Excmi P. D. Petri Calchi Novati, Episcopi Laudensis, iam vita functi.

Tagbilaranum, Emmanuelem Mascariñas, iam Episcopum Palensem.

Palensem, Linum Gonzaga.

Wollongongensem, noviter erecta dioecesi, Thomam Mc Cabe, iam Episcopum Portus Piriensis.

Ionopolitanum, Hubertum Iosephum Paulissen, iam Episcopum Kumasiensem.

Dionysiensem, Carolum Celik.

Verbianum, Petrum Ossola, iam Episcopum Montis Alti et Ripanum.

Arethusium, Bonaventuram Jàuregui, Auxililarem Excmi P. D. Ioachimi García Benítez, Archiepiscopi Medellensis.

Montis Alti et Ripanum, dioecesibus in personam unitis, Vincentium Radicioni.

Chusirensem, Fridericum Rintelen, Auxiliarem Excmi P. D. Laurentii Jaeger, Archiepiscopi Paderbornensis.

Raigarhensem-Ambikapurensem, noviter erecta dioecesi, Anscharium Sevrin, iam Episcopum de Ranchi.

Vijayavadanum, Ambrosium De Battista.

Ienngauensem, Pacificum Ly-Hsüante.

Yokohamaënsem, Lucam Katsusaburo Arai.

Bruzenum, Iosephum Pavlišić, Auxiliarem Excmi P. D. Victoris Burić, Episcopi Seniensis.

Avensensem, Alaphridum Lanctôt, Vicarium Apostolicum de Bukoba.

Febianensem, Laureanum Rugambwa, primum Vicarium Apostolicum de Kagera Inferiore .

Spiritus Sancti, Iosephum Ioachimum Gonçalves, iam Episcopum Helensem.

Citiensem, Blasium D'Agostino, Auxiliarem Excmi P. D. Oddonis Bernacchia, Episcopi Larinensis et Thermularum.

Barbastrensem, Petrum Cantero Cuadrado.

Cartennitanum, Andream Jacquemin, Coadiutorem Excmi P. D. Francisci Mariae Picaud, Episcopi Baiocensis.

Ampuriensem et Templensem, Carolum Re, iam Episcopum Hadrumetinum.

Laganitanum, Xaverium Geeraerts, Vicarium Apostolicum Constermanspolitanum.

Stectorenum, Petrum Marinum Arntz, Vicarium Apostolicum Bandungensem.

Thapsitanum, Antonium Torasso, primum Vicarium Apostolicum Florentiae.

Burcensem, Patricium Winters, primum Vicarium Apostolicum Mbuluensem.

Cnossianum, Georgium Leonem Landry, iam Episcopum Hearstensem.

Bismarckiensem, Lambertum Hoch.

Gordenum, Henricum Baaken, Auxiliarem Excmi P. D. Michaëlis Keller, Episcopi Monasteriensis.

Clodiensem, Ioannem Baptistam Piasentini, iam Episcopum Anagninum.

Hieracensem, Pacificum Aloisium Mariam Perantoni.

Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Antonii Iosephi dos Santos, Episcopi Assisensis, Iosephum Lazzarum Neves, Episcopum Abaritanum.

Sancti Flori, Franciscum Marty.

Doarensem, Alexandrum Moscicki, Auxiliarem Excmi P. D. Ceslai Falkowski, Episcopi Lomżensis.

Buffalensem, Iosephum Aloisium Burke, iam Episcopum Vitensem.

Rhasensem, Thomam Gorman, iam Episcopum Renensem, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iosephi Patricii Lynch, Episcopi Dallasensis.

Minensem, Iosephum Mc Shea, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis Francisci O'Hara, Archiepiscopi Philadelphiensis.

Teramensem et Atriensem, Stanislaum Hamilcarem Battistelli, iam Episcopum Soanensem-Pitilianensem.

Nolanum, Adulphum Binni.

Hemeuvensem, Iosephum Wan Tsu-Chang.

Carrianensem, Aloisium Bigiurumwami, primum Vicarium Apostolicum Nyndoënsem.

Astypalaeensem, Iacobum Buis, primum Vicarium Apostolicum Jesseltonensem.

Cnidiensem, Ioannem Vos, primum Vicarium Apostolicum Kuchingensem.

Muranum, Matthaeum Guidonem Sperandeo, iam Episcopum Samiensem.

Ionopolitanum, Hubertum Iosephum Paulissen, iam Episcopum Kumasiensem.

Dionysiensem, Carolum Celik.

Verbianum, Petrum Ossola, iam Episcopum Montis Alti et Ripanum.

Arethusium, Bonaventuram Jàuregui, Auxililarem Excmi P. D. Ioachimi García Benítez, Archiepiscopi Medellensis.

Montis Alti et Ripanum, dioecesibus in personam unitis, Vincentium Radicioni.

Chusirensem, Fridericum Rintelen, Auxiliarem Excmi P. D. Laurentii Jaeger, Archiepiscopi Paderbornensis.

Raigarhensem-Ambikapurensem, noviter erecta dioecesi, Anscharium Sevrin, iam Episcopum de Ranchi.

Vijayavadanum, Ambrosium De Battista.

Ienngangensem, Pacificum Ly-Hsüante.

Yokohamaënsem, Lucam Katsusaburo Arai.

Bruzenum, Iosephum Pavlišić, Auxiliarem Excmi P. D. Victoris Burić, Episcopi Seniensis.

Avensensem, Alaphridum Lanctôt, Vicarium Apostolicum de Bukoba.

Febianensem, Laureanum Rugambwa, primum Vicarium Apostolicum de Kagera Inferiore .

Spiritus Sancti, Iosephum Ioachimum Gonçalves, iam Episcopum Helensem.

Citiensem, Blasium D'Agostino, Auxiliarem Excmi P. D. Oddonis Bernacchia, Episcopi Larinensis et Thermularum.

Barbastrensem, Petrum Cantero Cuadrado.

Cartennitanum, Andream Jacquemin, Coadiutorem Ecxmi P. D. Francisci Mariae Picaud, Episcopi Baiocensis.

Ampuriensem et Templensem, Carolum Re, iam Episcopum Hadrumetinum.

Laganitanum, Xaverium Geeraerts, Vicarium Apostolicum Constermanspolitanum.

Stectorenum, Petrum Marinum Arntz, Vicarium Apostolicum Bandungensem.

Thapsitanum, Antonium Torasso, primum Vicarium Apostolicum Florentiae.

Burcensem, Patricium Winters, primum Vicarium Apostolicum Mbuluensem.

Cnossianum, Georgium Leonem Landry, iam Episcopum Hearstensem.

Bismarckiensem, Lambertum Hoch.

Gordenum, Henricum Baaken, Auxiliarem Excmi P. D. Michaëlis Keller, Episcopi Monasteriensis.

Clodiensem, Ioannem Baptistam Piasentini, iam Episcopum Anagninum.

Hieracensem, Pacificum Aloisium Mariam Perantoni.

Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Antonii Iosephi dos Santos, Episcopi Assisensis, Iosephum Lazzarum Neves, Episcopum Abaritanum.

Sancti Flori, Franciscum Marty.

Doarensem, Alexandrum Moscicki, Auxiliarem Excmi P. D. Ceslai Falkowski, Episcopi Lomżensis.

Buffalensem, Iosephum Aloisium Burke, iam Episcopum Vitensem.

Rhasensem, Thomam Gorman, iam Episcopum Renensem, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iosephi Patricii Lynch, Episcopi Dallasensis.

Minensem, Iosephum Mc Shea, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis Francisci O'Hara, Archiepiscopi Philadelphiensis.

Teramensem et Atriensem, Stanislaum Hamilcarem Battistelli, iam Episcopum Soanensem-Pitilianensem.

Nolanum, Adulphum Binni.

Hemceuvensem, Iosephum Wan Tsu-Chang.

Carrianensem, Aloisium Bigirumwami, primum Vicarium Apostolicum Nyndoënsem.

Astypalaeensem, Iacobum Buis, primum Vicarium Apostolicum Jesseltonensem.

Cnidiensem, Ioannem Vos, primum Vicarium Apostolicum Kuchingensem.

Murànum, Matthaeum Guidonem Sperandeo, iam Episcopum Samiensem.

Baparensem, Xaverium Michaëlem Ariz Huarte, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iosephi Garcia Grain, Vicarii Apostolici Portus Maldonadi.

Adrasenum, Matthaeum Garković.

Hadrumetinum, Georgium Manrique, Auxiliarem Excmi P. D. Abelis Isidori Antezana et Rojas, Archiepiscopi Pacensis in Bolivia.

Andriensem, Aloisium Pirelli.

Saskatoonensem, Franciscum Iosephum Klein.

Thibaritanum, Leonellum Audet, Auxiliarem Excmi P. D. Mauritii Roy, Archiepiscopi Quebecensis.

Salditanum, Helderium Camara, Auxiliarem Emi P. D. Iacobi S. R. E. Cardinalis de Barros Camara, Archiepiscopi Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii.

Coadiutorem cum iure successionis, Excmi P. D. Iosephi Eduardi Mc Carty, Episcopi Portlandensis, Danielem Feeney, Episcopum Sitensem.

Montisclarensem, Aloisium Victorem Sartori.

Bacolodensem, Emmanuelem Yap, iam Episcopum Capicensem.

Capicensem, Iosephum Frondosa.

Attudensem, Gulielmum Escobar Vélez, Auxiliarem Excmi P. D. Aloisii Andrade Valderrama, Episcopi Antioquiensis.

Cuernavacensem, Sergium Méndez Arceo.

Rivi Nigri, Aloisium Mousinho, iam Episcopum Cajazeirasensem.

Portus Piriensis, Bryan Gallagher.

Amaurensem, Stephanum Loosdregt, primum Vicarium Apostolicum Vientianensem.

Castabalensem, Iosephum Gabrielem Mariam Tissot, primum Vicarium Apostolicum Berberatensem.

Carcassonensem, Petrum Mariam Puech, iam Episcopum Dolichenum

* *Vitensem,* Franciscum Oroczo Lomelìn, Auxiliarem Excmi P. D. Aloisii Martinez, Archiepiscopi Mexicani.

De Chittagong, Raimundum Larose.

Jalpaiguriensem, noviter erecta dioecesi, Ambrosium Galbiati.

Gunelensem, Ioannem Iosephum Boardman, Auxiliarem Excmi P. D. Thomae Edmundi Molloy, Archiepiscopi-Episcopi Bruklyniensis.

Severianensem, Gabrielem Bukatko.

Hermianensem, Iosephum Villalón Mercado, Auxiliarem Excmi P. D. Aloisii Martínez, Archiepiscopi Mexicani.

Siguitanum, Beniaminum Roland-Gosselin, iam Episcopum Versaliensem, iam vita functum.

Aezanitanum, Fridericum Emanuel, iam Episcopum Castri Maris.

Monopolitanum, Carolum Ferrari.

Helensem et Praelatum nullius de Rio Branco, noviter erecta praelatura, Iosephum Nepote-Fus.

Photicensem et Praelatum nullius Tefensem, noviter erecta praelatura, Ioachimum de Lange.

Ceaensem et Praelatum nullius Solimoes superioris, noviter erecta praelatura, Wenceslaum Nazarenum Ponti, iam vita functum.

Philadelphiensem in Arabia, Michaelem Fontevecchia, iam Episcopum Aquinatensem, Soranum et Pontiscurvi.

Sanctae Rosae de Copán, Carolum Aloisium Geromini.

Brixinensem, Iosephum Gargitter.

Sancti Christophori in Venezuela, Alexandrum Fernández-Feo Tinoco.

Nucerinum Paganorum, Fortunatum Zoppas.

Zipaquirensem, noviter erecta dioecesi, Tullium Botero Salazar, iam Episcopum Maridensem.

Coadiutorem cum iure successionis, Excmi P. D. Fortunati Chirichigno, Episcopi Piurensis, nuper vita functi, Fridericum Pérez Silva, Episcopum Carystensem, qui iam successit.

Soanensem-Pitilianensem, retento titulo archiepiscopali *ad personam,* Pacificum Iulium Vanni, iam Archiepiscopum Singanensem.

Huajuapamensem, Caelestinum Fernández et Fernández, iam Episcopum Bindaeum.

Arcis Gulielmi, noviter erecta dioecesi, Eduardum Quintinum Jennings, iam Episcopum Kamloopsensem.

Kumasiensem, Andream Van den Bronk, iam Episcopum Tentyritanum.

Legaspiensem, Flavianum Ariola.

Indorensem, noviter erecta dioecesi, Franciscum Simons.

Attanasensem, Laurentium Hardman, primum Vicarium Apostolicum Zombaënsem.

Achcloium, Aemilium Durrheimer, primum Vicarium Apostolicum de Katiola.

Peoriensem, Gulielmum Cousins, iam Episcopum Formensem.

Renensem, Robertum Dwyer.

Guaxupensem, Ioannem dal Monte, iam Episcopum Agbiensem.

Thennesiensem, Aloisium Rodriguez, Auxiliarem Excmi P. D. Augustini Arce, Episcopi Sanctae Crucis de Sierra.

Hearstensem, Aloisium Lévesque.

Caicoënsem, Iosephum Adelinum Dantas.

Gurzensem, Felicem Honoratum Verdet, Auxiliarem Excmi P. D. Pauli Rémond, Archiepiscopi-Episcopi Nicensis.

Polybotensem, Thomam Wilczyński, Auxiliarem Excmi P. D. Petri Kalwa, Episcopi Lublinensis.

Sancti Pauli in Alberta, Aloisium Philippum Lussier.

Coccinensem, Alexandrum Edezhat.

Aleppeyensem, noviter erecta dioecesi, Michaëlem Arattukulam.

Catulensem, Leonem Paulum Seitz, Vicarium Apostolicum de Kontum.

Legiensem, Gulielmum Van Kester, Vicarium Apostolicum Basankusuensem.

Eutymensem, Gulielmum Motolese, Auxiliarem Excmi P. D. Ferdinandi Bernardi, Archiepiscopi Tarentini.

Bindaeum, Eugenium Seiterich, Auxiliarem Excmi P. D. Vendelini Rauch, Archiepiscopi Friburgensis.

Cariensem, Benedictum Zorzi, iam Episcopum Ilheosensem.

Marcianensem, Petrum Brot, Auxiliarem Excmi P. D. Mauritii Feltin, Archiepiscopi Parisiensis.

Tremithusium, Reginaldum Duprat, iam Episcopum Princip. Alberti.

Princip. Alberti, Leonem Blais.

Maridensem, Leonem Richardum Smith, Auxiliarem Excmi P. D. Iosephi Aloisii Burke, Episcopi Buffalensis.

Liviensem, Franciscum Köning, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Michaëlis Memelauer, Episcopi Sancti Hippolyti.

Gisipensem, Basilium Salvatorem Theodorum Peres, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Victoris Rosarii Fernandes, Episcopi Mangalorensis.

Philadelphenum minorem, Leonardum Fey, Auxiliarem Excmi P. D. Cleti Loayza Gumiel, Episcopi Potosiensis in Bolivia.

Sorsogonensem, noviter erecta dioecesi, Theopistum Alberto et Valderrama.

Bennefensem, Prosperum Dodds, primum Vicarium Apostolicum de Ziguingor.

Portugallensem, Antonium Ferreira Gomez, iam Episcopum Portalegrensem.

Agbiensem, Alphonsum Zaplana Bellizza, Auxiliarem Excmi P. D. Aurelii Macedonii Guerrero, Archiepiscopi Truxillensis.

Cephasenum, Michaëlem Medina et Medina, Auxiliarem Excmi P. D. Iulii Caicedo, Episcopi Caliensis.

Uthinensem, Iosephum Mariam Cavallero, Auxiliarem Excmi P. D. Alphridi Viola, Episcopi Saltensis in Uruguay.

Candidae Casae, Iosephum Mc Gee.

Bassianensem, Gualterium Kampe, Auxiliarem Excmi P. D. Gulielmi Kempf, Episcopi Limburgensis.

Vigleranensem, Aloisium Barbero.

Ombitanum, Iacobum Navagh, Auxiliarem Excmi P. D. Vincentii Stanislai Waters, Episcopi Raleighiensis.

Brugensem, Aemilium De Smedt, iam Episcopum Elusanum.

Sedunesem, Nestorem Adam.

Rusaditanum, Iosephum Howard Hodges, Auxiliarem Excmi P. D. Petri Leonis Ireton, Episcopi Richmondiensis.

Valentinensem, Iosephum Urtasun.

Geritanum, Hyacinthum Argaya et Goicoechea, Auxiliarem Excmi P. D. Marcellini Olaechea et Loizaga, Archiepiscopi Valentini.

Caecitanum, Raymundum Masnou et Boixeda, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis Perellò et Pou, Episcopi Vicensis.

Tabudensem, Antonium Añoveros Ataún, Auxiliarem Excmi P. D. Angeli Herrera et Oria, Episcopi Malacitani.

Kamloopsensem, Michaëlem Alphonsum Harrington.

Acarassensem, Paulum Schoenmaeckers, Auxiliarem Emi P. D. Iosephi Ernesti S. R. E. Cardinalis van Roey, Archiepiscopi Mechliniensis.

Usulensem, Iosephum Carraro, Auxiliarem Excmi P. D. Antonii Mantiero, Episcopi Tarvisini.

Auriensem, Angelum Temiño Saiz.

Elusanum, Iosephum Basilium Roper, iam Episcopum Toowoombaënsem.

Antaradiensem, Benedictum Varghese, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis Georgii Thomae Panickerveetil, Archiepiscopi Trivandrensis Syrorum Malankarensium.

Pionitatum, Abilium Del Campo Bárcena, Auxiliarem Excmi P. D. Fidelis García et Martínez, Episcopi Calaguritani et Calceatensis.

Astensem, Iacobum Cannonero, iam Episcopum Messeniensem.

Laudensem, Tarcisium Vincentium Benedetti, iam Episcopum Jerichuntinum.

Medelitanum, Fulvium Tessaroli, iam Episcopum Signinum.

Ancusensem, Bonaventuram Porta, iam Episcopum Pisaurensem.

Cremonensem, Danium Bolognini, iam Episcopum Sidoniensem.

Bitensem, Thomam Iosephum Danehy.

Cyparissiensem, Iosephum Bowers, Auxiliarem Excmi P. D. Adulphi Noser, Episcopi Accraënsis.

Ceryniensem, Iosephum Zimmermann, Auxiliarem Excmi P. D. Iosephi Freundorfer, Episcopi Augustani Vindelicorum.

Helenopolitanum in Palaestina, Ioannem Hackett, Auxiliarem Excmi P. D. Henrici O' Brien, Episcopi Hartfortiensis.

Liberae Urbis et Boënsem, Thomam Brosnahan.

Leribensem, noviter erecta dioecesi, Emmanuelem Mabathoana.

Sapporensem, noviter erecta dioecesi, Benedictum Tomizawa.

Prusensem, Gregorium Eliam Olazar Muruaga, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Athanasii Coelestini Jauregui y Goiri, Vicarii Apostolici de S. Gabriele a Virgine Perdolente de Marañon.

Acalissensem, Dominicum da Apresentação Fernandes, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis Evangelistae De Lima Vidal, Archiepiscopi Episcopi Aveirensis.

Demetracensem, Franciscum Arcturum Carvalho, Auxiliarem Excmi P. D. Ludovici Mathias, Archiepiscopi Madraspatani et Meliaporensis.

Armeniensem, noviter erecta dioecesi, Jesum Martínez Vargas, iam Episcopum Aulonitanum.

Pereiranum, noviter erecta dioecesi, Balthassarem Alvarez Restrepo, iam Episcopum Amyzonensem.

Bumanguensem, noviter erecta dioecesi, Hannibalem Muñoz Duque, iam Episcopum Succursensem et Sancti Aegidii.

Palmiranum, noviter erecta dioecesi, Jesum Antonium Castro Becerra, iam Episcopum Barranquillensem.

Badiensem, Ruben Isaza Restrepo, Auxiliarem Excmi P. D. Iosephi Ignatii López, Archiepiscopi Carthaginensis in Columbia.

Messeniensem, Franciscum Rendeiro, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Marcellini Antonii Mariae Franco, Episcopi Pharaonensis.

Spirensem, Isidorum Emanuel.

Fidentinum, Paulum Rota, iam Episcopum Memphitanum.

Pisaurensem, Aloisium Carolum Borromeo, iam Episcopum Chomatitanum.

Portalegrensem, Augustinum De Moura.

Zaparenum, Ernestum Corripio Ahumada, Auxiliarem Excmi P. D. Seraphini Mariae Armora et González, Episcopi Tamaulipani.

Carpensem, Arthemium Prati.

Signinum et Auxiliarem Emi P. D. Benedicti S. R. E. Cardinalis Aloisi Masella, Episcopi Praenestini, Petrum Severi, iam Episcopum Germensem in Galatia.

Aesinum, Ioannem Baptistam Pardini.

ABBATES « NULLIUS »

Novae Nursiae, Gregorium Gomez.

Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Simonis Laurentii Salvi, Episcopi Diocaesariensis in Palaestina et Abbatis *nullius* Sublacensis, Aegidium Gavazzi.

Montis Virginis, Ludovicum Anselmum Tranfaglia.

Denique Beatissimus Pater ratam se habuisse dixit electionem canonice factam in Synodo Episcoporum Chaldaeorum R. P. Zaya Dachtou ad Ecclesiam metropolitanam Urmiensem et ad Ecclesiam cathedralem Salmasiensem; pariterque se confirmasse electionem canonice factam in Synodo Episcoporum Syrorum Exc̃mi P. D. Iulii Georgii Kandela ad Ecclesiam titularem episcopalem Cephasenam eiusdemque translationem canonice peractam in Synodo Episcoporum Syrorum ad Ecclesiam archiepiscopalem Mausiliensem Syrorum.

V - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde personaliter institerunt pro Pallio Antistites Ecclesiarum Metropolitanarum: *Goritiensis et Gradiscanae, Ravennatensis, Hydruntinae* (per successionem), *Barensis,* necnon Ecclesiae Archiepiscopalis *Catanensis* (per successionem).

Per Procuratores vero postulatio Pallii facta est pro Ecclesiis Metropolitanis: *Sancti Andreae et Edimburgensi, Seattlensi* (per elevationem sedis), *Norae Segobiae* (per elevationem sedis), *Cacerensi* (per elevationem sedis), *Iarensi* (per elevationem sedis), *Cagayana* (per elevationem sedis), *Verae Crucis* (per elevationem sedis), *Soeiiüenensi, Montis Regalis* (per successionem), *Sancti Ludovici in Maragnano, Sucrensi, Olindensi et Recifensi, Philadelphiensi, Managuensi* (per successionem), *Monterrejensi* (per successionem), *Manaënsi* (per elevationem sedis), *Natalensi* (per elevationem sedis), *Sherbrookensi* (per successionem), *Taipehensi* (noviter erecta), *Teresiana* (per elevationem sedis), *Kansanapolitana in Kansas* (per elevationem sedis), *Sancti Iosephi in Costarica, Novarcensi, Cameracensi* (per successionem). Item pro Ecclesiis Archiepiscopalibus: *Sanctae Severinae* et *Winnipegensi* (per successionem).

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die XV Ianuarii mensis anno MCMLIII, in Basilica Vaticana, *Consistorium pubblicum* fuit, in quo Sanctissimus D. N. Pius Pp. XII sollemniter imposuit Galerum rubrum Pontificalem Em̃is et Revm̃is DD. Cardinalibus:

CELSO COSTANTINI,
AUGUSTO ALVARO DA SILVA,
VALERIO VALERI,
FRANCISCO BORGONGINI DUCA,
MAURITIO FELTIN,

Marcello Mimmi,
Carolo Mariae de la Torre,
Georgio Francisco Xaverio Mariae Grente,
Iosepho Siri,
Ioanni D'Alton,
Iacobo Francisco Mc Intyre,
Iacobo Lercaro,
Paulo Aemilio Léger,
Chrysantho Luque,
Valeriano Gracias,
Iosepho Wendel,
Alfredo Ottaviani.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii, Camillum Corsanego, peroratio fiebat Causae Servi Dei Iosephi Toniolo.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

I – CLAUSIO ORIS ET PROVISIO ECCLESIARUM

Publico peracto Consistorio, in consueta aula superiori Palatii Apostolici Vaticani habitum est *Consistorium secretum*, in quo, Beatissimus Pater, postquam supradictis novis Cardinalibus, ut de more, os clausisset, sequentem proposuit Ecclesiam:

Patriarchali Ecclesiae Venetiarum praefecit Emum P. D. Angelum Iosephum S. R. E. Cardinalem Roncalli.

Insuper alium per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatum Sacrorum Antistitem publicavit, videlicet:

Archiepiscopum Urbinatensem, Anacletum Cazzaniga.

II – ORIS APERITIO ET TITULORUM ASSIGNATIO

Post haec Beatissimus Pater os aperuit novensilibus Cardinalibus, ut Consistoriis, Congregationibus aliisve functionibus cardinalitiis suas valeant proferre sententias, eisque tradidit anulos singulisque assignavit:

Celso Costantini, *Titulum SS. Nerei et Achillei.*

Augusto Alvaro da Silva, *Titulum Sancti Angeli in Foro Piscario (diaconia, pro hac vice, in Titulum evecta).*

Valerio Valeri, *Titulum S. Silvestri in Capite.*

Francisco Borgongini Duca, *Titulum S. Mariae in Vallicella.*

Mauritio Feltin, *Titulum S. Mariae de Pace.*

Marcello Mimmi, *Titulum S. Callixti.*

Carolo Mariae de La Torre, *Titulum S. Mariae in Aquiro (diaconia, pro hac vice, in Titulum evecta).*

Georgio Francisco Xaverio Mariae Grente, *Titulum S. Bernardi ad Thermas.*

Iosepho Siri, *Titulum S. Mariae de Victoria.*

Ioanni D'Alton, *Titulum S. Agathae (diaconia, pro hac vice, in Titulum evecta).*

Iacobo Francisco Mc Intyre, *Titulum S. Anastasiae.*

Iacobo Lercaro, *Titulum S. Mariae in Transpontina.*

Paulo Aemilio Léger, *Titulum S. Mariae Angelorum in Thermis.*

Chrysanthio Luque, *Titulum SS. Cosmae et Damiani (diaconia, pro hac vice, in Titulum evecta).*

Valeriano Gracias, *Titulum S. Mariae in Via Lata (diaconia, pro hac vice, in Titulum evecta).*

Iosepho Wendel, *Titulum S. Mariae Novae.*

Alfredo Ottaviani, *Diaconiam S. Mariae in Domnica.*

III - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde Revmus D. Cardinalis Piazza, nomine Revmi D. Cardinalis Roncalli, postulavit Pallium pro Patriarchali Ecclesia *Venetiarum;* Revmus D. Cardinalis Mimmi pro Metropolitana Ecclesia *Neapolitana;* Revmus D. Cardinalis Lercaro pro Metropolitana Ecclesia *Bononiensi;* Revmus D. Cardinalis Wendel pro Metropolitanis Ecclesiis unitis *Monacensi* et *Frisingensi.*

Per procuratorem vero postulatio facta est pro Ecclesia Metropolitana *Urbinatensi.*

CONSTITUTIO APOSTOLICA

SPIRITUS SANCTI

CANONICORUM COLLEGIUM IN CATHEDRALI TEMPLO DIOECESIS SPIRITUS SANCTI ERIGITUR ET CONSTITUITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quantae et semper fuerit et sit curae Apostolicae Sedi « domus Dei » decorem augere omnibus est tam compertum ut argumentatione non habeat opus. Quam ob rem, cum Canonicorum Collegia, praeter quam quod in Ecclesiarum regimine consilio sunt praesto Episcopis, sacrarum etiam

caerimoniarum splendori in principe suae cuiusque dioecesis templo dent operam, eadem condere et constituere, quotiescumque per rerum temporumque adiuncta licet, Nobis non laetum non contingere potest. Quapropter, de consilio venerabilis Fratris Nostri S. R. E. Cardinalis S. Congregationis Consistorialis a Secretis, auditaque sententia venerabilis Fratris Caroli Chiarlo, Archiepiscopi titulo Amideni et in Brasiliana Republica Nuntii Apostolici, postulationi libenter concedendum putamus venerabilis Fratris Iosephi Ioachimi Gonçalves, Episcopi Spiritus Sancti, qui a Nobis expostulavit ut cathedrale suum templum, ad iuris normam, Canonicorum instrueretur Collegio. Suprema igitur auctoritate Nostra eorum omnium, quorum intersit vel qui sua interesse quovis modo arbitrentur, consensum supplentes, in cathedrali templo dioecesis Spiritus Sancti Canonicorum Collegium erigimus et constituimus, duabus constans Dignitatibus, nempe Decano et Praeposito atque octo Canonicis, quorum alteri munus Theologi, alteri vero Praefecti admissis paenitentium expiandis ad iuris normam concredimus. Dignitatum et canonicatuum assignatio, etiamsi primum concedantur, ad normam iuris communis facienda est. Donec vero hi Canonicatus congruo beneficio augeri nequant, facultatem facimus ut iis etiam sacerdotibus dari possint, qui alio etiam beneficio sint praediti, etsi cum christianorum hominum curatione coniuncto. Indulgemus praeterea ut divino officio, choralibus ritibus faciendo, Canonici dioecesis Spiritus Sancti teneantur diebus tantum Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi, Paschatis, Pentecostes, Augusti Sacramenti, dominico die a Palmis, tribus postremis diebus Maioris Hebdomadae, ac quattuor diebus quibus Deipara Virgo Maria praecipue colitur: vel uti cuiusvis labis ab origine expers, vel uti coelo recepta, vel vulgato nomine « de Penha », uti Patrona dioecesis, vel denique titulo « Auxilii Christianorum », quo cathedrale templum insignitum est. Cum autem deceat ut qui in Episcopi senatum et consilium asciscuntur quibusdam insignibus et privilegiis condecorentur, statuimus ut Dignitates et Canonici in capitularibus caerimoniis et intra fines tantum suae dioecesis nigram induant talarem vestem, fimbriis ornatam violaceis, se zona serica eiusdem violacei coloris circumdent, rocheto praeterea amiciantur, quod manicas habeat coccineo colore radiantes nec non mozeta e serico villoso nigro cum fimbriis coccineis, atque cappa pellibus albi coloris opportuno tempore exornentur; caligas denique viola tinctas induant. Volumus insuper ut capitulares constitutiones ad iuris tramitem et iuxta ea quae supra a Nobis statuta sunt quam primum condantur; quas ab Episcopo probatas, a Dignitatibus et Canonicis accipi et religiose servari iubemus. Quoad cetera omnia quae

ad Canonicorum Collegium attinent, officia scilicet, munera, iura et privilegia, diligenter serventur normae iuris communis; ac propterea, Collegio erecto et constituto, dioecesani Consultores, suo munere perfuncti, finem capiant. Haec omnia a Nobis disposita et constituta, vel venerabilis, quem supra memoravimus, Frater Carolus Chiarlo, Archiepiscopus titulo Amidenus et in Brasiliana Republica Apostolicus Nuntius, exsequenda curabit, cui propterea omnes necessarias et opportunas ad id facultates facimus, alii etiam cuivis viro, si opus fuerit, subdelegandas, in ecclesiastica dignitate constituto; vel ille curabit, qui eo tempore, quo actus exsecutioni mandabitur, Brasilianae Nuntiaturae praeerit; cui venerabili Fratri onus iniungimus peractae exsecutionis acta conficiendi eorumque fide digna exempla ad S. Congregationem Consistorialem quam primum transmittendi. Has Litteras firmas, validas et efficaces esse et fore suosque plenos et integros effectus obtinere volumus atque ea quae his Litteris praecipiuntur ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter servari. Si quid contra ea quae a Nobis statuta sunt, a quolibet, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, id prorsus irritum et inane erit, contrariis quibuslibet non obstantibus, quibus omnibus per praesentes derogamus. Harum vero Litterarum exemplis vel locis, etiamsi impressis, manu tamen alicuius publici tabellionis subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur ostensis. Nemini denique iis, quae per Nostras has Litteras statuta sunt, obniti liceat. Quod si quis id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit moturum.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die duodetricesimo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo secundo, Pontificatus Nostri quarto decimo.

Pro S. R. E. Cancellario
E. Card. TISSERANT
S. Collegii Decanus

Fr. A. I. Card. PIAZZA
S. C. Consistorialis a Secretis

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*
Iosephus Caprio, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXXIV - n. 86.

EPISTULAE

I

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. SANCTAE MARIAE TRANS TIBERIM S. R. E. PRESB. CARDINALEM SEGURA Y SAENZ, ARCHIEPISCOPUM HISPALENSEM, QUINA LUSTRA A SUSCEPTA SACRA PURPURA IMPLENTEM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem — Quinto ac vicesimo exeunte anno, postquam Decessor Noster ven. mem. Pius XI ad amplissimum Ecclesiae Senatum te cooptavit, iucunda sane praebetur Nobis opportunitas Nostra auctoritate adaugendi tuam tuorumque fidelium laetitiam ac fausti eventi celebrationem bonis secundisque ominibus prosequendi. Quapropter tibi, Dilecte Fili Noster, de proxima celebratione ex animo gratulamur, simulque impensa prece Deum exoramus, ut te tuosque fideles supernis donis solaciisque ditare benigne velit. Quo autem sollemnia proxima utiliora populo christiano evadant, tibi libenter potestatem facimus, ut, die constituta, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus Nostro nomine Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Caelestium interea munerum conciliatrix et nuntia, peculiarisque Nostrae caritatis testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, cunctoque clero et populo tuae vigilantiae tradito, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis Decembris, anno MDCCCCLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XII

II

AD EMUM P. D. NORMANNUM THOMAM TIT. SANCTORUM QUATTUOR CORONATORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM GILROY, ARCHIEPISCOPUM SYDNEYENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD PRIMUM CONCILIUM PLENARIUM EX UNIVERSO INSULARUM PHILIPPINARUM EPISCOPATU CELEBRANDUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Peculiari animi delectatione accepimus, universum Insularum Philippinarum Episcopatum concordi voluntate decrevisse ut, ineunte proximo anno,

primum Concilium Plenarium concelebretur. Quae enim statuta sunt in Concilio Provinciali Manilensi, anno MCMVII ante Iuris Canonici Codicis promulgationem habito, neque insigni Hierarchiae episcopalis in illis insulis incremento amplius respondent, neque omnino congruunt cum novis conditionibus, quae illic exstant, postquam, recenti bello exacto, peramplum Philippinarum Insularum archipelagus Respublica sui iuris factum est. Quapropter proximum Concilium Plenarium ad religiosam ac moralem vitam christiani populi renovandam magni ponderis maximaeque erit utilitatis. Quod sane momentum colligitur ex ipsis quoque argumentis, quae in sollemnibus coetibus erunt pertractanda: Christifidelium in primis fovenda religio rectique mores perficiendi, sacrorum administrorum sanctitudo atque animarum cura in dies provehenda, cathechetica institutio in singulis paroeciis inque publicis privatisque scholis incensiore studio peragenda, Curiae episcopales et officia administrationis dioecesana aptiore ratione moderanda, taxae statutae occasione ministrationis Sacramentorum vel Sacramentalium ad normas canonicas reformandae, decor sacrarum aedium legumque liturgicarum observatio atque ecclesiasticarum vocationum opus alumnorumque Seminariorum educatio et institutio omni industria opeque accuranda, sacra quoque praedicatio et incrementa Actionis Catholicae sedulo promovenda. Denique diligenter perpendenda sunt, quod ad exsecutionem attinet, Statuta recenter a Sacra Congregatione Consistoriali approbata de annuis Episcoporum Conventibus, quos vocant *Catholic Welfare Organization*, decretum eiusdem Sacri Consilii, quo Vicariatus Castrensis in Insulis Philippinis erigitur, et maior sollicitiorque defensio fidei catholicae integritatis morumque catholicorum adversus conatus in dies crebriores dissidentium, qui *Aglipay* nuncupantur. Haec sunt profecto capita summa, quae Nos Praesulibus aliisque in Concilium conventuris excutienda proponimus. Quo itaque congressioni isti episcoporum plenariae ad Codicis Iuris Canonici praescriptum Nosmet Ipsi praeesse possimus, te, Dilecte Fili Noster, qui, Romanae purpurae splendore nitens, perillustrem sedem Sydneyensem regis, Legatum Nostrum a Latere hisce Litteris eligimus ac renuntiamus, ut, Nostram gerens personam, primum Concilium plenarium ex universo Insularum Philippinarum episcopatu nomine Nostro Nostraque auctoritate rite convoces eiusque sollemnibus coetibus praesideas. Interea omnium bonorum Largitorem instanti prece exoramus, ut mentes animosque eorum, qui in Manilensem civitatem convenient, superna luce gratiaque moderetur, piaque incepta ac studia ad felicem exitum perducat. Cuius quidem caelestis auxilii in auspicium inque peculiaris Nostrae caritatis pignus, Apostoli-

cam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, Insularum Philippinarum Praesulibus eorumque gregibus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Decembris, in festo Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis, anno MDCCCCLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XII

III

AD EXCMUM P. D. GILLAM VINCENTIUM GREMIGNI, EPISCOPUM NOVARIENSEM, OCTAVO VERTENTE SAECULO EX QUO PETRUS LOMBARDUS QUATTUOR SENTENTIARUM LIBROS IN LUCEM EDIDIT.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Rem memoratu dignam vos celebraturos esse, cum ex tuis, tum ex istius municipii moderatoris litteris, ad Nos humaniter datis, didicimus: octavum circiter exactum saeculum, ex quo Petrus Lombardus « vir magnae scientiae et super Parisienses doctores admirabilis » (Robertus de Monte, Chronica, apud Mon. Germ. hist. ss, t. VI, p. 509/35) quattuor Sententiarum Libros in lucem edidit. Is profecto vobis gloriae ac decori est, sive in urbe ista, sive « in territorio Novariensi » (Ricobaldus Ferrariensis, Hist. Imperatorum, apud Script. Rer. Ital., t. IX, p. 124) natus est; nam saeculo XII, cum theologicae disciplinae ob singulares nonullorum opinationes per vias transgrederentur, quae in gravia discrimina eas inducere possent, ad severa ille studia Divinarum Litterarum — in quibus peculiari luce praesertim refulgent Psalmorum ac Pauli Apostoli epistularum commentationes — ad Sanctorum Patrum atque ad Ecclesiae doctrinae se totum convertens, veritates divinitus traditas novo lumine collustravit, easque diligenter elucubrando ad quamdam summam redegit, quae sui ingenii monumentum exstat omnibus utilissimum. Ac non modo sacrarum disciplinarum splendore enituit, sed christianae etiam virtutis luminibus, ita quidem ut, Episcopali dignitate auctus, ad illustrem Parisiorum dioecesim moderandam destinatus fuerit. Peculiari autem modo animi demissione christianaque humilitate — etsi in omnium aestimatione erat — praestabat; quamobrem, cum tanti momenti tantaeque gravitatis opus, hoc est Sententiarum Libros quattuor, inchoavit, hisce verbis proaemiatus est, quae Dantes Alighierius in suo poëmate designat

(Par., X, 106-108): « Cupientes aliquid de penuria ac tenuitate nostra cum paupercula in gazophylacium Domini mittere (Cf. Luc., XXI, 2; Marc., XII, 42-43), ardua scandere, opus ultra vires nostras agere praesumpsimus... Delectat nos veritas pollicentis, sed terret immensitas laboris; desiderium hortatur proficiendi, sed dehortatur infirmitas deficiendi, quam vincit zelus domus Dei » (Prolog. Lib. Sententiarum, sec. edit., ad Claras Aquas prope Florentiam, ex Typ. Coll. S. Bonav.).

Ac parce prudenterque philosophando, contra eos peculiari modo se scribere fatetur, quos « elatiores ac garrulos ratiocinatores » appellat: qui quidem « non rationi voluntatem subiciunt, nec doctrinae studium impendunt, sed his, quae somniarunt, sapientiae verba coaptare nituntur, non veri, sed placiti rationem sectantes... ad fabulas convertentes auditum » (Ibidem).

Haud miramur igitur si hoc opus, difficultatibus non paucis facile superatis, quae a nonnullis, vixdum editum fuit, eidem obiciebantur, in publicis Athenaeis magno cum laudis praeconio ii fere omnes interpretati sunt, qui, ut Albertus Magnus, ut Bonaventura, ut Thomas Aquinas, sacrae tradendae doctrinae fuere principes. Petrus enim Lombardus multum profecto contulit, cum ad solida christianae veritatis proponenda illustrandaque fundamenta, quibus eadem innitatur oportet, tum ad illorum philosophorum sententiarum cursui, qui per pronum errorum iter prolabantur, firma opponenda repagula.

Quapropter, dum hodie quoque id, quod christianae doctrinae, culturae, humanitatisque veluti sacrum patrimonium est a majoribus traditum, a quibusdam vel oblitteratur, vel in omne genus insidias adducitur, dignum omnino est summeque opportunum has glorias non modo mente repetere, sed publice etiam recolere in suaque luce collocare, ut omnibus exemplo sint.

Initum igitur a vobis consilium summopere dilaudamus; iisque omnibus, qui ad rem conferent, vel saecularibus hisce celebrationibus intererunt, imprimisque tibi, Venerabilis Frater, istiusque municipii moderatori, paternae benevolentiae Nostrae testem ac caelestium munerum auspicem, Apostolicam Benedictionem libentissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XV mensis Decembris, anno MCMLII, Pontificatus Nostis quarto decimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EMUM P. D. MAURITIUM TIT. SANCTAE MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM FELTIN, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, QUINQUE EPISCOPATUS LUSTRA CELEBRATURUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Duplicem profecto faustitatem tuam fideles tibi commissi, clero quidem suadente, in nobilissima sede Parisiensi summa gestiunt concelebrare laetitia, et susceptam nuperrime Romanam purpuram, qua te exornare voluimus, et quinque episcopatus lustra proxime peragenda. Utriusque sane eventus celebratio tibi exstabit jucundissima, quum praeclarum sit documentum amoris et venerationis, quibus grex iste tibi suaviter devincitur. Semper enim, ubicumque pastorale officium exercuisti, primo in dioecesi Trecensi, deinde in ecclesiis metropolitanis Senonensi et Burdigalensi, denique Parisiis, in urbe Gallorum capite, ingentes doctrinae caritatisque tuae thesauros profundens, « animam pro ovibus » liberaliter dedisti. Industriam ac sollertiam tuam inter cetera testantur novae erectae aedes sacrae et paroeciales, innumerae consociationes conditae ad Actionem catholicam ordinata et efficaci ratione explicandam, adsiduae curae ad populares mores per sacras missiones perficiendos. Strenuus christianae pacis propugnator, quaestionum socialium percallens, omni nisu studuisti, ut oeconomicae et morales condiciones tenuiorum praesertim opificum allevarentur, ut, qui prole onusti inter infandas belli ruinas tectum amiserant, larem familiarem recuperarent. Peculiarem autem sollicitudinem ad vocationes ecclesiasticas excolendas luculenter demonstrasti, quum inchoatum Seminarium clericorum Majus Senonibus feliciter perfecisti, quumque Burdigalae Seminarium Majus et Sancti Mauritii Seminarium serioribus fovendis vocationibus e solo alacriter excitasti. Has quidem praecipuas laudes tuas suavi memoria recolentes, tibi, Dilecte Fili Noster, de pastorali munere, inter graves temporum acerbitates, tam diu actuoseque gesto vehementer gratularum, uberioresque in dies fructus a Deo ominamur. Quo interea sollemnia proxima salutariora christiano populo exsistant, tibi ultro facultatem concedimus, ut, praefinita die, post Sacrum pontificali ritu peractum, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus

lacrandam. Caelestis autem praesidii auxiliique conciliatrix ac praenuntia, peculiarisque Nostrae caritatis testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, universoque clero fidelibusque tuae vigilantiae concreditis, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Ianuarii, anno MDCCCCLIII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XII

NUNTIUS RADIOPHONICUS

EPISCOPIS ET CHRISTIFIDELIBUS DATUS, OB SOLLEMNIA CENTENARIA IN HONOREM S. THOMAE APOSTOLI AC S. FRANCISCI XAVERII IN METROPOLITANA URBE ERNACULAMENSI COADUNATIS.*

From a heart filled with joy and deep fatherly interest We send you Our greeting, beloved sons and daughters, as you convene in Ernakulam to celebrate the centenaries of the holy Apostle Thomas and St. Francis Xavier, heroes both, who brought to India the glad gospel of our Lord and Saviour Jesus Christ.

Malabar and all South India are present in impressive numbers, as well as other sections of your country. Gathered around Our Legate and your Bishops Our Venerable Brothers, in this solemn hour you lift up your hearts and hands to the father of mercies and God of all consolation [1] to render thanks to Him for the priceless gift of faith which you received through those God-sent missionaries.

Not without reason are you proud of the fact that the Lord assigned to you that Apostle who was to place his finger in the wounds of the sacred hands and his hand in the side of Jesus, so that he might bring you the divine truth about God and the redemption and with it the whole treasury of His immeasurable love and grace.

Nineteen hundred years have passed since the Apostle came to India and in word and deed and utter self-sacrifice bore witness to Christ in your land. Mighty was the power of God working in him. During the centuries that India was cut off from the West and despite many trying vicissitudes, the Christian communities formed by the Apostle conserved intact the legacy he left them, and as soon as the sea-passage—at the

* Die 31 Decembris mensis a. 1952.

[1] *II Cor.*, I, 3.

close of the 15th century— offered a link with their fellow Christians of the West, their union with them was spontaneous.

This Apostolic lineage, beloved sons and daughters, is the proud privilege of many among you who glory in the name of St. Thomas Cristians, and We are happy on this occasion to acknowledge and bear witness to it. It is Our hope that their vigorous activity, fruitful in so many good works, and their apostolic spirit, to which Catholic India is indebted for so many ministers of Christ's Kingdom and consecrated virgins, may continue to characterize you and advance the growth of religious life.

This month marks also the 400th year, since Francis Xavier closed his life and apostolate alone on the island of Sancian. It was at the very moment when he was preparing to push on to the imperial court of China in the very heart of the East-Asiatic world. He was only 46 years old and his work in Asia had lasted only 10 years; but it covered the vast region from India's West Coast across Indonesia to Japan; and here in this immense field Francis showed his true greatness. He was great in his farflung plans of spiritual conquest; he was great in his day by day activity; so great that you rightly call him your second Apostle, and the highest authority of the Church has declared him to be the patron of the whole East and then patron of all Missions, a saint, a wonder-worker, reverenced not only by his fellow-Catholics, but by Hindus too and Moslems and Buddhists.

Yours was the good fortune to have had Francis Xavier sow the seed of the gospel and foster its early growth over the years right in the southern section of your country. From that planting, watered and enriched by his prayers and sacrifices, sprang the work of the Missions, namely the growth of the Catholic Church in India during the last 400 years.

We do not know if the Catholics of India ever commemorated their two Apostles with such splendour and, what is more important, with hearts so well prepared for the message of God and Jesus Christ as you have done during these doys. But this We believe We can say, that no such celebration ever took place at a moment of such consequence for you and your country.

These recent years have seen India enter upon a new era of her history. In laying the foundations of the nascent state she must count on the cooperation of all the sound and competent elements among her people, and she has a right to that cooperation. The powers of good and evil are contending in bitter conflict for the soul of Asia, and you know

what hangs on the outcome of that conflict. You realize too the important, dominant and uncomplomising role to be played in this conflict and in the upbuilding of the State by Religion, by the true Faith.

At such an hour We call on you: first, to close ranks and stand together! There may be among you differences of rite and other outward practices and maner of living; but you all profess the same faith, you are all brothers and sisters in Jesus Christ, all children of the same mother, His Church. Be you rich or poor, of high or low station—you are all equally members of the great Catholic family and through grace dwelling in your soul are already citizens of heaven. [2] In this union and concord is your strength.

If you should give assistance wherever there is need, this obligation holds especially where there is question of those « who are of one family with us in the faith », [3] and it holds above all, when the Church herself appeals to your help for those important undertakings without which she cannot accomplish her task of opening the way for the grace of the true faith and the knowledge and love of Jesus Christ. In reminding you of this, We are happy at the same time to praise the zeal with which you have thus far fulfilled this obligation.

Let there be a holy rivalry among you in showing each other respect and reverence, [4] and in giving your Bishops that trusting obedience due to those whom the Holy Spirit has appointed to watch over souls, knowing they will have an account to render. [5]

Today when the powers of evil fight in serried ranks and the need for concord among those who are on the side of God is more imperious, We make bold to call on even the separated brethren: Let the division cease; to you the house is open which the Lord in unmistakable words [6] built on the rock of Peter and his successors.

May the burning appeal, the high-priestly prayer of Jesus Christi find whole-hearthed response from you all: « Holy Father, keep them true to thy name whom Thou hast given to me that they may be one, as We are one ». [7]

Secondly, it is hardly necessary for Us to remind you, that the Catholic Church demands of no one to give up one's native ways and customs, forces no one to adopt foreign ways of living. The Church

[2] Cfr. *Philipp.*, III, 20.
[3] *Gal.*, VI, 10.
[4] Cfr. *Rom.*, XII, 10.
[5] Cfr. *Hebr.*, XIII, 17.
[6] Matth., XVI, 16-20.
[7] Ioan., XVII, 11.

belongs to the East as well as the West. She is bounden to no particular culture, she is at home with all who respect the commands of God. What is consonant with man's God given nature, is good and simply human, the Church permits, furthers, ennobles and sanctifies. This once made clear, beloved sons and daughters, it is for you to be conscious of your duty to your country and people.

Be an army of prayers. Storm heaven with your supplications fortified by your self-sacrifice until God pours out his mercy and grace on your cherished land.

Be witness to Jesus Christ. Make it clear, that whatever may be true and good in other religions, finds its deeper meaning and perfect complement in Christ; while the Catholic faith reveals a knowledge of divine truth and a power to save, to sanctify and to unite man with God, which make it infinitely superior.

Uphold the word of truth by your example. So live, that your conduct will be a strong argument drawing men to the true faith in Jesus Christ. That is the sublime apostolate to which you all are called.

Thus a powerful phalanx will be formed from your ranks against the destructive elements of godlessnes. Against them you are in a position to offer to your people and your government the social teaching of the Church. It is based on social justice, on the duty of each to the community, and of the community to each; its goal is peace in the social order, a composing of conflicting interests, so that the humblest in a nation may have at least what is sufficient; its strength is in its uncompromising reverence for the honour and natural rights of every human being.

The people of India should rejoice in the religious spirit rooted in their soul. Through the powerful intercession of Mary, the Blessed Virgin, and your fathers in the faith, the Apostle Thomas and St. Francis Xavier, and through your own courageous profession of the faith in word and deed, may your people in their search for God come to understand the meaning of the high-priestly prayer of our Lord; « Eternal life is knowing Thee, the only true God, and Jesus Christ whom thou hast sent ». [8]

As a pledge of eternal life and heaven's richest graces, with all the affection of Our heart We impart to Our most worthy Legate, to your Bishops and priests, to all who labour with you for the salvation of souls, to your apostolic works, your families your youth and the entire nation the Apostolic Benediction.

[8] Ioan., XVII, 3.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

SACERDOS LEONARDUS FEENEY EXCOMMUNICATUS DECLARATUR

Cum sacerdos Leonardus Feeney, Bostonii (*Saint Benedict Center*) residens, qui propter graviter denegatam oboedientiam Auctoritati Ecclesiasticae a divinis iamdudum suspensus fuerat, non obstantibus iteratis monitionibus et excommunicationis ipso facto incurrendae comminatione, non resipuerit, Emi ac Revmi Patres rebus fidei ac morum tutandis praepositi, in Plenario Conventu Feriae IV, habito die 4 Februarii 1953, eundem excommunicatum cum omnibus iuris effectibus declaraverunt.

Feria autem V, die 12 Februarii 1953, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XII Emorum Patrum decretum adprobavit, confirmavit atque publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die XIII Februarii a. MCMLIII.

Marius Crovini, *Notarius*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia Papa XII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 13 decembris 1952. — Titulari episcopali Ecclesiae Badiensi praefecit R. D. Rubén Isaza Restrepo, rectorem seminarii dioecesis Manizalensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Iosephi Ignatii Lopez, Archiepiscopi Carthaginensis in Columbia.

die 18 decembris. — Cathedrali Ecclesiae Palmiranae, nuper erectae, Exc. P. D. Iesum Antonium Castro et Becerra, hactenus Episcopum Barranquillensem.

— Cathedrali Ecclesiae Pereiranae, nuper erectae, Exc. P. D. Balthassar Alvarez Restrépo, hactenus Episcopum titularem Amyzonensem.

— Cathedrali Ecclesiae Armeniensi, nuper erectae, Exc. P. D. Iesum Martínez Vargas, hactenus Episcopum titularem Aulonitanum.

die 22 decembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Messeniensi R. P. Franciscum Rendeiro, O. P., quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Marcellini M. Franco, Episcopi Pharaonensis.

die 27 decembris. — Cathedrali Ecclesiae Portalegrensi R. P. Augustinum De Moura, Superiorem provincialem Lusitanum Congregationis Spiritus Sancti.

— Titulari episcopali Ecclesiae Zaparenae R. D. Ernestum Corripio et Ahumada, cancellarium curiae dioecesanae Tamaulipanae, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Seraphini Mariae Armora et González, Episcopi Tamaulipani.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

EPISTULA

CIRCA IL PRESTITO DEL MATERIALE CONSERVATO NEGLI ARCHIVI ECCLESIASTICI IN ITALIA.

Roma, 30 Dicembre 1952

Eccellenza Reverendissima,

Non può mettersi in dubbio che i documenti, i manoscritti e le altre scritture d'interesse storico, conservati presso gli archivi e le biblioteche degli Enti ecclesiastici e religiosi, siano compresi tra gli oggetti di storia ed arte sacra, di cui alla Circolare di questa Sacra Congregazione del 24 Maggio 1939 (*Acta Apostolicae Sedis*, vol. XXXI, pag. 266), e quindi sottoposti alle disposizioni della medesima Circolare.

Riguardo, poi, ai prestiti di detti documenti, manoscritti e scritture, richiesti per scopo di studio da Enti o persone residenti in Roma, questa stessa Sacra Congregazione dispone che gli stessi documenti, manoscritti e scritture siano inviati in deposito temporaneo presso l'Archivio Segreto Vaticano, che offre tutte le possibili garanzie per una buona conserva-

zione e per la debita sorveglianza durante lo studio, oltre la possibilità di fare eseguire fotografie con vari sistemi.

Invece per le richieste di prestito a scopo di studio da parte di Enti o di persone residenti fuori di Roma, questa Sacra Congregazione si riserva di esaminare le singole richieste, affinchè sia salvo il principio che i documenti, i manoscritti e le scritture siano depositate nell'archivio o nella biblioteca di Enti ecclesiastici o religiosi. Nel caso, poi, che nella sede richiesta nessun archivio o biblioteca ecclesiastica o religiosa fosse in condizione di assicurare il servizio per lo studio, questa Sacra Congregazione considererà la convenienza del deposito presso una pubblica biblioteca, che dia le necessarie garanzie.

Al riguardo giova pure ricordare che sono tuttora in vigore le proibizioni di estrarre libri, volute da fondatori o da donatori e stabilite dalla Santa Sede per molte biblioteche sotto pena di particolari sanzioni ecclesiastiche.

Voglia, pertanto, l'Eccellenza Vostra Reverendissima richiamare l'attenzione anche dei parroci, rettori di chiese e preposti agli altri Enti ecclesiastici e religiosi sopra le presenti disposizioni, nonchè sopra le precedenti di cui alla accennata Circolare di questa Sacra Congregazione del 24 Maggio 1939, invitandoli a curarne la regolare osservanza.

In tale intesa con particolare ossequio mi professo

dell'Eccellenza Vostra Revma
affmo come fratello
✠ G. Card. Bruno, *Prefetto*

L. ✠ S.

F. Roberti, *Segretario*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

DIVIONEN.

NULLITATIS MATRIMONII (DE CHAUVIGNY - DE SEROUX)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dominae Iacobinae de Seroux, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria), die 15 Aprilis 1953 hora meridiana, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

An constet de matrimonii nullitate, in casu

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Dominae Jacobinae de Seroux, curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur.*

A. Wynen, *Ponens*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 21 Ianuarii 1953.

E. Fiore, *Notarius*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Jacqueline de Seroux defenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 15 avril 1953, à midi, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Jacqueline de Seroux, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD REDIGENDUM CODICEM IURIS CANONICI ORIENTALIS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

I

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE « CREBRAE ALLATAE SUNT » (XXII MENSE FEBRUARIO, ANNO MDCCCCXXXXIX). DE DISCIPLINA SACRAMENTI MATRIMONII.

CANONIS 85 INTERPRETATIO AUTHENTICA

D. I. – Utrum sacerdos, latini ritus, legitime assistens nuptiis inter partem catholicam orientalis ritus et partem acatholicam, sive baptizatam sive non baptizatam, servare debeat praescriptum canonis 1102 § 2 C.I.C., an praescriptum can. 85 Litterarum Apostolicarum « Crebrae allatae sunt ».

R. Affirmative ad primam partem; negative ad alteram.

D. II. – Utrum sacerdos, orientalis ritus, legitime assistens nuptiis inter partem catholicam latini ritus et partem acatholicam, sive baptizatam sive non baptizatam, servare debeat praescriptum canonis 1102 § 2 C.I.C., an praescriptum canonis 85 Litterarum Apostolicarum « Crebrae allatae sunt ».

R. Negative ad primam partem; affirmative ad alteram.

II

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE « POSTQUAM APOSTOLICIS LITTERIS » (IX MENSE FEBRUARIO, ANNO MCMLII). DE IUDICIIS.

CANONIS 72 § 1 n. 6 INTERPRETATIO AUTHENTICA

D. I. – Utrum tribunal appellationis de quo in can. 72 § 1 n. 6 « a Patriarchis partium diversi ritus in causa » designandum, constituendum sit a Patriarchis partium in causa datis decretis pro singulis appellationis causis, an unico decreto pro omnibus.

R. Negative ad primam partem; affirmative ad alteram.

D. II. – An verba can. 72 § 1 n. 6 « a Patriarchis partium diversi ritus in causa » intelligenda sint de omnibus Patriarchis fidelium quorum Hierarchae, ad normam can. 39 § 1, convenerunt de unico tribunali constituendo.

R. Affirmative.

CANONIS 151 § 1 INTERPRETATIO AUTHENTICA

D. I. – An verba can. 151 § 1 « in quolibet suae eparchiae loco » ita intelligenda sint ut Episcopus possit, per se vel per alium, intra fines sui territorii, valide et licite actum potestatis iudicialis ponere etiam in locis quae sunt exclusivae iurisdictionis alius ritus, dummodo adsit expressus consensus Hierarchae praedictorum locorum.

R. Affirmative.

D. II. – Utrum interpretatio data in responsione ad I sit declarativa an extensiva.

R. Negative ad primam partem; affirmative ad secundam.

Datum Romae, die 8 m. Ianuarii a. 1953.

De speciali mandato Sanctissimi

M. Card. MASSIMI, *Praeses*

L. ✠ S.

A. Coussa, Basilian. Aleppen., *a Secretis*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

Con Biglietti della Segreteria di Stato in data 2 gennaio 1953, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di destinare gli Ill.mi e Rev.mi Monsignori Pietro Pavani, Giacomo Testa, Umberto Mozzoni, Mario Cagna, Giulio Barbetta e Carlo Emanuele Toraldo a portare, in qualità di Ablegati Apostolici, la Berretta Cardinalizia rispettivamente alle LL. EE. RR. i Monsignori Gaetano Cicognani, Nunzio Apostolico in Spagna, Angelo Giuseppe Roncalli, Nunzio Apostolico in Francia, Pietro Ciriaci, Nunzio Apostolico in Portogallo, Francesco Borgongini Duca, Nunzio Apostolico in Italia, Beniamino de Arriba y Castro, Arcivescovo di Tarragona, e Fernando Quiroga y Palacios, Arcivescovo di Santiago di Compostella.

Parimente con Biglietti della Segreteria di Stato in data 2 gennaio 1953, la medesima Santità Sua si è degnata di destinare le Guardie Nobili Pontificie Luigi dei Marchesi Castiglioni, Luigi dei Marchesi Serlupi d'Ongran, Nob. Filippo Antonucci Lucidi, Conte Lamberto Cantuti Castelvetri, Marchese Silvio Ghini e Conte Edoardo Colacicchi Alessandri, a recare, rispettivamente, alle LL. EE. RR. i Monsignori Gaetano Cicognani, Nunzio Apostolico in Spagna, Angelo Giuseppe Roncalli, Nunzio Apostolico in Francia, Pietro Ciriaci, Nunzio Apostolico in Portogallo, Francesco Borgongini Duca, Nunzio Apostolico in Italia, Beniamino de Arriba y Castro, Arcivescovo di Tarragona, e Fernando Quiroga y Palacios, Arcivescovo di Santiago di Compostella, l'annunzio della loro elevazione alla Sacra Porpora e a porger loro lo zucchetto Cardinalizio.

Inoltre con Biglietti della Segreteria di Stato in data 15 gennaio 1953, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di assegnare:

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Celso Costantini le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, del Concilio, de Propaganda Fide e dei Riti;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Augusto Alvaro da Silva le Sacre Congregazioni per la Disciplina dei Sacramenti, dei Religiosi e della Rev. Fabbrica di San Pietro;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Valerio Valeri le Sacre Congregazioni Concistoriale, per la Chiesa Orientale, per la Disciplina dei Sacramenti e degli Affari Ecclesiastici Straordinari;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Francesco Borgongini Duca le Sacre Congregazioni del Sant'Offizio, per la Disciplina dei Sacramenti, de Propaganda Fide e degli Affari Ecclesiastici Straordinari;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Maurizio Feltin le Sacre Congregazioni Concistoriale, del Concilio e dei Riti;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Marcello Mimmi le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Religiosi e dei Seminari e delle Università degli Studi;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Carlo Maria de la Torre le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Seminari e delle Università degli Studi e della Rev. Fabbrica di San Pietro;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giorgio Francesco Saverio Maria Grente le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Riti e dei Seminari e delle Università degli Studi;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giuseppe Siri le Sacre Congregazioni per la Disciplina dei Sacramenti, del Concilio e dei Seminari e delle Università degli Studi;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giovanni D'Alton le Sacre Congregazioni per la Disciplina dei Sacramenti, del Concilio e Ceremoniale;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giacomo Francesco Mc Intyre le Sacre Congregazioni Concistoriale, de Propaganda Fide e Ceremoniale;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giacomo Lercaro le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Religiosi e dei Seminari e delle Università degli Studi;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Paolo Emilio Léger le Sacre Congregazioni per la Disciplina dei Sacramenti, dei Riti e della Rev. Fabbrica di San Pietro;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Crisanto Luque le Sacre Congregazioni del Concilio, dei Riti e Ceremoniale;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Valeriano Gracias le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, per la Disciplina dei Sacramenti e de Propaganda Fide;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Giuseppe Wendel le Sacre Congregazioni Concistoriale, dei Religiosi e dei Riti;

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Alfredo Ottaviani le Sacre Congregazioni del Sant'Offizio, de Propaganda Fide e degli Affari Ecclesiastici Straordinari e il Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 maggio 1949. L'Emo e Revmo Signor Card. Micara Clemente, *Protettore delle Suore Francescane del Santissimo Sacramento del Secondo Ordine di Ktodzko* (Polonia).

13 agosto 1952. L'Emo e Revmo Signor Card. Pizzardo Giuseppe, *Protettore delle Figlie dello Spirito Santo* (S. Luigi di Potosi).

14 ottobre » L'Emo e Revmo Signor Card. Pizzardo Giuseppe, *Protettore delle Figlie della Carità* (Vienna).

27 novembre » S. E. Revma Monsig. Damiano Celestino Giuseppe, Arcivescovo tit. di Nicopoli di Epiro, *Delegato Apostolico nell'Africa Meridionale.*

3 dicembre » S. E. Revma Monsig. Lucas Martino, Arcivescovo tit. di Aduli, *Internunzio Apostolico in India.*

9 gennaio 1953. Il Signor Avv. Torre Giovanni, *Avvocato Concistoriale.*

15 » » L'Emo e Revmo Signor Card. Ottaviani Alfredo, *Pro Segretario della S. S. Congregazione del Sant'Offizio.*

» » » S. E. Revma Monsig. Bernardini Filippo, Arcivescovo tit. di Antiochia di Pisidia, *Segretario della S. Congregazione de Propaganda Fide.*

» » » Il Revmo P. Coussa Acacio, *Assessore della S. Congregazione per la Chiesa Orientale.*

17 » » L'Emo e Revmo Signor Card. Valeri Valerio, *Prefetto della S. Congregazione dei Religiosi.*

26 » » S. E. Revma Monsig. Fietta Giuseppe, Arcivescovo tit. di Sardica, *Nunzio Apostolico in Italia.*

7 febbraio » S. E. Revma Monsig. Zanin Mario, Arcivescovo tit. di Traianopoli di Rodope, *Nunzio Apostolico in Argentina.*

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 febbraio 1953. S. E. Revma Monsig. Filippo Bernardini, Segretario della Sacra Congregazione de Propaganda Fide, *Presidente del Consiglio Superiore Generale della Pont. Opera della Propagazione della Fede.*

2 febbraio 1953. S. E. Revma Monsig. Filippo Bernardini, Segretario della Sacra Congregazione de Propaganda Fide, *Presidente del Consiglio Superiore Generale della Pont. Opera di san Pietro Apostolo per il Clero Indigeno.*

7 » » L'Emo e Revmo Signor Card. Alfredo Ottaviani, *Membro della Sacra Congregazione Concistoriale.*

Vescovi Assistenti al Soglio Pontificio:

14 novembre 1952. S. E. Revma Monsig. Battistelli Stanislao, Vescovo di Teramo e Atri.

17 » » S. E. Revma Monsig. Ugliengo Umberto, Vescovo di Susa.

Protonotari Apostolici ad instar participantium *di Sua Santità:*

14 luglio 1947. Monsig. Germain Ottavio, della diocesi di Bayeux.

6 giugno 1951. Monsig. Hendrickx Francesco, della diocesi di 's-Hertogenbosch.

18 gennaio 1952. Monsig. Gibney Uberto, della diocesi di Southwark.

1 febbraio » Monsig. Hagen Augusto, della diocesi di Rottemburgo.

10 marzo » Monsig. Weinbacher Giacomo, dell'arcidiocesi di Vienna.

1 aprile » Monsig. Kastell Guglielmo, della diocesi di Magonza.

26 maggio » Monsig. Wattel Giuseppe, dell'arcidiocesi di Cambrai.

» » » Monsig. Boehler Guglielmo, dell'arcidiocesi di Colonia.

29 » » Monsig. Dorran Erberto, della diocesi di Portsmouth.

30 luglio » Monsig. Sommariva Enrico (Roma).

29 ottobre » Monsig. Chimenton Costante, della diocesi di Treviso.

11 novembre » Monsig. De Biasi Giuseppe, della diocesi di Vittorio Veneto.

14 » » Monsig. Fink Leone G., dell'arcidiocesi di Filadelfia.

» » » Monsig. Fitzpatrick Fenton J., della medesima arcidiocesi.

» » » Monsig. Mc Nally Tommaso F., della medesima arcidiocesi.

18 » » Monsig. Vocca Paolo, dell'arcidiocesi di Salerno.

21 » » Monsig. Jaccarino Giuseppe, dell'arcidiocesi di Sorrento.

4 dicembre » Monsig. Di Capua Francesco Paolo, della diocesi di Castellammare di Stabia.

12 gennaio 1953. Monsig. Maurault Oliviero, dell'arcidiocesi di Montréal.

14 » » Monsig. Gouet Giuliano, della diocesi di Le Mans.

» » » Monsig. Lepron Leone, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Pichard Luigi, dell'arcidiocesi di Parigi.

Prelati Domestici di Sua Santità:

27 gennaio 1946. Monsig. Trezzini Celestino, dell'amministrazione apostolica di Lugano.

24 agosto 1946. Monsig. Laverseyn Maurizio, della diocesi di Lilla.
2 gennaio 1952. Monsig. Meyer Enrico, dell'arcidiocesi di Bamberga.
» » » Monsig. Rauh Enrico, della medesima arcidiocesi.
9 » » Monsig. Chaudre Alberto,della diocesi di Aquisgrana.
12 » » Monsig. Jouassard Giorgio, dell'arcidiocesi di Lione.
18 » » Monsig. Goffoel Maurizio, dell'arcidiocesi di Malines.
23 » » Monsig. Romain Giorgio, della diocesi di Meaux.
2 febbraio » Monsig. Fleischmann Francesco Saverio, della diocesi di Ratisbona.
» » » Monsig. Guenthner Francesco Serafico, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Hoermann Giovanni Battista, della medesima diocesi.
5 » » Monsig. Wall Bernardo, della diocesi di Southwark.
10 » » Monsig. Scheller Carlo, della diocesi di Fulda.
21 » » Monsig. Guardini Romano della diocesi di Magonza.
22 » » Monsig. Kramer Giuseppe, della diocesi di Limburgo.
3 marzo » Monsig. Yanka Carlo Vittorio, della diocesi di Orléans.
5 » » Monsig. Geith Engelberto, della diocesi di Ratisbona.
26 » » Monsig. Pourchet Maurizio, dell'arcidiocesi di Besanzone.
» » » Monsig. Riduet Giuseppe, della medesima arcidiocesi.
1 aprile Monsig. Seeland Ermanno, della diocesi di Hildesheim.
6 maggio Monsig. Fischl Giovanni, della diocesi di Secovia.
12 » » Monsig. Hold Carlo, della diocesi di Sant'Ippolito.
» » » Monsig. Triebl Giovanni, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Laguier Luigi, dell'arcidiocesi di Cambrai.
» » » Monsig. Chauvin Paolo, della diocesi di La Rochelle.
» » » Monsig. Ducoux Francesco, della medesima diocesi.
19 giugno » Monsig. Eckert Luigi, dell'arcidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
26 » » Monsig. Morgante Marcello, dell'arcidiocesi di Ravenna.
10 luglio » Monsig. Kainz Eugenio, della diocesi di Wuerzburg.
» » » Monsig. Schaefer Antonio, della medesima diocesi.
30 » » Monsig. Smith Giorgio D., dell'arcidiocesi di Westminster.
25 agosto » Monsig. Kuhn Giovanni E., dell'arcidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Elko Nicola T., dell'esarcato apostolico per i Ruteni di rito bizantino della Podocarpazia negli Stati Uniti d'America.
29 » » Monsig. Cann Giacomo G., della diocesi di sant'Agostino.
» » » Monsig. Elslander Carlo L., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mullins Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. O'Looney Giovanni G., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Byrne Michele J., della diocesi di San Diego.

Camerieri Segreti soprannumerari di Sua Santità:

12 ottobre 1949. Monsig. Uchoa Ludolfo, della diocesi di Parnaiba.
17 marzo 1950. Monsig. Moreno de Sant'Ana Giuseppe dell'arcidiocesi di San Luigi del Maragnano.
8 maggio » Monsig. Cruz Arias, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Pires Chaves Federico, della medesima arcidiocesi.
8 luglio » Monsig. Sarrion Giuseppe Maria, della diocesi di Assis.
» » » Monsig. Silva Antonio Alfonso, dell'arcidiocesi di Paraiba.
» » » Monsig. Bezerra Dantas Pietro Anisio, della medesima arcidiocesi.
20 luglio » Monsig. Gonçalves Giuseppe del Patrocinio, della diocesi di Bragança.
5 settembre » Monsig. Coelho Raffaele, dell'arcidiocesi di Mariana.
27 febbraio 1951. Monsig. Obendorfer Andrea, della diocesi di Ratisbona.
6 giugno » Monsig. Calles Innocenzo, della diocesi di Barquisimeto.
24 » 1952. Monsig. Miller Giovanni Battista, della diocesi di Rottemburgo.
10 luglio » Monsig. Goebel Carlo, della diocesi di Wuerzburg.
» » » Monsig. Heckelmann Antonio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Heeger Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Niedermeier Antonio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Stoermer Federico, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Wolpert Leone, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Janssen Nicola Giuseppe, dell'arcidiocesi di Colonia.
30 » » Monsig. Sutton Edoardo S., dell'arcidiocesi di Westminster.
13 settembre » Monsig. Moleon Giovanni, dell'arcidiocesi di Santissima Assunzione.
2 ottobre » Monsig. Gauci Salvatore, dell'arcidiocesi di Malta.
» » » Monsig. Preca Giorgio, della medesima arcidiocesi.
7 » » Monsig. Cellai Fernando, dellal'arcidiocesi di Firenze.
17 » » Monsig. Dionisi Umberto (Roma).
29 » » Monsig. Morta Figuls Angelo, della diocesi di Solsona.
30 » » Monsig. Sutton Edoardo S., dell'arcidiocesi di Westmin
5 novembre » Monsig. Cavallo Angelo, dell'arcidiocesi di Bari.
» » » Monsig. Mincuzzi Michele, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Nuzzi Iolando, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Saponaro Raffaele, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Schino Cesare, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Cenesi Giovanni Battista dell'arcidiocesi di Bologna.

11 novembre 1952. Monsig. Druetti Enrico, della diocesi di Ginevra, Losanna e Friburgo.
» » » Monsig. Sgambetterra Ferdinando, della diocesi di Mileto.
» » » Monsig. Varriale Gennaro, della medesima diocesi.
15 » » Monsig. Del Pietro Luigi, dell'amministrazione apostolica di Lugano.
18 » » Monsig. Cataneo Alfredo, dell'arcidiocesi di Salerno.
» » » Monsig. Noschese Oreste, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Sarno Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Tafuri Vincenzo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Vicinanza Aniello, della medesima arcidiocesi.
21 » » Monsig. Formica Rosario, della diocesi di Oppido Mamertina.
23 » » Monsig. Falciani Sante, della diocesi di Montalcino.
24 » » Monsig. Valente Marcellino, della diocesi di Chiavari.
» » » Monsig. Fanelli Francesco, della diocesi di San Severo.
» » » Monsig. Sessa Mario, della medesima diocesi.
6 dicembre » Monsig. Bani Guido, della diocesi di La Spezia.
» » » Monsig. Mazzi Fernando, della medesima diocesi.
» » » Monsig. De Lecce Antonio, della diocesi di Ugento.
15 » » Monsig. Talamo Vito, dell'arcidiocesi di Amalfi.

Camerieri segreti soprannumerari di spada e cappa di Sua Santità:

19 dicembre 1952. Il Sig. Foroni Lo Faro Anselmo, dell'arcidiocesi di Genova.
14 gennaio 1953. Il Sig. Hood Aroldo, dell'arcidiocesi di Westminster.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di Sua Santità:

18 ottobre 1952. Monsig. Martinez Garcia Giovanni, della diocesi di Orihuela.
6 dicembre » Monsig. Gabrielli Giuseppe, della diocesi di Sovana-Pitigliano.

Camerieri d'onore soprannumerari di spada e cappa di Sua Santità:

12 marzo 1951. Il Sig. Pustet Federico, della diocesi di Ratisbona.
21 maggio 1952. Il Sig. Garcia de Olalla Nieto Emanuele, della diocesi di Barcellona.
26 novembre » Il Sig. Melchior-Bonnet Cristiano, dell'arcidiocesi di Parigi.
22 dicembre » Il Sig. Giacomini Giuseppe Saverio (Roma).

An. et vol. XXXXV 24 Februarii 1953 (Ser. II, v. XX) – N. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

LITTERAE DECRETALES

I

BEATAE AEMILIAE DE VIALAR SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Superna illa cunctis praesidiis humanis longe anteponenda caritas, cuius laus praecipua est penes Ecclesiam, mortalium animos ad Deum transfert, pacem inter eos coagmentat plurimumque potest ad sublevandas omnis generis miserias. Ea est enim quae, ut ait Sanctus Augustinus, « ad alios se inclinat, ad alios se erigit, aliis blanda, aliis severa, nulli inimica, omnibus mater » (*De catech. rud.*, XV; P. L., XL, 328).

In iis, qui hac virtute maxime praestiterunt, numerum quendam obtinet Aemilia de Vialar, Sororum a Sancto Iosepho ab Apparitione auctor, quam Sanctorum Caelitum ordinibus summa cum caerimonia hodie ascripsimus. Quae ut alios pro sua caritate locupletaret, immanes labores animo firmissimo sustinuit et acerbos dolores toleranter est perpessa.

Non mediocrem gloriam consecutum est oppidum Gaillacum, in Gallia Narbonensi intra Albiensis archidioecesis fines positum idemque prisco colore ac specie venustum, quod eximia haec aerumnosorum administra ibi die duodecimo mensis Septembris, anno millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, in vitam venit. Quae commendabatur genere parentum, Augusti Antonii de Vialar et Antoniae Aemiliae de Portal, nobilium baronum, ea claritudinem huiusmodi christianarum virtutum splendore erat amplificatura. Ad piae enim matris disciplinam docilis

infantula, cui ad sacrum fontem nomina Anna, Margarita, Adelaides, Aemilia indita fuere, animum tenellum ad res divinas composuit. Singulari quoque Dei beneficio, sive domi sive in ludo litterario, quem in patrio oppido obiit, facilem se praebuit in omnes, atque cupiditates frangere ac voluntariis castigationibus semetipsam discruciare maturius quam pro aetate coepit. Anno vero millesimo octigentesimo septimo, sacro chrismate delibuta fuit et corroborata ad christianae vitae certamina ineunda.

Quo liberalius institueretur, Aemilia Lutetiam Parisiorum cum matre concessit, quae tamen paulo post, alienissimo familiae suae tempore, mortem ibi occubuit. In eius urbis Abbatia ad Nemus, quam vocant, adulescentula Canonissis Regularibus a Sancto Augustino, seu a Domina Nostra nuncupatis, biennio usa magistris, animum divina sapientia aluit et humana excoluit doctrina. Praeceptis igitur instructa salubribus, augustissimo Christi Corpore, incredibili gaudio perfusa, primum refecta est, qua ex caelesti dape magnum habuit fructum, quandoquidem postea commemoravit tum se coepisse reapse Deum diligere.

A patre domum quasi in demortuae matris locum vocata, licet in familiaribus gerendis negotiis, praesertim in educendo Maximino fratre natu minore, operam insumeret, tamen simul tota fuit in pietatis caritatisque officiis; quamobrem parens et morosa quaedam ancilla virgini, iniurias omnes modice ferenti, saepe vehementius suscensebant. Accrescente enim cum aetate sanctimonia, Aemilia ad unius Dei afflatum atque numen se accommodare solebat et in supernas commentandas res incumbere assidue. Nullum praeter Christum amatorem admittens, nuptias a patre sibi comparatas firmiter renuit paucisque diebus post caelesti Sponso virginitatem voti religione consecravit. Exundantis vero fluminis instar, eius studium animorum atque caritas in cives manaverunt: pueris, in christianae fidei veritatum ignoratione versantibus, exstitit magistra ingeniosa eosque, egestate pressos, in aptam domum, quam Gaillaci hereditate possidebat, tamquam mater sollicita recepit. Virgo paene inscia piaculorum omni ope est annisa ut homines, qui in flagitia se misere ingurgitassent, ad bonam reduceret mentem. Pauperes curiati consueverant lectissimae puellae circumfundi, quod erant ei divitiae communes cum ipsi, et, cuius pectus Dei inflammabatur amore, ea aegrotis levationem afferre numquam destitit.

Profecto non tantum damna christiano nomini tempore calamitoso illata quo omnis Gallia terrore ac tumultu strepuerat, pro viribus studuit sarcire, sed animum etiam appulit ad Evangelii lumen perferendum in regiones longinquas, errorum tenebris offusas. Quapropter, annos nata

duodeviginti, voti sponsione constituit Sanctum Franciscum Xaverium, utpote divini verbi satorem clarissimum, praecipuis venerari obsequiis.

Postquam diuturnas Deo adhibuit preces ut sibi ostenderet quod vitae genus tandem sibi esset deligendum, novam sacrarum virginum condere sodalitatem caelesti instinctu destinavit. Cui consilio acerrime obstitit pater, qui in filiam, blande rogantem ut sineret propositum se peragere, ira elatus lagoenam quondam coniecit. Forti autem animo virgo domo discessit, parente invito, persuasum sibi habens Patri qui est in caelis imprimis esse obtemperandum; atque nuntium remisit saeculo cuius iam pridem respuerat blandimenta.

Cum amplissimam hereditatem, ab avo materno acceptam, adiisset, Aemilia, cogitata perficiens, ad domum, haud procul a Sancti Petri aede Gaillaci paratam, cum aliquot sociis se rettulit ut religiosae vitae instituta profiteretur; eam piam sodalitatem ob singularem suam erga Deiparae Sponsum observantiam a Sancto Iosepho nuncupavit, adiecto nomine *ab Apparitione*, ut Incarnationis mysterium, huic « viro iusto » ab Angelo significatum (cfr. MATTH., I, 19), recoleretur.

Quoniam, ut par fuit, novae societatis vivendi ratio ad normam erat dirigenda, Aemilia statim quaedam praecepta velut primis lineis designavit; nacta autem postea opportunitatem, ante altaris Sacramentum genibus nisa certam Regulam perscripsit, qua sodalibus id praesertim proposuit ut, vitam umbratilem ex virtutis lege agentes, sanctimoniam persequerentur, atque, actioni simul insistentes, potissimum apud gentes idolorum cultui deditas, iuventutem informarent ad religionem et humanitatem, morbo vexatis assiderent aliasve ob causas doloribus cruciatos delenirent.

Quam a Sancto Iosepho societatem Franciscus de Gualy, Albiensis Archiepiscopus, apud quem legifera mater magna erat caritate, aliique Sacrorum Antistites probaverant, decimo anno a positis initiis, eam, propter uberes quos iam messuerat laborum fructus, Sedes Apostolica decreto laudis, quod dicunt, ornavit et auxit.

Primae igitur sodales, quae meliorem virtutis disciplinam reperiebant nullam quam contemplationem atque imitationem iuvenis moderatricis, eadem cohortante ac praeclari exempli facem praeferente, per oppidum Gaillacum discurrerunt ne ullius temporibus deessent. Sed non multo post constitutam societatem alacris antistita impetu quodam divino in regionem peregrinam lata est, quo religionis fines latius propagaret. Postquam enim Galli in suam dicionem redegerunt partem Africae quae vergit ad Septentrionem, cum tribus sociis, anno millesimo octingentesimo tricesimo quinto, navi profecta est Icosium. Cum vero in eam urbem exi-

tiabilis cholera morbus incidisset, qui contactu in dies ingruebat ac vulgabatur in homines, Aemilia eiusque filiae nulli pepercerunt labori, periculum etiam vitae non dubitanter adierunt ut aegrorum corporibus mederentur animosque aut a vana superstitione ad christianam traducerent veritatem aut a perditis moribus ad bonam frugem revocarent, denique morientes componerent ad pium exitum. Patrimonium lautum et copiosum, quod ei obtigerat, nobilis Christi alumna prope confecit ut Icosii congregationis suae coenobium exstrueret. In quo litterarum ludus frequenti patebat iuventuti, et valetudine affecti, praesertim Mahometanae religionis sectatores, suis morbis ac vulneribus remedium inveniebant, singulare studium, quod sacrae virgines ipsis navabant, non perperam admirati. Hae, cum tam commode ab omnibus audirent, Hipponem quoque, Cirtam, Tunetem advocatae sunt ut constituerent domicilia, unde multum boni est in cives derivatum.

Cunctis suffragiis summa iam moderatrix creata, Aemilia pluries Romam petiit ut sodalitatis negotia expediret, atque, apud Gregorium XVI, Decessorem Nostrum, propter meritorum copiam gratiosa, et in Urbe domum condidit et multa, quae societatis conducerent rationibus, impetravit.

Ad communem salutem sorores in Graeciam, insulam Cyprum, Angliam, Syriam, in Terram Salvatoris incolatu consecratam aliasque regiones Asiae atque etiam in Australiam dimisit, ita ut ante obitum quadraginta amplius domorum auctor sit effecta.

Pro gravi suo munere navigationi ac viae saepe se commisit, quibus in peregrinationibus vix dici potest quot incommoda et molestias toleraverit. Transmittens quondam Mare Internum, quod ventis saeviebat, aliquot dies, haud secus ac gentium Apostolus, pro tempestate fluitavit. Postquam autem, in maximo versans discrimine, voti sponsione statuit se in insula Melita, quo fluctibus agebatur, condituram collegium puellis instituendis, periculo defuncta est ac promissum solvit.

At multo acerbioribus iisque diuturnis Aemilia afflictata est doloribus; qua una mercede contingere solet ut immensa Sanctorum hominum opera prospere cedant et felicibus augescant incrementis. Sorores enim, quibus praeerat, e domibus, summo cum labore et impendio in Algeriensi regione constitutis, inique sunt deiectae; propter perversam rerum administrationem atque improbitatem eorum, in quibus, maximis occupationibus distenta, moderatrix collocaverat fiduciam, totius patrimonii iacturam fecit, et cum ideo iudicium haberet, pluries in eo concidit; non defuerunt qui sequius de ea loquerentur falsumque crimen, quasi venenatum telum, in ipsam iacerent; pervicaces quasdam et offirmatas sodales

e societate expellere coacta est; domum principem in patrio sitam oppido Gaillaco amisit, quin etiam intra Albiensis archidioecesis fines iussa fuit Sacramentis in tempus abstinere. Emicuerunt tum cum maxime invicta eius firmitas animi atque summum divinae voluntati obsequium adeo ut, quotiescumque in aerumnam incidisset, psalmum cui initium « Laudate Dominum omnes gentes », vel hymnum Ambrosianum cantando, agere Deo gratias soleret.

Cum igitur Gaillaci non amplius posset cum sodalibus commorari, Tolosam demigravit ubi societatis sedem principem poneret, sed, quoniam negotium eiusmodi ibi facile nequibat explicari, Massiliam pervenit. Qua in urbe frequente atque negotiosa ex tot curis et sollicitudinibus tandem conquievit, cum invenisset Sacrorum Antistitem qui ipsam comiter exciperet cuiusque obtecta praesidio, magno etiam cum civium fructu, aedes ibi conderet praecipuas. Die denique septimo decimo mensis Octobris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo quinto, Galliae Imperator congregationem Sororum a Sancto Iosepho ab Apparitione in societatibus lege civili constitutis ascripsit, cuius rei nuntio summa antistita fuit non parum allevata.

Tantus vero animi vigor totque bene facta proficiscebantur a more, quem sibi fecerat Aemilia, omnem vitam ad religionis pietatisque rationes conformandi. Etiam cum erat in labore et itinere, Deum in animo cogitabat, et a consuetudine Eidem supplicandi numquam recedebat. Ea praeterea utebatur verecundia ut, quidquid praeclare a se actum esset, non sibi sed uni caelesti Numini tribueret, ac modeste de se ipsa iugiter existimaret. Instituta societatis, quae ab ea repetebatur, diligentissime obiens, studebat vehementer paupertati, cuius dedit specimen eximium cum, aliorum socordia et nequitia de fortunis omnibus deturbata et redacta ad inopiam, tunc se diceret coepisse veram esse mulierem religiosam. Castimoniam ipsa colens vigilanter, eius periculis filias prohibebat, cuius rei gratia mare quondam traicere non dubitavit. Iis qui praerant, magistris potissimum pietatis atque conscientiae suae iudicibus, parebat animo submisso iisque inconsultis maioris ponderis negotia non aggrediebatur.

Congregationem, quae plurium sodalium cooptatione augebatur, viginti quattuor annos ad mortem usque singulari cum prudentia rexit, atque, in sacras virgines suae fidei commissas omnes curas sapienter intendens, erexit iacentes, labantes confirmavit, cunctas ad virtutem incendit.

Sibi constans atque obdurans, quamvis tot iactaretur procellis, peculiaribus quoque muneribus supernis a teneris annis erat cumulata.

Caritatis autem et religiosi animorum studii exempla, quae edidit Aemilia, huiusmodi fuerunt ut cum admiratione in ea respicerent aequales atque posteri. Hunc, quo exercebatur, divinum ignem nulla valuit restinguere calamitas, nullus labor opprimere, nulla minuere iniuria.

Attamen egregiam eius virtutem Deus amplissimo praemio, quod Ipsum diligentes manet, condecorare maturavit. Repentina enim vi eius morbi est exstincta, quem admodum iuvenis ex caritate nacta fuerat, cum magnum pondus tritici attolleret, in pauperes erogandum. Itaque die vicesimo quarto mensis Augusti, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo sexto, cunctis morientium praesidiis rite comparata ad Divini Sponsi adventum, Massiliae e corporis vinculis ad Eum evolavit cui caritate, quae « numquam excidit » (*I Cor.*, XIII, 8), iungeretur in aevum.

Immaturae morti legiferae matris non solum tota Sororum a Sancto Iosepho familia illacrimavit, sed etiam civitas tam praeclarae mulieris desiderio est mota. Funere in templo Dominae Nostrae de Monte, quod vocant, honeste celebrato, exanime corpus in Sancti Caroli sepulcreto conditum fuit, unde quattuor post annos erutum ad Sancti Petri coemeterium est translatum. Anno demum millesimo nongentesimo quarto decimo in sacra aede domus principis eiusdem sodalitatis exculto contectum sepulcro, pio honore etiam nunc ornatur.

Percrebrescente autem fama sanctitatis potissimum ob prodigia, quae Deus, Aemilia de Vialar deprecante, patrare ferebatur, causa de ea in Beatorum Caelitum fastos referenda agi coepta est. Processibus igitur ordinaria auctoritate perfectis, Pius XI, Decessor Noster, die decimo nono mensis Maii, anno millesimo nongentesimo vicesimo quinto, commissionem introductionis causae, apud Sacram Rituum Congregationem instituendae, sua signavit manu. Cum deinde exerceretur quaestio de virtutibus sive theologalibus sive cardinalibus Venerabilis Famulae Dei, idem Decessor Noster, omnibus rite perpensis et disceptatis, die undevicesimo mensis Martii, anno millesimo nongentesimo quinto et tricesimo, eas more heroum Ecclesiae cultas esse sollemniter edixit.

Quibus absolutis, tractari coeptum est de miraculis, quae Venerabilis huius Virginis invocato nomine, a Deo dicebantur effecta. Itaque, post acres investigationes probationesque, Decessor Noster, quem diximus, die undecimo mensis Decembris, anno millesimo nongentesimo duodequadragesimo, decrevit: *Constare de instantanea perfectaque sanatione tum Iolandae Della Santa ab osteomyelite acuta cervicalium vertebrarum cum affectione meningea, cum adulescentulae Annae Elias a typho extremae gravitatis.*

In generali autem congregatione, die vicesimo quarto mensis Ianua-

rii, anno millesimo nongentesimo tricesimo nono, coram eodem Summo Pontifice coacta, ut dubium excuteretur an Famulae Dei Beatorum Caelitum honores tuto decerni possent, ille diem undevicesimum mensis Februarii constituit quo mentem suam aperiret. Tanto vero Pastore non post multum tempus morte intercepto, Nos, proxime in Petri Cathedra eum subsecuti, die vicesimo sexto mensis Martii, eodem anno, pronuntiavimus: *Tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Aemiliae de Vialar Beatificationem.*

Quae quidem sacra in Vaticana Basilica die duodevicesimo mensis Iunii, anno millesimo nongentesimo tricesimo nono, splendido cum ritu, ut moris est, et Christifidelium astante multitudine, sunt celebrata.

Cum vero, novensili Beata deprecante, alia a Deo dicerentur patrata prodigia, instante Carolo Miccinelli, Societatis Iesu presbytero atque causae Postulatore, haec causa die vicesimo sexto mensis Iunii, anno millesimo nongentesimo quadragesimo, resumpta fuit eo consilio ut inclita Virgo provehi posset ad Sanctorum Caelitum honores. Institutis igitur Apostolicis processibus, quos vocant, de miris sanationibus, eadem suffragante, impetratis, duae ab actoribus sunt propositae quibus Aemiliae de Vialar sanctitas comprobaretur.

Primum miraculum contigit Teresiae Moran, religiosae familiae, a Beata conditae, sodali, quae diffusa sclerosi laborabat. Cum salutaris ars irrita foret, aegrota eiusque sociae matris legiferae opem enixis precibus implorarunt. Quibus auditis, die decimo mensis Martii, anno millesimo nongentesimo quadragesimo sexto, Teresia puncto temporis ex gravissimo morbo plane convaluit, quam curationem praeter naturae ordinem evenisse medici periti aliique testes affirmaverunt.

Nec minus mirabili virtute restituta est valetudo Sorori Mariae Brendan, pottiano morbo, quem vocant, affectae qui unam vertebram destruxerat duasque graviter corroserat. Cunctis remediis frustra adhibitis, medici aegrotanti spem omnem salutis ademerunt, quapropter Beatae Aemiliae praesens auxilium suppliciter est flagitatum. Nec in cassum missae preces. Die enim vicesimo quarto mensis Octobris, anno millesimo nongentesimo quadragesimo tertio, religiosa mulier ad certam sanitatem momento fuit reducta, quemadmodum inter medicos ac testes constat.

De utraque curatione ex more in suetis Sacrae Rituum Congregationis comitiis ac postremo coram Nobis die tertio decimo mensis Martii, hoc anno, disceptatum est; quo in generali conventu, Dilecto Filio Nostro Friderico Presbytero Cardinale Tedeschini, causae Ponente seu Relatore, dubium proponente: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur,* omnes, qui adfuerunt, cum Cardinales tum Prae-

lati Officiales Patresque Consultores sanationes propositas vera habenda esse miracula affirmaverunt. Nos autem, pro rei magnitudine, mentem aperire distulimus, ut ad tam gravem sententiam ferendam, Deo impense supplicantes, supernum impetraremus adiumentum. Itaque, die vicesimo septimo eiusdem mensis et anni, accitis Venerabili Fratre Nostro Clemente S. R. E. Cardinale Micara, Episcopo Veliterno ac Sacrae Rituum Congregationis Pro-Praefecto, Dilecto Filio Nostro Friderico Cardinale Tedeschini, causae Relatore quem diximus, Venerabili Fratre Alfonso Carinci, Archiepiscopo titulo Seleuciensi in Isauria atque eiusdem Sacri Consilii Viro a Secretis, et dilecto filio Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, postquam sacris pie sumus operati, sollemniter ediximus: *Constare de instantanea perfectaque sanatione, Beata Aemilia de Vialar intercedente, cum Sororis Teresiae Moran, a diffusa sclerosi, tum Sororis Mariae Brendan a tuberculari spondylite dorsuali.*

Quae causa ut ad felicem exitum perveniret, unum dubium supererat expendendum, an, duobus miraculis rite probatis, Sanctorum Caelitum honores tuto decerni possent Beatae Aemiliae de Vialar. Quod dubium in generali conventu, die tertio mensis Aprilis, hoc anno, coram Nobis celebrato, a memorato Cardinale Relatore propositum est; cum vero omnes, qui adfuerunt, Cardinales, Praelati Officiales, Patres Consultores id annuissent, Nos ad certum dandum responsum aliquod temporis spatium interiecimus, quo magnas Deo preces adhiberemus.

Die igitur primo mensis Maii, hoc ipso anno, advocatis, quos memoravimus, Patribus Cardinalibus Clemente Micara et Friderico Tedeschini, atque ornatissimis viris Alfonso Carinci et Salvatore Natucci, post Eucharisticum Sacrificium, hanc tulimus sententiam: *Tuto procedi posse ad Beatae Aemiliae de Vialar sollemnem Canonizationem.*

Quibus peractis, tria ex instituto celebrata fuerunt Consistoria, quorum primum, quod *secretum* dicunt, die duodetricesimo mensis Maii, hoc anno, est coactum. Convocatis igitur apud Nos S. R. E. Cardinalibus, Venerabilis Frater Noster Clemens Micara, Sacrae Rituum Congregationis Pro-Praefectus, sermonem habuit de vita et miraculis Beatorum Confessorum Antonii Mariae Gianelli, Bobiensis Episcopi, auctoris Sororum Beatae Mariae Virginis ab Horto; Francisci Xaverii Mariae Bianchi, sacerdotis e Congregatione Clericorum Regularium Sancti Pauli Barnabitarum; Ignatii a Laconi, laici professi Ordinis Fratrum Minorum Capulatorum; nec non Beatarum Virginum Aemiliae de Vialar, legiferae matris Sororum a Sancto Iosepho ab Apparitione, et Mariae Dominicae Mazzarello, alterius auctoris Instituti Mariae Auxiliatricis; et acta recensuit quae in causis Beatificationis et Canonizationis eorundem

Beatorum ac Beatarum Sacra Rituum Congregatio, post diligentem cognitionem, admittenda duxerat et probanda. Postquam dicendi finem fecit, Nos astantes Patres Purpuratos rogavimus sententiam, qui omnes sibi in votis esse professi sunt ut Beati illi atque Beatae Sanctorum Caelitum honoribus decorarentur.

Subinde in eadem Sacri Palatii Apostolici aula Consistorium *publicum* habitum fuit, in quo dilecti Filii Sacri Consistorii Advocati, ante solium Nostrum stantes, pro causis Beatorum Confessorum atque Beatarum Virginum, quos memoravimus, luculenter dixerunt. Causam vero Beatae Aemiliae de Vialar Ioannes Baptista Ferrata ornate peroravit. Quibus Consistorialis Aulae Advocatis dilectus Filius Antonius Bacci, ab epistulis ad Viros Principes, Nostro nomine respondit Nos quoque exoptare, ut Beati illi Caelites sanctitatis insignibus honestarentur, verumtamen, antiquum Sedis Apostolicae morem religiose servantes, non antea Nos certam daturos sententiam quam in Consistorio *semipublico,* quod appellatur, de hisce causis Patres Cardinales iterum, Patriarchas, Archiepiscopos et Episcopos, quotquot Romam essent adfuturi, adhibuerimus in consilium. Ut autem Sacrorum Antistites de rebus omnibus ad has causas spectantibus certiores fierent, praecepimus ut ad singulos commentarii mitterentur de Beatorum Caelitum illorum vita, virtutibus, miraculis et de iis quae in eorum causis acta essent. Astantes denique hortati sumus ut supernum lumen, supplices preces ad Deum admoventes, Nobis conciliarent.

Consistorium autem *semipublicum* die quarto mensis Iunii, hoc eodem anno, advocavimus; in quo, congregatos brevi sermone allocuti, rogavimus ut quid de propositis causis sentirent, Nobis singillatim significarent. E latis suffragiis cum animi gaudio cognovimus omnes tum Purpuratos Patres tum Sacrorum Antistites Beatos illos Caelites dignos existimare qui in Sanctorum coetu atque numero reponerentur. Dies igitur praestituimus quibus ob sollemnem eorundem Caelitum ascriptionem in Sanctorum fastos sacra in Petriano Templo forent celebranda.

Ad tribuendos autem simul eiusmodi honores Beatis Virginibus Aemiliae de Vialar et Mariae Dominicae Mazzarello diem diximus vicesimum quartum mensis Iunii, eodem anno. De quibus rebus ut acta rite conscriberent astantibus Protonotariis Apostolicis mandatum est.

Cum tandem constitutus illuxisset dies, omnibus tum saecularis tum regularis cleri ordinibus, Romanae Curiae Praesulibus et Officialibus, pluribus Abbatibus, Episcopis, Archiepiscopis atque S. R. E. Cardinalibus sollemni pompa praeeuntibus et *Sanctorum Litanias* atque hymnum *Ave Maris Stella* concinentibus, Nos Sancti Petri Basilicam, magnifice

excultam, et ingenti multitudine hominum stipatam, quos inter multi fideles e Gallia atque legiferae huius matris alumnae fuerunt, ingressi sumus, et, brevi ante maximum altare effusa prece, ad Nostram Cathedram perreximus.

Tunc, praestita Nobis, ut consuetudo fert, ab astantibus Cardinalibus oboedientia, Venerabilis Frater Noster Clemens Micara, Sacrae Rituum Congregationis Pro-Praefectus et huic duplici Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto Filio Aloisio Philippo Re, Consistorialis Aulae Advocato, *instanter, instantius, instantissime* a Nobis flagitavit ut Beatis Aemiliae de Vialar et Mariae Dominicae Mazzarello Sanctorum Caelitum honores decerneremus. Cui petenti Nos per dilectum Filium Antonium Bacci, virum ab epistulis ad Principes, quem diximus, Nos quoque cupere respondimus Beatas illas Virgines Sanctorum asserere ordinibus. Itaque, Divini Paracliti lumine una cum clero et fidelibus implorato, in Cathedra sedentes, uti universae Christi Ecclesiae Magister, sollemniter pronuntiavimus: *Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatam* AEMILIAM DE VIALAR *et Beatam* MARIAM DOMINICAM MAZZARELLO, *Virgines, Sanctas esse decernimus et definimus ac Sanctorum Catalogo adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali illarum memoriam quolibet anno die earum natali, Aemiliae nempe die vigesima quarta Augusti, et Mariae Dominicae die decima quarta Maii, inter Sanctas Virgines non Martyres pia devotione recoli debere. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus ✠ Sancti. Amen.*

Qua Canonizationis formula a Nobis prolata, postulationi annuentes eiusdem Cardinalis Clementis Micara, per eundem Advocatum Consistorialem Aloisium Philippum Re Nobis exhibitae, hasce Decretales sub plumbo Litteras confici et expediri iussimus; astantibus vero Protonotariis Apostolicis ut de hac Canonizatione publicum perscriberent instrumentum mandavimus.

Gratias deinde Deo Omnipotenti ex animo egimus, hymnum *Te Deum laudamus* cum confertissima multitudine canentes ac primum novensilium Sanctarum patrocinium invocavimus earumque brevi homilia celebravimus laudes, omnes adhortantes ut a fluxis huius saeculi bonis mentes avocarent et ad lucem converterent, a Sanctis hisce Caelitibus refulgentem, seu ad christianam virtutem; hanc compescere animi motus, ad

recte agendum compellere, lenire dolores, piamque alere industriam. Denique, postquam Apostolicam Benedictionem et plenariam admissorum indulgentiam astantibus impertivimus, ad altare accessimus, incruentum Sacrificium oblaturi.

Itaque omnibus quae inspicienda erant perpensis, certa scientia ac Nostrae Apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula quae supra diximus iterum confirmamus, roboramus, statuimus, decernimus atque universae Christi Ecclesiae denuntiamus.

Mandamus insuper ut harum Litterarum transumptis, vel excerptis, etiam impressis, manu tamen Notarii Apostolici subscriptis eiusque sigillo munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae iisdem haberetur, si exhibitae vel ostensae forent.

Nemini autem has Litteras definitionis, decreti, ascriptionis, mandati, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel eis obsistere liceat. Si quis autem id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit moturum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo primo, die vicesimo quarto mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno tertio decimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego EUGENIUS Episcopus Ostiensis ac Portuensis et S. Rufinae Cardinalis TISSERANT, Sacri Collegii Decanus.

✠ Ego CLEMENS Episcopus Veliternus Cardinalis MICARA.

✠ Ego IOSEPH Episcopus Albanensis Cardinalis PIZZARDO.

✠ Ego BENEDICTUS Episcopus Praenestinus Cardinalis ALOISI MASELLA.

✠ Ego ADEODATUS IOANNES Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis PIAZZA.

✠ Ego FRIDERICUS Episcopus Tusculanus Cardinalis TEDESCHINI, Datarius.

Ego ALEXANDER titulo S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis VERDE.

Ego PETRUS titulo S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego DOMINICUS titulo S. Apollinaris Presbyter Cardinalis IORIO.

Ego MAXIMUS titulo S. Mariae in Porticu Presbyter Cardinalis MASSIMI.

Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano, Protodiaconus Cardinalis CANALI, Paenitentiarius Maior.

Ego IOANNES S. Georgii in Velo Aureo Diaconus Cardinalis MERCATI.

Ego IOSEPH S. Eustachii Diaconus Cardinalis BRUNO.

Pro S. R. E. Cancellario

✠ EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

✠ CLEMENS Card. MICARA
S. Rituum Congr. Pro-Praefectus

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*
Ioseph Caprio, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXII, n. 52.

II

BEATO ANTONIO MARIAE GIANELLI, CONFESSORI PONTIFICI, SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Apostolorum successores episcopos meminisse oportet se iis tamquam servos prodesse debere, quibus praesint, « sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare et dare animam suam redemptionem pro multis » (Matth. 20, 28). Si enim populo, quem Sanctus Spiritus ipsi regendum tradiderit, episcopus et verbo et opere utilem esse numquam cunctatus erit, tum demum dignus habebitur qui talem accipiat laudem atque mercedem, qualem speculator ille qui « viderit gladium venientem super terram, et cecinerit buccina, et annuntiaverit populo » (Ezech. 33, 23).

Neque umquam talibus Antistitibus, iisque innumerabilibus, caruit sancta Dei Ecclesia, qui operibus declararunt quam perspectum habe-

rent non de se ipsis tantum, sed de universo suo populo sibi rationem esse reddendam.

In quo lectissimo agmine summus caelestium et terrenarum rerum Creator esse voluit Antonium Mariam Gianelli, Bobiensem Episcopum, quem hodie Sanctorum Caelitum, in Christifidelium exemplum, honore sollemniter decoravimus.

Antonius Maria Gianelli, in montano pago cui nomen Cereta, in Ianuensi archidioecesi, humilibus agricolis, at pietate insignibus Iacobo Antonio Gianelli et Maria Gianelli ortus, a prima pueritia eximiis pro aetate virtutibus pulcherrime enituit. Suavi enim ac docili praeditus indole, constanti sua oboedientia singularique morum innocentia quanta futurus esset sanctitate iam tunc perspicue ostendit. Cuius mox rei argumentum fuit studiosa precandi assiduitas, quae virtutum omnium mater solet esse et comes perpetua, quemadmodum in eius parentibus fuerat, et incredibilis, qua tenebatur, cupiditas christianas ediscendi veritates.

Cum autem, ubi primum ea aetate esse coepit qua litterarum elementis imbui poterat, pio curioni, qui primordiorum ludum condiderat, sedula mater puerum instituendum commisisset, minime eum piguit, bis in die unius horae iter suscipere ut scholam adiret, vespere autem pensum in obscura casula scribere, deficiente nonnumquam lucernae oleo: adeo laboriosas omnes paupertatis aerumnas ac molestias Dei auxilio et forti animo vincere ac superare didicerat!

Neque tempus, quod ab audiendo magistro vacuum ipsi erat, in puerilibus terebat iocis et lusibus aut in desidiosa aequalium societate, sed gnavus et alacer in studia et in preces incumbebat, assiduus adulescentibus christianam doctrinam tradebat, et, praecipue postquam grandiusculus factus est, parentum egestatem opera sua sublevabat lignorum fascibus domum ferendis.

Sed vigilabat infinito suo amore Deus pro filiolo hoc suo eique suppeditabat adiumenta, quibus et plenius doctrinis erudiretur, et viam ingrederetur superno consilio signatam. Cum enim anno millesimo octingentesimo septimo Antonii parentes sub misero suo tecto divitem matronam paucos dies hospitem habuissent, haec puerum Ianuensis Seminarii curavit primum scholas frequentare, mox autem ut is in seminarium ipsum reciperetur impetravit. In quo tam singulari profectu Antonius Maria praestitit, ut brevi tempore et germanis genuinisque virtutibus et doctrina ornatissima discipulis omnibus esset exemplo.

Inter praecipuas autem animi et ingenii dotes, quibus sacri ephebei alumnus effulsit, efficientissimum erat ad eloquendum acumen, quod iam antea ita ostenderat, ut puer concionator vulgo diceretur; adeoque

ut quondam in ipso metropolitano templo, per novendiales Beatae Virginis supplicationes, deficiente concionatore, sermones, Moderatorum iussu, inter maximam populi et frequentiam et laetitiam, habuerit.

Tandem, studiorum curriculo facto, in festo augustissimae Trinitatis, die vicesimo quarto mensis Maii anno millesimo octingentesimo decimo secundo, summo animi sui gaudio in Ianuensi Dominae Nostrae Carmelitidis templo sacerdotii munere donatus est. Hoc fuit sacri eius initium itineris, quod, Deum plus quam homines, quam terrena omnia, quam sui ipsius vitam diligens, inconcussa fide ardentique caritate percucurrit, factus animorum pater verus ac magister.

Fortis simul et comis, solida imbutus pietate disciplinaeque studio, quae insana ferrent atque inveherent eius aetatis mores, in docendo et agendo accuratissime fugiens, iam tunc illum se « ferreum Sanctum » indicavit, quo nomine eius noti appellaturi eum erant. Iam enim tunc tam se ad suadendum habilem ostendit, tam efficacem in paenitentibus exhortandis, tam denique ardentem in hominum animis ad sancta Dei praecepta generosasque virtutes formandis tutissimoque ductu dirigendis ut id singulare prorsus pro iuvenili eius aetate credi posset.

Quae excelsae decoraeque virtutes eum semper comitatae sunt, sive cum animorum curationem in Ianuensi archidioecesi suscepit, sive cum rhetoricae magisterium in Aquensi dioecesi primum, mox autem in Ianuensi seminario ipsi commissum est, sive cum ibidem disciplinae rector paulo post creatus est. Quo tamen munere, statim atque animadvertit iuvenum mores, nimis a Tridentini Concilii praeceptis alienos, non licere sibi emendare, sponte abdicavit, ut indefatigabilem suam sollicitudinem in sacras expeditiones et conciones, pro summo, quo tenebatur, animorum amore, totam impenderet.

Cum autem iam eius fama magis in dies augeretur, Ianuensis Archiepiscopus, cl. m. Aloisius Cardinalis Lambruschini, eum « pulcherrimum sui horti florem » Clavarum misit, ac S. Ioannis curiae praefecit, ubi eum magnus populus splendidissimo excepit apparatu. Neque spem res fefellit. Nam mox facta ostenderunt quot et quantos fructus eius sedulitas esset latura. Etenim brevi effecit ut vitia non pauca radicitus exstirparentur; ut viri complures et mulieres ad sancta Dei sacramenta crebrius accederent; ut extremum plerique fideles in preces magis assidue incumberent. Ex quo factum est ut non raro videres homines, non tantum intra domesticos parietes, sed in deversoriis etiam frequentes Deo fundere preces.

Attamen inter tot tantosque officii sui labores ad id in primis cogitationes intendit, ut Deo ministros opportune compararet, id curae

constanter habens, ut, cum messis esset multa, operarii non nimis essent pauci. Cum autem sacerdotes, qui e Clavarensi seminario prodibant, non sufficerent ad dioecesis amplitudinem, impense enisus est ut alterum Clavari seminarium conderet. Quod cum, aptis hortationibus et stipe collecta, tandem est consecutus, studiis regundis praefectus mirabili contendit industria ut alumni et virtutibus et doctrina, prout futuros Dei addecet ministros, maxime excellerent. Neque quidquam neglexit umquam quo sollicitum suum in sacrum illud ephebeum amorem efficienter testaretur.

Interim autem, ut reliqui quoque cleri impigram curam ageret, domi suae colloquia et disputationes cotidianas cum sacerdotibus instituebat de sacris disciplinis, imprimis autem de divinis Libris ac de Theologia, quam moralem vocant, quae haud satis accommode eo tempore in seminario tradebatur.

Suas vero vires impares esse cum sentiret gravibus animorum iuvandorum necessitatibus, quo magis impensiusque populi pietatem et christianae vitae exercitia foveret, Sodalitatem Missionalium a Sancto Alphonso Maria de Ligorio instituit qui Dei verbum uberius et latius, sacris praesertim habitis expeditionibus, quas missiones vocant, propagarent; quos, maxima cum fidelium, praecipue ruricolarum, religiosa utilitate, coniunctos usque habuit in sacerdotalibus obeundis muneribus socios.

Item Sodalitatem condidit Puellarum Mariae Sanctissimae ab Horto, quibus curae praecipuae esset adulescentulas, praesertim e minuto populo, ad pietatem educare, atque aegrotantibus, iis maxime qui egestate premerentur, in valetudinariis adesse. Quae Sodalitas tam ei cordi semper fuit, ut eam sua quoque pecunia saepius sustentaret, deque ea numquam curare destiterit, etiam postquam episcopus est renuntiatus.

Sed impensissimus Antonii Mariae erga gregem suum amor mirum in modum anno millesimo octingentesimo tricesimo quinto emicuit.

Cum enim, exitiosa peste per finitimas terras cunctas pervadente, Clavarensis populus saevi contagia morbi exhorrescens ad curionem suum confugisset, hic, sponte cruciatibus susceptis, Deum supplici prece exoravit ut percuteret pastorem dummodo grex servaretur. Atque dum populus pastorem admiratur insontem multitudinis peccata expiantem, ut divinum amorem suo rependeret, signum supernum datum est immunem eam civitatem a letali tabe futuram.

At talibus animi praedito ornamentis et fortitudine viro, Deo providente, latior patebat excolendus ager.

Itaque factum est ut, duodecim annis post susceptam curiae Clava-

rensis administrationem, episcopus Bobiensis renuntiaretur, Carolo Alberto rege, contra quorundam votum, libentissime eum commendante. Cuius nominationis nuntium stupore fletuque primum Antonius Maria accepit, seque indignum habens qui tantum onus sustineret, enixis precibus illud conatus est a se avertere, sed cognito divinae mentis consilio, ad novam tandem sibi destinatam se contulit sedem, sibi declarans eum non posse oboedientiam recusare qui constanter oboedientiam praedicavisset.

Quam arduum esset commissum Antonio Mariae munus clare perspiciet qui cum novensilis Episcopi ardenti pietate prolapsam eo tempore in dioecesi Bobiensi sive cleri sive populi disciplinam contulerit. Istiusmodi propterea mores Dei famulus constanti prudentia et fortitudine, benignitate et severitate, patientia et caritate emendandos studiose suscepit, a seminario, quod sodalitati Missionalium a se conditae moderandum commisit, ut aequum erat, exorsus.

Eapropter nihil, quod ad vitia funditus tollenda, ad pietatem colendam, ad divinum cultum restaurandum, ad virtutes fovendas attineret, per octo annos in dioecesi neglexit, sacris maxime expeditionibus et contionibus et christianae doctrinae tradendae et paenitentium confessionibus audiendis strenua data opera. In quibus assiduis sui muneris officiis indefessos habuit adiutores, cum sodales Congregationis Missionalium tum etiam Puellas B. Virginis ab Horto, quos Bobium in hanc rem advocaverat.

Sed cum in Dei vinea purganda et in bonis seminibus spargendis uno Christi amore duceretur, ipsum Sodalitatis Missionalium moderatorem alterum, sibi quidem amicissimum, missum facere non dubitavit, qui, frustra ab Episcopo paterne monitus, perversis Gallicae seditionis doctrinis et Iansenismi erroribus deceptus esset.

Tam gravibus autem propter Dei gloriam susceptis laboribus ac voluntariis cruciatibus, fieri non poterat quin debilis eius corporis vires confringerentur. Re enim vera, anno millesimo octingentesimo quadragesimo quarto exeunte, pientissimae suae matris obitus, mox vero ingravescens phthisis morbus eius valetudinem paulatim penitus labefactaverunt, ita ut ei Placentiam abeundum fuerit ad mitiore caelo fruendum. Neque tamen quidquam de morbi sui gravitate umquam conquestus est; immo vero illum patientissime tulit, id unum acriter dolens, quod neque iam gregem suum regere neque pietatis officia colere posset.

Anno autem millesimo octingentesimo quadragesimo sexto, die septimo Iunii, in festo augustissimae Trinitatis, sancte e terrestri hoc migravit exsilio. Atque defuncti corpus Bobium translatum, in S. Co-

lumbani templi crypta, quam munificentissima pietate instauraverat, conditum est, inter assiduos maerentium civium luctus et gemitus. Ex quo tempore sanctitatis fama, quae iam viventem comitata erat, et amantissimi Pastoris desiderium, quo christifidelium greges, quos curae habuerat, tenebantur, effecerunt ut complures eum deprecatorem apud Deum habere non desisterent.

Magis autem magisque augescente fama propter complura quae Deus, Antonio Maria deprecante, operatus esse dicebatur prodigia, causa de ipso in Beatorum album referendo, anno millesimo octingentesimo octogesimo nono agi coepta est, pluribus instantibus Episcopis, quos inter memorare lubet Ioannem Baptistam Porrati, in Bobiensi Sede ven. Gianelli successorem, et Ioannem Baptistam Scalabrini, Placentinum Episcopum. Peractis itaque in Bobiensi, Ianuensi et Clavarensi curiis, ordinariis de eius vitae sanctimonia processibus et a S. Rituum Congregatione rite probatis. Leo XIII Decessor Noster die secundo mensis Iunii, anno millesimo octingentesimo nonagesimo sexto, introductionis causae commissionem sua manu signavit. Apostolicis deinde processibus perfectis, de theologalibus et cardinalibus Ven. Servi Dei virtutibus quaestio disceptata est, quas virtutes Antonium Mariam Gianelli ad heroicum habuisse gradum Benedictus XV, item Decessor Noster, die undecimo mensis Aprilis, anno millesimo nongentesimo vicesimo, astantibus cl. m. Cardinalibus Antonio Vico, S. Rituum Congregationis Praefecto, et Caietano Bisleti, causae ponente seu Relatore, atque Alexandro Verde, tunc eiusdem Congregationis a Secretis, ad cardinalatum postea evecto, et b. m. Angelo Mariani, S. Fidei Promotore generali, sollemniter declaravit.

De duobus deinde miraculis, quae, ven. Antonio Maria deprecante, a Deo ferebantur effecta, disceptatio ineunda erat. Processibus itaque ordinariis rite absolutis, miracula illa investigata fuerunt in suetis eiusdem S. Congregationis ante-praeparatorio et praeparatorio conventibus, ac demum in generali coram Pio XI Decessore Nostro, qui die octavo mensis Iunii anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto, ad se arcessitis quos memoravimus Cardinalibus Vico et Bisleti, atque Alexandro Verde et Angelo Mariani, sacris operatus, sollemniter edixit: *Constare de utroque proposito miraculo,* de primo nempe: *instantanea perfectaque sanatione Melaniae Olcese a tuberculosi pulmonari ad ultimum stadium deducta;* deque altero: *instantanea perfectaque sanatione Eulogii Palacios a gravi vulnere una cum acuta, diffusa et purulenta, quae subsecuta fuerat, peritonitide.*

Paulo post, die octavo mensis Iulii eiusdem anni habita est in con-

sueta Vaticani Palatii aula congregatio generalis coram eodem Decessore Nostro Pio XI, in qua ab eodem Cardinale Bisleti dubio proposito: *An, stante approbatione virtutum et duorum miraculorum, tuto procedi posset ad sollemnem Ven. Servi Dei Antonii Mariae Gianelli Beatificationem,* omnes qui aderant uno velut ore affirmaverunt. Summus vero Pontifex supremum iudicium prorogandum censuit ad diem vicesimum mensis Iulii. Quo die, postquam incruenta Hostia litaverat, declaravit: *Tuto procedi posse ad sollemnem ven. Servi Dei Antonii Mariae Gianelli beatificationem.*

Quae quidem in Vaticana basilica, ingenti Christifidelium astante multitudine, die undevicesimo mensis Aprilis, Anno Sacro millesimo nongentesimo vicesimo quinto celebrata est.

Cum vero, novensili deprecante Beato, alia dicerentur deinceps a Deo patrata miracula, de eo in Sanctorum canonem adnumerando paulo post cogitatum est; et idem Summus Pontifex Pius XI die vicesimo octavo mensis Iulii anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto resumptionis causae Commissionem sua manu signavit.

Duae itaque S. Rituum Congregationis examini propositae sunt sanationes, Antonio Maria deprecante, mire a Deo patratae. Harum prima fruita est Ravera Zattera, trimestris puella, quam Clavari, anno millesimo nongentesimo quadragesimo sexto, ob invaginationem ileo-colicam cum occlusione, ut medici asseverarunt, chirurgicae sectioni, die primo Iunii mensis illius anni subici necesse fuit. Cum vero intestinales tunicae iam discissae et emortuae inventae essent, iam iam imminente vitae periculo, medicus vulnerarius a prosequenda ac perficienda sectione se abstinere debuit. At biduo post, B. Antonii Mariae patrocinio implorato, intestini coagmentatio improviso perfecta est, toxihaemia ceterisque mortiferis adiunctis illico cessantibus.

Altera autem aeque mirabilis sanatio puerum Aldum Simonelli respicit. Hic, in Spediensi urbe, purpura haemorragica fuit affectus, atque morbus adeo in peius versus est, ut die decimo septimo mensis Aprilis anno millesimo nongentesimo quadragesimo nono ad praeagonicum statum infirmum adduxerit, uti postea nosocomii Spediensis medentes et infirmorum ministrae testati sunt. Omnis ergo sanationis spes amissa est. At vespere eiusdem diei, postquam aegrotantis corpori apposita fuit B. Antonii Mariae Gianelli imago, atque enixis precibus ipsius Beati patrocinium imploratum est, infirmus omnino convaluit, morbi signa evanuerunt, et puer exinde perfecta gavisus est valetudine.

In Clavarensi Curia apostolicae inquisitiones de priore miraculo, in Spediensi de altero peractae sunt; quibus a S. Rituum Congregatione

rite probatis, duas illas sanationes Medicorum eiusdem Congregationis Collegium, die decimo octavo mensis Iulii anno millesimo nongentesimo quadragesimo nono et die vicesimo nono mensis Maii anno millesimo nongentesimo quinquagesimo ultra evenisse naturae vires affirmaverunt.

De iisdem miraculis disceptatum est in duobus praeparatoriis comitiis, die decimo mensis Ianuarii anno millesimo nongentesimo quinquagesimo et die vicesimo tertio Ianuarii huius anni habitis, ac demum in generali, die tertio Aprilis hoc ipso anno, in consueta Vaticani Palatii aula coram Nobis coactis.

In quo generali comitio, dilectus Filius Noster Fridericus, tunc presbyter Cardinalis Tedeschini, qui, uti Causae Ponens seu Relator cl. m. Caietano Cardinali Bisleti successerat, dubium « *An et de quibus miraculis in casu et ad effectum de quo agitur* » discutiendum proposuit: et omnes qui aderant Patres Cardinales, Praelati et Consultores suas protulerunt sententias.

Quibus auditis, Nos mentem Nostram aperire distulimus ad diem primum subsequentis mensis Maii. Quo die, ad Nos arcessitis venerabilibus Fratribus Nostris Clemente Micara, S. Rituum Congregationis Pro-Praefecto et Friderico Tedeschini Cardinalibus atque venerabili Fratre Alphonso Carinci, qui interea Archiepiscopus Seleuciensis in Isauria electus fuerat, ac Salvatore Natucci, Sacris operati ediximus: « *Constare de instantanea perfectaque sanatione cum Raverae Zattera ab invaginatione ileo-colica, tum Aldi Simonelli a purpura haemorragica primitiva* ».

Quibus expletis, ut praeclara haec causa ad felicem perveniret exitum, unum supererat dubium discutiendum, an, videlicet, duobus miraculis ita probatis, B. Antonio Mariae Gianelli Sanctorum Caelitum honores *tuto* decerni possent. Nos itaque, certiores facti S. Rituum Congregationem omnia, quae sui sunt iuris, adamussim servavisse et cum Patres Cardinales, tum Officiales Praelatos Patresque Consultores in affirmativum suffragium concessisse, die undecimo mensis Maii hoc eodem anno, adstantibus Cardinalibus Micara ac Tedeschini, atque S. Rituum Congregationis Viro a Secretis, una cum Fidei Promotore Generali, sollemniter decrevimus: « *Tuto procedi posse ad sollemnem B. Antonii Mariae Gianelli canonizationem* ».

Quo edito decreto, Decessorum Nostrorum exemplis inhaerentes. sueta Consistoria indiximus. *Secretum* die vicesimo octavo ipsius mensis Maii in consueta Palatii Apostolici Vaticani aula coactum fuit, et in eo, postquam venerabilis Frater Noster Clemens Cardinalis Micara, Episcopus Suburbicarius Veliternus, S. Rituum Congregationis Pro-

Praefectus, impetrata a Nobis venia, sermonem habuit de vita et miraculis Beatorum Confessorum Antonii Mariae Gianelli, Episcopi Bobiensis, et Legiferi Patris Sororum a Beata Maria Virgine de Horto; Francisci Xaverii Mariae Bianchi, sacerdotis, e Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli; Ignatii a Laconi, laici professi ex Ordine Fratrum Minorum Capulatorum; atque Beatarum Virginum Aemiliae de Vialar, Legiferae Matris Instituti Sororum a Sancto Iosepho ab Apparitione, et Mariae Dominicae Mazzarello, alterae Legiferae Matris Instituti a Maria Auxiliatrice, recensuit acta quae in causa beatificationis et canonizationis eorundem Beatorum et Beatarum S. Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda et probanda censuerat. Qua relatione expleta, singuli qui aderant Patres Cardinales, a Nobis rogati, suam aperuerunt sententiam.

Consistorio *secreto* absoluto, statim in eadem aula Consistorium *publicum* fuit, in quo dilecti Filii Consistoriales Advocati de eorum, quos modo diximus, Beatorum ac Beatarum vita, virtutibus et miraculis breviter singillatim retulerunt, a Nobis enixe postulantes ut Beatis illis Sanctorum coronam quamprimum imponere dignaremur. Pro canonizatione autem Beati Antonii Mariae Gianelli dilectus Filius Camillus Corsanego, unus ex Advocatis illis, ornato sermone peroravit. Quibus Advocatis Nos per dilectum Filium Antonium Bacci, ab Epistolis ad Viros Principes, respondimus Nos quoque vehementer exoptare serenam illorum Caelitum frontem fulgentioribus exornare gemmis eosdemque pleniore in luce ponere ut quam plurimi ad eorum insistendum vestigiis allicerentur; attamen, moris a maioribus traditi custodes Nos ipsi religiosissimi, graves non velle causas illas ante decernere quam in Consistorio *semipublico,* octo post dies celebrando, Purpuratorum Patrum iterum eorumque omnium, quotquot in Urbem venturi essent, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum suffragia exquisiverimus. Ut autem Sacrorum Antistites de rebus omnibus ad causam ipsam pertinentibus certiores fierent, mandavimus ut, S. Rituum Congregationis cura, eorum singulis commentaria mitterentur de Beatorum et Beatarum illarum vita, virtutibus et miraculis, deque eorum causis, simulque astantes omnes hortati sumus ut, interim, effusis ad Deum precibus, uberiora Sancti Spiritus lumina menti Nostrae impetrare vellent.

Die autem quarto mensis Iunii, hoc eodem anno, Consistorium *semipublicum* habitum est, in quo brevi prius oratione astantes allocuti, ipsos rogavimus ut, re plene cognita, quid de propositis causis sentirent singillatim patefacere vellent. Quorum suffragiis exceptis, valde laetati sumus tum Patres Cardinales tum Sacrorum Antistites una mente, una

voce et illos exoptare ac petere ut Beati illi Caelites quinque in Sanctorum album referrentur.

Minime igitur cunctandum censentes, ad uniuscuiusque Beatorum ac Beatarum illarum canonizationem sollemni ritu in Vaticana Basilica celebrandam diem diximus. Pro Beatis vero Antonio Maria Gianelli, Francisco Xaverio Maria Bianchi atque Ignatio a Laconi diem statuimus vicesimum primum proximi mensis Octobris. Interea astantes rogavimus ut supplicibus una Nobiscum Deo instarent precibus ut haec, quae omnibus in votis erant, ad Dei gloriam et ad Ecclesiae ornamentum utilitatemque quam plurimum conferrent; et, Consistorialis Aulae Advocatis rogantibus, Protonotariis Apostolicis mandavimus ut de omnibus, quae in Consistorio illo acta erant, authenticum conficerent instrumentum.

Cum itaque praestitutus ille dies illuxit, omnes regularis et saecularis Cleri Ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, non pauci Abbates, Episcopi, Archiepiscopi atque amplissimum Patrum Cardinalium Collegium in Petrianam Basilicam convenerunt, magnificentissime exornatam, atque densissima fidelium multitudine iam stipatam, quos inter plurimi cernebantur e regionibus in quibus Caelites illi ortum habuerunt, ac frequentes Sodales tum ex Ordine Fratrum Minorum Capulatorum tum e Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli, tum ex Instituto Sororum a B. Virgine ab Horto.

Quibus omnibus pia supplicatione praeeuntibus ac Sanctorum Litanias recitantibus et hymnum *Ave Maris Stella* praecinentibus, Nos ipsi eandem Basilicam, universo clero et populo plaudente, ingressi sumus, brevique prius ad altare maximum effusa prece, ad Nostram Cathedram perreximus. Tunc, praestita Nobis, uti de more, ab astantibus Cardinalibus oboedientia, venerabilis Frater Noster Clemens Cardinalis Micara, S. Rituum Congregationis Pro-Praefectus, trium illorum Beatorum Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto Filio Camillo Corsanego Advocato Consistoriali, *instanter, instantius* et *instantissime* a Nobis postulavit ut Beatis, quos diximus, Sanctorum decerneremus honorem.

Cui peroranti Advocato per dilectum, quem memoravimus, Filium Antonium Bacci respondimus Nos iam in eo esse ut petitioni satisfaceremus; sed antea Divini Paracliti lumen hymno *Veni Creator* esse implorandum. Quo hymno expleto, Nos, e divi Petri Cathedra, uti universae Ecclesiae Magister, sollemniter pronuntiavimus: *Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Chri-*

sti, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio; Beatos Confessores Antonium Mariam Gianelli, Franciscum Xaverium Mariam Bianchi et Ignatium a Laconi Sanctos esse decernimus ac definimus et Sanctorum Catalogo adscribimus; statuentes illorum memoriam quolibet anno, die eorum natali, Antonii Mariae, nempe, die septimo Iunii inter Sanctos Pontifices et Confessores, Francisci Xaverii Mariae, die tricesimo primo Ianuarii, et Ignatii, die undecimo Maii, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Pa ✠ tris et Fi ✠ lii et Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Qua Canonizationis formula a Nobis prolata, idem Cardinalis Micara, per eundem Advocatum Consistorialem petiit ut de uniuscuiusque Sanctorum illorum Canonizatione Decretales sub plumbo Litteras expediri et publica confici acta iuberemus. Quibus precibus annuentes has Decretales Litteras de Sancto Antonio Maria fieri expedirique praecepimus atque astantibus Protonotariis Apostolicis mandavimus ut de rebus omnibus in Canonizatione hac gestis instrumentum legitima forma exaratum construerent.

Debitas deinde omnipotenti Deo ex animo gratias egimus, hymnum *Te Deum laudamus* cum cleri populique confertissima multitudine canentes, ac novensilium Sanctorum patrocinium primi invocavimus eorumque laudes brevi homilia teximus. Qua homilia recitata, apostolicam benedictionem et plenariam admissorum indulgentiam peramanter impertivimus; et, sollemni pontificali sacro ad aram maximam celebrato, Canonizationis caeremoniis finem imposuimus.

Quo ritu expleto, Nostrarum esse partium ducimus christifideles omnes monere et hortari ut ad lectissimum hunc virum, caput nunc radianti gloria redimitum, mentem advertant suam, inter terrestres hasce varietates exemplum ab eo sumpturi atque praesidium. Sed ut in illum intueantur praesertim cupimus sacrorum Antistites, quippe qui in eo formam habeant et veluti legem ad quam gravissimum suum componant officium. Item illum habeant, precamur, salutarem apud Deum patronum, ut dum eorum munera maiorem quam antehac ostendunt in praesentia amplitudinem, ad eadem possint vigilantiam et actionem, robur et prudentiam, eo auspice, enixius infundere.

Omnibus itaque, quae inspicienda erant, bene perpensis, certa scientia ac Nostrae Apostolicae auctoritatis plenitudine, quae supra memoravimus, confirmamus, roboramus atque iterum statuimus, decernimus

atque universae Christi Ecclesiae denuntiamus, mandantes ut harum Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius apostolici tabellionis subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae iisdem hisce Nostris Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent.

Nemini autem iis quae per has Litteras Nostras mandavimus, minime obniti liceat. Quod si quis temere ausus fuerit, indignationem omnipotentis Dei et Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit moturum.

Datum Romae, apud S. Petrum, die vicesimo primo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo primo, Pontificatus Nostri tertio decimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego EUGENIUS Episcopus Ostiensis ac Portuensis et S. Rufinae Cardinalis TISSERANT, Sacri Collegii Decanus.

✠ Ego CLEMENS Episcopus Veliternus Cardinalis MICARA.

✠ Ego IOSEPH Episcopus Albanensis Cardinalis PIZZARDO.

✠ Ego BENEDICTUS Episcopus Praenestinus Cardinalis ALOISI MASELLA.

✠ Ego ADEODATUS IOANNES Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis PIAZZA.

✠ Ego FRIDERICUS Episcopus Tusculanus Cardinalis TEDESCHINI, Datarius.

Ego ALEXANDER titulo S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis VERDE.

Ego PETRUS titulo S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego DOMINICUS titulo S. Apollinaris Presbyter Cardinalis IORIO.

Ego MAXIMUS titulo S. Mariae in Porticu Presbyter Cardinalis MASSIMI.
Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano, Protodiaconus Cardinalis CANALI, Paenitentiarius Maior.
Ego IOANNES S. Georgii in Velo Aureo Diaconus Cardinalis MERCATI.
Ego IOSEPH S. Eustachii Diaconus Cardinalis BRUNO.

Pro S. R. E. Cancellario

✠ EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

✠ CLEMENS Card. MICARA
S. Rituum Congr. Pro-Praefectus

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*
Ioseph Caprio, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXII, n. 54.

III

BEATO IGNATIO A LACONI, CONFESSORI, SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Aeternus hominum Servator, Christus Iesus, qui hisce in terris ignotus atque obscurus apparens, totam paene vitam in silentio laboreque exegit ac praecellens sanctitatis exemplar omnibus se praebuit, cruci postremo passus est affigi, ut iis, quibus vivens arcana e Patris sinu concredidisset, robur et gratiam suam moriens largiretur; quos enim enixe vocaverat ad angustam salutis viam ingrediendam et ad ipsam suam crucem fortiter ferendam, eosdem auxilio suo se firmaturum in perpetuum promiserat.

Qui propterea hoc asperum vitae institutum fideliter ceperit ac suave iugum leveque onus Domini, « qui mitis est et humilis corde » (*Matth.*, 11, 29), susceperit, certe dignus erit qui eius vocem, post brevem huius vitae cursum, laetissime audiat: « Euge, serve bone et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium Domini tui » (*Matth.*, 25, 21-23).

Cum vero difficillimum sit hoc aggredi opus ob pravas perturbationes, quae hominum animos remorantur, ii ergo viri clarissimi praefulgent, « in medio nationis pravae et perversae... sicut luminaria in mundo »

(*Phil.*, 2, 15), qui constanti diligentia ac silentii studio, rebus suis omnibus abdicatis et voluptatibus commodisque posthabitis, Christo tota vita obsecuti sint.

Quos inter praedicamus demissum laicum Franciscalem Capulatum, Ignatium a Laconi, qui Christi crucem amplexatus totusque asperae religiosae vitae in latebris abditus, virtutis viam strenue cucurrit atque felicissimae aeternitatis limina intravit.

Ignatius, cui hodie caelestes decretae sunt religiones, in Sardiniae oppidulo, quod vulgo Laconi appellant, intra fines Arborensis archidioecesis, die decimo septimo mensis Decembris, anno millesimo septingentesimo primo, humili genere natus est.

Pater, nomine Mathias Peis Cadello, cui pia uxor fuit Anna Maria Sanna Casu, in agrorum cultu pecorumque custodia diem exercebat, operum assiduitate ac sollertia cibos domesticis suppeditans.

Qui coniuges, quamvis tenui censu essent, ab omnibus tamen pagi incolis plurimi aestimabantur, non modo ob praeclarum, quod edebant, religionis pietatisque exemplum, sed ob christianam etiam liberorum educationem, quos novem, quasi caelestium pignora bonorum, susceperunt.

Postero die quam natus est, infans lustrali sacri fontis aqua est expiatus; cui nomina Francisco Ignatio Vincentio indita sunt, quorum postremo ad religiosae usque vitae professionem communi consuetudine appellatus est.

Arcano Dei consilio optimam nactus familiam, iam a teneris rarae inter homines virtutis specimina cotidie in humili domo a parentibus cepit, divinaeque praecepta sapientiae animo imbibit suo, quamquam ne prima quidem litterarum elementa didicerat, nec umquam in posterum didicit, quod tunc deerant, praesertim in rusticorum vicis, primordiorum ludi.

Mirum igitur non est Ignatium flagranti quadam ac tenera erga Deum pietate longe aliis excelluisse; ita ut puerulus, saepissime iocis amotis, in templum properaret ac preces inibi daret sollicito ore; quin immo secum non semel socios ducebat, ut eos Gabrielis Archangeli voce Virginem Mariam, cui addictissimus semper fuit, salutare doceret; atque e lectulo, vix albescente luce, omni festinatione surgebat, ut Sacris maxima diligentia interesset.

Puer annorum ferme sex, die decimo septimo mensis Maii, anno millesimo septingentesimo septimo, ab Arborensi Archiepiscopo chrismatis obsignatus est sacramento; et duodecimo forsitan aetatis suae anno, uti

communis illorum temporum mos et consuetudo ferebat, Angelorum Pane primum enutritus ac pastus est.

Postquam autem ad Eucharisticam Mensam primum accessit, creberrime de altari sacra libare consuevit, ut animum ad adulescentiae certamina et pericula adeunda assidue reficeret ac roboraret: utpote qui sanctitatis Auctorem, in augusto arae Mysterio latentem, veluti columen et quasi invictum totius vitae suae robur, ardenter esuriret.

His igitur fultus caelestis gratiae donis, Ignatius virtutum omnium cultu ac severa morum integritate crescebat, Dei voluntati parentumque unice obsequens.

Qui cum aliquot annos, ut propinquorum levaret necessitates, apud avunculum Petrum Sanna commoratus esset, domum reversus, alacris iuventae vires atque industriam promptissimo animo contulit ad domestica officia, ad segetum culturam, ad gregum armentorum custodiam et ad cetera agrestia munera, quibus patrem fratresque iuvaret.

Attamen in horum varietate operum laborumque asperitate suas omnes cogitationes in uno Deo ita figebat, ut totus caelesti contemplationi addictus esse videretur. Iamque tum ad asperae vitae genus agendum usque eo animi cupiditatem intendebat ut vel a quolibet pomo ruri abstineret, ac cotidie illud servaret ieiunium, quod catholici homines ex Ecclesiae Sanctae instituto quadraginta dierum spatio servare solent. Qua mentis fortitudine virtuteque instructus, divino favore ita brevi vigere coepit, ut gigantem imitaretur salutis viam currentem (cfr. Ps. XVIII, 6).

Qui duodevicesimum agens annum, cum in tam gravem morbum delapsus esset ut ad extrema prope descenderet, de parentum venia, se totum ardenti voluntate Deo devovit, Franciscalium Capulatorum religionem se professurum, si e morbo evasisset, promittens.

Sed quamvis brevi post convaluisset, Ignatius, qui, antequam in illam aegritudinem incideret, numquam eiusmodi consilium aperuerat, veluti voti sponsionem oblitus, ad rura virilesque labores rediit; quamquam christianae vitae praecepta sueta severitate fidelissime colere numquam intermisit. Occulta enim hominis quisnam mentis acumine perspicere perscrutarique potest, nisi Deus? Qui eum tamen paulo post ad promissa implenda vehementiore quodam numine sollicitavit.

Cum enim quondam in sua rura veniret, et equus, quo vehebatur, subita ferocitate exsultans praecipitem se fugae mandavisset, adulescens, viarum asperitatibus ac locorum declivibus praeruptisque commotus, praeteriti memor voti, denuo sese summo vitae Auctori in religiosam servitutem dicaturum spopondit, si e gravissimo hoc periculo incolumis

evadere potuisset. Atque audiit conceptum votum benignus Deus. Nam subito asper equus mirum in modum mansuevit, et Ignatius, domum reversus, simul obstupescentibus suis factum narravit, simul ad promissa facienda et ad religiosae vitae institutum capiendum se animo atque consilio paratum dixit.

Neque parentes, quibus in more erat Dei voluntati semper honestissime obsequi, a tenendo proposito filium detorquere ausi sunt.

Die propterea tertio mensis Novembris, anno millesimo septingentesimo vicesimo primo, quo die feriae piorum manium agebantur, cum mane rei divinae in subsidium animarum piaculari igni addictarum factae interfuisset et caeleste convivium participasset, salute lugenti matri suisque omnibus nuntiata, Caralim una cum patre contendit, ut Franciscalium Capulatorum familiae, voti memor, se dicaret.

Sed Magister illi religiosorum virorum provinciae moderandae aegre in primo habuit Ignatium, infirmae valetudinis causa, sacro Capulatorum coetu ascribere; attamen postea, viro clarissimo rogante atque efflagitante, in noviciorum domum, e Sancti Benedicti nomine nuncupatam, admissus fuit, quae asperae vitae laude in tota Sardinia celebrabatur; ibique tanta perfectioris vitae cupiditate, in primis oboedientia, animique demissione enituit, ut post dies tantum septem quam eam domum ingressus erat, dignus plane habitus fuerit qui Sancti Francisci sago rite indueretur.

Tum Ignatius vel vehementiore coepit ardere in Deum pietate; ratusque nihil posse nos generosius facere quam si Christi Iesu patientis ingressi fuerimus vestigia, eius cruciatus pro viribus imitari voluit. Corpus propterea suum poenis sponte susceptis affligebat et subigebat, ac zona ferreis rigente cuspidibus se continenter cingebat.

Verumtamen, sinente Deo, pietatem virtutesque, quas Ignatius sincera fide observabat, sodales in suspicionem vocaverunt, invidiose criminantes tironem tam recte se gerere, ut hominum captaret laudes.

Nihilominus has inter afflictationes animum servans inturbatum, Dei famulus silentio ac mansuetudine obtrectatores omnes devicit, consecutusque est — quod iam sibi fere desperandum erat — ut, sollemnibus denique nuncupatis votis, die decimo mensis Novembris, anno millesimo septingentesimo vicesimo secundo, laetitia exsultans, uti sodalis laicus, sacrae illi se addixerit familiae.

Tirocinio peracto, ad Ecclesiense missus est coenobium, beatae Mariae Virgini, quam de Valverde vocant, sacrum, virorum frequentia integraeque vitae cultu conspicuum.

Inibi Ignatio, utpote novicio sodali, penariae cellae cura est tradita officiumque commissum stipem ex oboedientia ab agricolis, in finibus illis inviis deviisque, quaeritandi.

In quibus ministeriis impigro promptoque animo obeundis, numquam laboris asperitatem vel incommoda questus est. Enimvero hoc tempore in Christi mysterium, quod submissis tantum animis aperitur, silentio, cruciatibus ac instituti diligentia altius descendit.

Quo in perfectioris vitae curriculo cum se quindecim annos exercuisset et in multis Sardiniae coenobiis degisset, Caralim denique arcessitus, lanificam artem concreditam habuit, ut fratrum tegumenta contexeret. Sed eius rei tam imperitum se exhibuit, ut operariorum magistri saepe ceperit reprehensiones.

Attamen longe alia ei Deus munera praestituerat, quibus eius sanctimonia, indefesso aucta studio, clarius usque fulgeret.

Etenim Consilium religiosae Sodalitati per provinciam regendae, anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Dei famulo officium oblata a populo dona conquirendi commisit; qui ad huiusmodi negotium tam apte se accommodatum ostendit, ut summae dilectionis, patientiae ac consilii specimina, per illud etiam tempus, palam ederet.

Nam in his tam demissis partibus implendis, quibus facultatem habebat omnes oppidi domos ostiatim frequentandi, stipem dum emendicat, divinae verbis sapientiae mentes conserebat, lites ac controversias sedabat, a christianis praeceptis devios ad bonam frugem, uti dicitur, restituebat et virtutem pietatemque in omnium animis fovebat.

Tunc universo paene populo indolis facilitatem suae et lenitudinem probavit, modo generosos cives, modo plebem in viis, in plateis, in ipso urbis portu, vitae praecepta comiter docens.

Pueros autem, qui eius adventibus omni festinatione laetisque vocibus se offerebant, religione ac christianae elementis disciplinae, quam ipse solo caelestis gratiae auxilio didicerat, summa diligentia imbuebat.

At cum praecipua quadam caritate in afflictos ferretur, miseris aegrisque solatium praebebat atque opem petentibus, quamvis et ipse mendicus esset, dabat, ita ut vere formam et tamquam faciem Christi hominum Servatoris fideliter exprimere videretur.

Quae praeclara animi ornamenta ac benefacta quam grata atque accepta aeterno Dei Numini essent, mirabili quodam modo multa patefecerunt portenta, quae a Deo ipso per Ignatium eo tempore patrata esse tradebantur.

Profecto Ignatius hanc prope caelestem eximiamque virtutem ab

ipso divinitatis fonte cotidie hauriebat, sollicitis precibus sinceraeque pietati assidue addictus; maiore enim in dies religione Deum, omnis sanctitatis originem, peramanter colebat, solam supernarum rerum meditationem animo gerens. Cui quidem contemplationi cum totus deditus esset, non modo magnam diei partem divinis rebus insistebat, sed noctes etiam, nonnumquam quidem integras, in templo agebat, ubi abalienato a rebus omnibus animo in Deum saepe rapiebatur: dignus propterea qui in eorum virorum numero haberetur, de quibus Paulus Apostolus scribit: « Mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo » (*Gal.*, 3, 3).

Attamen ut mirabile hoc divinae sapientiae opus plenius perficeretur, adhuc variis molestisque corporis doloribus, sicut in Dei Sanctis fieri assolet, Ignatius probandus erat, quibus ad expletam ac perfectam vitae formam sensim perveniret. Quare caecitate illis annis cum laboraret, nec iam stipem, eam ob causam, quaerere posset, coenobii tamen valetudinarium ingredi constanter renuit, etsi moderatores id impense ei suaderent; quin immo nil de religiosae vitae disciplina ac diligentia ullo pacto remittere voluit. Cum vero in tam arduo vitae instituto aetatem honestissime exegisset, in rerum caelestium amorem hominumque bonum unice intentam, Ignatius, « Christi bonus odor » (*II Cor.*, 2, 15) omnibus factus, ad supernum iam properabat praemium.

Ingravescentibus igitur eius malis, senio confectus, piissimeque Ecclesiae Sanctae refectus ac roboratus sacramentis, die undecimo mensis Maii, anno millesimo septingentesimo octogesimo primo, octogenarius in Domini amplexu placide obiit.

De eius morte rumor, qui statim per compita manavit urbis, incolarum animos vehementer commovit, cum omnium voce virum sanctum esse mortuum diceretur. Atque funus, ad quod cuiusvis ordinis cives convenerunt, quam sollemniter celebratum est, undique turbis convolantibus, ex iis praesertim qui a viro Dei acceperant beneficia.

Defuncti corpus denique, tres post obitum dies, in Capulatorum templo conditum fuit.

Statim post eius mortem de Causae introductione ad eius beatificationem et canonizationem obtinendam cogitatum est. At, ob illorum temporum perturbationes, res producta est ad annum millesimum octingentesimum quadragesimum quartum. Quo anno, sedula cura Archiepiscopi Calaritani Emmanuelis Marangiu-Nurra, instante quoque Minorum Capulatorum Ordine, iudiciales institutiones auctoritate ordinaria condi coeptae sunt. Quibus rite absolutis et a S. Rituum Congregatione probatis, Pius IX, Decessor Noster, die quarto mensis Maii, anno millesimo

octingentesimo quinquagesimo quarto, introducendam esse causam decrevit. Apostolicis processibus deinde institutis super Ignatii a Laconi vita, gestis, virtutibus, miraculis et sanctitatis fama, ipsisque districte expensis in suetis S. Rituum Congregationis comitiis, idem Pius IX die vicesimo sexto mensis Maii, anno millesimo octingentesimo sexagesimo nono, sollemni decreto sanxit Ignatium a Laconi tum theologales cum cardinales ceterasque virtutes heroum more coluisse. Deinde de miraculis, quae, eodem servo Dei deprecante, a Deo patrata ferebantur, instituta est disceptatio. Iuxta probatas S. Rituum Congregationis normas quatuor requirebantur eo tempore prodigia ad beatificationem obtinendam. At a fel. rec. Pio XI, Decessore Nostro, petita et obtenta fuit quarti miraculi venia. Causae itaque Patroni tres elegerunt miras sanationes. Quae maturo iudicio expensae fuerunt in suetis eiusdem S. Congregationis conventibus; in antepraeparatorio, videlicet, in praeparatorio ac demum in generali coram Nobis die secundo mensis Aprilis, anno millesimo nongentesimo quadragesimo habito. In quo generale conventu, dilectus Filius Noster Alexander S. R. E. Cardinalis Verde, Causae Ponens, dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur;* et omnes qui aderant, tum Patres Cardinales tum S. Rituum Congregationis Officiales Praelati et Consultores suam quisque mentem aperuerunt. Nos vero supremum iudicium Nostrum distulimus in diem quartum decimum eiusdem mensis. Quo die, ad Nos arcessitis S. R. E. Cardinalibus Carolo Salotti, Episcopo Praenestino et S. Rituum Congregationis Praefecto, ac quem modo memoravimus Alexandro Verde, una cum dilectis Filiis Salvatore Natucci, S. Fidei Promotore Generali, et Henrico Dante, ipsius S. Congregationis substituto, post sacrum factum, sollemniter ediximus: *Constare de tribus miraculis, venerabili Ignatio a Laconi intercedente, a Deo patratis; scilicet, de primo: instantaneae perfectaeque sanationis Aloisii Salis a coxite tuberculari suppurata laeva; de altero: instantaneae perfectaeque sanationis Barbarae Loi ex gravissimo in iecore tumore; de tertio: instantaneae perfectaeque sanationis Francisci Romagna ab hernia inguinali inflammata et irreducibili.*

Die autem vicesimo tertio ipsius mensis in generalibus comitiis coram Nobis habitis, dilectus quem memoravimus Filius Alexander S. R. E. Cardinalis Verde dubium discutiendum proposuit: *An, stante virtutum et trium miraculorum approbatione, Tuto procedi posset ad sollemnem Ven. Servi Dei beatificationem;* et omnes qui convenerant purpurati Patres, Officiales Praelati et Consultores suffragia sua singillatim propitia ediderunt. Nos autem distulimus Nostrum proferre iudi-

cium ad diem tertium decimum subsequentis mensis Maii. Quo die, adstantibus quos diximus Cardinalibus Salotti ac Verde una cum dilectis Filiis Salvatore Natucci et Henrico Dante, sacris prius operati, rite decrevimus: *Tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servi Dei Ignatii a Laconi beatificationem.* Huiusmodi autem beatificationis Litterae Apostolicae in forma brevi, die sexto decimo mensis Iunii, ipso anno millesimo nongentesimo quadragesimo datae sunt, eiusque sollemnia in Vaticana Basilica splendido cultu celebrata sunt.

Cum vero post beatorum Caelitum honores B. Ignatio a Laconi tributos, alia, eius invocato nomine, miracula dicerentur a Deo patrata, a dilecto Filio Nostro Maurilio S. R. E. Cardinale Fossati, Archiepiscopo Taurinensi, qui fuerat olim Nuorensis Episcopus ac postea Archiepiscopus Turritanus in Sardinia, ab omnibus totius Sardiniae Archiepiscopis et Episcopis, atque ab Ordinis Minorum Capulatorum Ministro Generali, Causae reassumptio enixe expetita est. Nos autem, omnibus mature perpensis, Commissionem reassumptionis Causae B. Ignatii a Laconi die secundo mensis Augusti, anno millesimo nongentesimo quadragesimo secundo, propria manu signavimus. Duae propterea sanationes, quae infra breviter narrantur, S. Rituum Congregationi propositae sunt. Primum miraculum obtigit Raphaëlae Tocco uxori Aloisii Spiga, quae in oppido vulgo « Quartu S. Elena », Calaritanae Archidioecesis, degebat. Quae anno millesimo nongentesimo quadragesimo quinto incurabili omnino attacta fuit hepatico carcinomate, uti cum medentes tum periti ex officio medicorumque S. Rituum Congregationis Collegium concorditer asseverant. Desperata igitur re atque in peius celeriter ruente infirmitate, mulier, die decimo sexto mensis Ianuarii, anno millesimo nongentesimo quadragesimo sexto, postremis Ecclesiae Sanctae sacramentis refecta fuit. At die decimo tertio insequentis mensis Februarii infirma, ingeminatis precibus, Beati Ignatii opem imploravit, cuius imaginem acceperat, placideque per totam noctem obdormivit. Sequenti mane expergefacta, sanatam se esse sensit, e lecto surrexit statimque ad pristina redivit domestica officia. Sanationem hanc nullo modo naturae viribus tribui posse in medica arte periti affirmant.

Secundum miraculum experta est Gratia Carroni, Melchioris filia, Norii in Sardinia nata, quae cum tuberculari diathesi affecta esset et tuberculari fibrocaseosa peritonite attacta cum infausta prognosi, die vicesimo septimo mensis Augusti, anno millesimo nongentesimo quadragesimo septimo, mane in tam gravi condicione versabatur, ut, saeviente morbi malignitate, puellae obitus praediceretur imminens. At paulo

post meridiem, Gratia, B. Ignatio ferventer invocato, valetudinem adeo recuperavit ut eodem die e domo valuerit exire, templum petere, Deo et B. Ignatio gratias actura, ac suum medentem invisere. Periti medici nullum morbi indicium superesse nullumque in eundem recidendi periculum atque sanationem naturae vires excedere concorditer affirmarunt.

In archiepiscopali Calaritana curia pro primo miraculo, in Nuorensi pro altero, apostolica auctoritate constructi sunt processus, quorum iuridica vis a S. Rituum Congregatione recognita fuit.

Medicorum eiusdem Congregationis collegium de utraque sanatione die septimo decimo mensis Octobris, anno millesimo nongentesimo quadragesimo nono, sedulo disceptavit. De iisdem autem sanationibus ad iuris normam disputatum est prius in *praeparatorio* conventu, die vicesimo tertio mensis Maii, anno millesimo nongentesimo quinquagesimo habito, ac postea in *generali* die tertio decimo mensis Martii, hoc anno coram Nobis coacto, in quo dilectus quem diximus Filius Noster Cardinalis Verde dubium discutiendum proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Nos vero, Patrum Cardinalium, Officialium Praelatorum atque Consultorum suffragiis exceptis, Nostrum iudicium differre statuimus ad diem vicesimum septimum eiusdem mensis. Eo die, ad Nos advocatis Cardinalibus Verde et Micara una cum venerabili Fratre Alfonso Carinci, Archiepiscopo titulo Seleuciensi in Isauria, S. Rituum Congregationis a Secretis, et Salvatore Natucci, S. Fidei Promotore Generali, sacrosancto Eucharistiae sacrificio religiose litato, sollemniter ediximus: *Constare de instantanea perfectaque sanatione, Beato Ignatio a Laconi intercedente, cum Raphaëlae Spiga Tocco ab hepatico sarcomate, tum Gratiae Carroni a tuberculari fibrocaseosa peritonitide.*

Ad praeclarae igitur huius Causae exitum unum tantum deerat dubium discutiendum, an scilicet, duobus, quae narravimus, miraculis rite probatis, ad Beati illius sollemnem Canonizationem tuto procedi posset.

Quod quidem dubium a S. R. E. Cardinale Verde in generali Congregatione, die tertio mensis Aprilis hoc anno coram Nobis habito propositum fuit. Nos vero, ut Sancti Spiritus lumine clarius perfunderemur, astantium suffragiis exceptis, Nostram edere sententiam distulimus ad diem primum venientis mensis Maii; quo die, ad Nos advocatis S. R. E. Cardinalibus Clemente Micara, S. Rituum Congregationis Pro-Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Ponente, ac quos supra memoravimus Alfonso Carinci et Salvatore Natucci, sacris prius operati, declaravimus: *Tuto procedi posse ad Beati Ignatii a Laconi sollemnem canonizationem.* Quod decretum rite promulgari mandavimus.

Decessorum porro Nostrorum vestigia sectantes, primum quidem amplissimum S. R. E. Cardinalium Collegium ad diem vicesimum octavum eiusdem mensis Maii in Consistorium *secretum* apud Nos in consuetam Palatii Apostolici Vaticani aulam convocavimus, in quo Consistorio Venerabilis Frater Noster Clemens S. R. E. Cardinalis Micara sermonem habuit de vita, gestis et miraculis Beatorum Confessorum Antonii Mariae Gianelli, Episcopi Bobiensis, Legiferi Patris Sororum Beatae Mariae ab Horto; Francisci Xaverii Mariae Bianchi, sacerdotis e Congregatione Clericorum Regularium Sancti Pauli; Ignatii a Laconi, laici professi Ordinis Fratrum Minorum Capulatorum; nec non Beatarum Virginum Aemiliae de Vialar, Legiferae Matris Instituti Sororum a Sancto Iosepho ab Apparitione, et Mariae Dominicae Mazzarello, quae una cum Sancto Ioanne Bosco Institutum a Maria Auxiliatrice condidit; ac recensuit acta, quae in causis beatificationis et canonizationis eorundem Beatorum ac Beatarum S. Rituum Congregatio, praevio accurato examine, admittenda et probanda censuerat. Relatione expleta, Nos astantium S. R. E. Cardinalium singillatim suffragia exquisivimus et suam quisque Nobis sententiam aperuit.

Subinde in eadem Palatii Apostolici aula *publicum* habuimus Consistorium pro sollemni Causarum eorundem Beatorum ac Beatarum canonizationis peroratione, quam singillatim egerunt dilecti Filii Consistorialis Aulae Advocati Camillus Corsanego, Paulus Guidi, Franciscus Xaverius Parisi, Ioannes Baptista Ferrata, Aloisius Philippus Re, qui Nos enixe rogaverunt ut ad optatam canonizationem quam primum devenire dignaremur. Pro Beato Ignatio a Laconi eleganter peroravit Franciscus Xaverius Parisi. Nomine quidem Nostro dilectus Filius respondit Antonius Bacci, Litterarum ad Principes a Secretis, Nos quoque vehementer exoptare Beatos illos ac Beatas, tam excelsa virtute mirandos, sanctitatis diademate decorare et illorum exemplum ante omnium oculos proponere; attamen, ut in hac re normae a maioribus traditae religiose servarentur, non ante de singulis Causis Nostrum prolaturos esse decretorium iudicium quam in Consistorio, quod *semipublicum* vocant, Patres Cardinales iterum, atque venerabiles Fratres Sacrorum Antistites, quotquot in Urbe adfuturi essent, de sententia in re tam gravi rogavissemus. Mandavimus igitur ad singulos Sacrorum Antistites de ipsorum Beatorum ac Beatarum vita, virtutibus et miraculis ac de rebus in eorum Causis actis commentarios interea transmitti, ut ipsi, re plene cognita, suam possent sententiam aperire.

Quod *semipublicum* Consistorium die quarto mensis Iunii hoc ipso anno coram Nobis coactum est, in eoque Nos, astantes Patres Cardinales

atque Praesules brevi prius sermone allocuti, omnes rogavimus ut singuli Nobis quidquid sentirent de supremis caelitum honoribus Beatis quos memoravimus decernendis patefacere vellent. Votis autem exceptis, Cardinalium Praesulumque sententiam cum Nostra convenire valde laetati sumus. Placuit igitur canonizationibus illis sollemni ritu in Vaticana Basilica celebrandis diem iam tunc statuere; canonizationi autem Beatorum Antonii Mariae Gianelli, Francisci Xaverii Mariae Bianchi et Ignatii a Laconi simul celebrandae praefinivimus diem vicesimum primum proximi mensis Octobris. De quibus omnibus ut acta iuridica conficerent, Consistorialis Aulae Advocatis rogantibus, Protonotariis Apostolicis qui aderant de more mandavimus.

Statuto tandem adveniente die, omnes tum saecularis tum regularis cleri ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, plures Abbates, Episcopi et Archiepiscopi, atque amplissimum S. R. E. Cardinalium Collegium in Vaticana Basilicam convenerunt. Quibus omnibus sollemni pompa praeeuntibus, Sanctorum Litanias recitantibus et hymnum *Ave Maris Stella* canentibus, eandem Basilicam magnificentissime exornatam et innumera iam stipatam fidelium multitudine, in qua non pauci cernebantur Ordinis Capulatorum sodales, multique e Sardinia fideles, qui cum universis paene Sardiniae Episcopis Romam advenerant, Nos ipsi ingressi sumus, et brevi prius ante altare maximum effusa prece, ad Nostram Cathedram properavimus.

Tunc, praestita Nobis, uti de more, a Patribus Cardinalibus oboedientia, venerabilis Frater Noster Clemens S. R. E. Cardinalis Micara, S. Rituum Congregationis Pro-Praefectus et huic triplici canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto Filio Camillo Corsanego, Consistorialis Aulae Advocato, *instanter, instantius, instantissime* a Nobis postulavit ut Beatis Antonio Mariae Gianelli, Episcopo Bobiensi; Francisco Xaverio Mariae Bianchi, sacerdoti e Congregatione Clericorum Regularium a S. Paulo et Ignatio a Laconi, laico professo ex Ordine Fratrum Minorum Capulatorum, Sanctorum honores decerneremus. Cui perorationi Nos per dilectum Filium Antonium Bacci respondimus Nos iam in eo esse ut tres illos Beatos, Divini Spiritus lumine prius implorato, fulgida sanctitatis infula decoraremus.

Hymnum itaque *Veni Creator* una cum magna fidelium multitudine cecinimus, a Paraclito Spirito implorantes ut ab eo superni luminis copia magis magisque menti Nostrae coruscaret. Quo hymno expleto, Nos in divi Petri Cathedra sedentes, uti supremus universae Christi Ecclesiae Magister sollemniter pronuntiavimus: « *Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae*

religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum in Urbe exsistentium consilio; Beatos Confessores Antonio Mariam Gianelli, Franciscum Xaverium Mariam Bianchi et Ignatium a Laconi *Sanctos esse decernimus et definimus, ac Sanctorum Catalogo adscribimus; statuentes illorum memoriam quolibet anno die eorum natali, Antonii nempe die septima Iunii inter Sanctos Pontifices et Confessores, Francisci die trigesima prima Ianuarii et Ignatii die undecima Maii inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Pa✠tris et Fi✠lii et Spiritus ✠ Sancti. Amen.*

Qua canonizationis formula a Nobis prolata, precibus annuentes S. R. E. Cardinalis Clementis Micara, per eundem Consistorialem Advocatum Nobis adhibitis, hasce Decretales sub plumbo Litteras confici expedirique iussimus, astantibusque Protonotariis Apostolicis ut de eiusdem canonizationis actis publicum conficerent instrumentum mandavimus.

Gratias deinde Deo optimo maximo ex animo egimus, hymnum *Te Deum laudamus* cum christifidelium turba canentes, atque novensilium Sanctorum primi invocavimus patrocinium, illorumque elogium brevi homilia texuimus.

Apostolicam denique benedictionem et plenam admissorum indulgentiam impertivimus, et sive incruenti Sacrificii sive canonizationis caeremoniae finem fecimus.

Antequam vero Decretales hasce Litteras concludamus, quae de vita agunt Ignatii a Laconi, eumque demonstrant immobili nunc gloria inter Superos splendentem, opportunum ducimus omnes, quotquot habemus per terrarum orbem filios, hortari et monere ut in virum hunc, christianarum virtutum speculum, intueantur eodemque validissimo in huius mundi periculis ac perturbationibus apud Deum deprecatore utantur.

At praesertim cupimus exsultent Franciscales Capulati ob strenuum sui Ordinis sodalem, Ignatium, hodie ab alto fulgentem virtutum honore « in splendoribus Sanctorum ». Discant ab illo existimare « omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi » (*Phil.*, 3, 8); eam dicimus scientiam qua fallaces huius cupiditates saeculi quasi umbrae sunt habendae; qua animus, solo divinarum amore rerum incensus, ardere potest vehementer. Praeclaram igitur Ignatii vitae rationem assiduo imitentur studio sollertique aggrediantur voluntate, ut qui Deo in

religiosam servitutem sese dicaverunt, laetos in sanctitatis instituto processus cotidie habeant.

Ad ea autem nunc venientes quae sunt harum Litterarum propria, omnibus quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia ac Nostrae apostolicae auctoritatis plenitudine, quae supra memoravimus confirmamus, decernimus atque universae Christi Ecclesiae denuntiamus, mandantes ut harum Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius apostolici tabellionis subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae iisdem hisce Nostris Litteris haberetur exhibitis.

Nemini autem iis, quae per has Litteras Nostras mandavimus, ullo modo obniti liceat. Quod si quis id temere ausus fuerit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit esse moturum.

Datum Romae apud S. Petrum, die vicesimo primo mensis Octobris, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo primo, Pontificatus Nostri tertio decimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego Eugenius Episcopus Ostiensis ac Portuensis et S. Rufinae Cardinalis Tisserant, Sacri Collegii Decanus.

✠ Ego Clemens Episcopus Veliternus Cardinalis Micara.

✠ Ego Ioseph Episcopus Albanensis Cardinalis Pizzardo.

✠ Ego Benedictus Episcopus Praenestinus Cardinalis Aloisi Masella.

✠ Ego Adeodatus Ioannes Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis Piazza.

✠ Ego Fridericus Episcopus Tusculanus Cardinalis Tedeschini, Datarius.

Ego Alexander titulo S. Mariae in Cosmedin Presbyter Cardinalis Verde.

Ego PETRUS titulo S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego DOMINICUS titulo S. Apollinaris Presbyter Cardinalis IORIO.

Ego MAXIMUS titulo S. Mariae in Porticu Presbyter Cardinalis MASSIMI.

Ego NICOLAUS S. Nicolai in Carcere Tulliano, Protodiaconus Cardinalis CANALI, Paenitentiarius Maior.

Ego IOANNES S. Georgii in Velo Aureo Diaconus Cardinalis MERCATI.

Ego IOSEPH S. Eustachii Diaconus Cardinalis BRUNO.

Pro S. R. E. Cancellario

✠ EUGENIUS Card. TISSERANT
Sacri Collegii Decanus

✠ CLEMENS Card. MICARA
S. Rituum Congr. Pro-Praefectus

Albertus Serafini, *Proton. Apost.*
Ioseph Caprio, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LXXXII, n. 56.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BEATAE MARIAE V., VULGO « DEI LÀTTANI » DICTA, TITULO « REGINA MUNDI » HONESTATA, DIOECESIUM CALVENSIS ET THEANENSIS CAELESTIS PATRONA CONFIRMATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Vitae huius iactati procellis atque tenebris offusi, Christifideles oportet ad Almam Deiparam fidentibus animis confugiant, quae, ex providentis Dei consilio, miseris est perfugium et praesidium salutis. Hoc quidem sentiunt incolae dioecesium Calvensis ac Theanensis, qui ad Templum Dei Genetricis, «dei Làttani» vulgo appellatae, frequentes solent accedere, unde, Dei Matris invocato nomine, munera caelestia, a quique fere saeculis, in supplices ubertim proficiscuntur. Qui cultus ampliora sumpsit incrementa, postquam die VI mensis Augusti, anno MCML, per Venerabilem Fratrem Nostrum Clementem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Micara, Episcopum Veliternum ac Sacrae Rituum Congregationis Pro-Praefectum, Imago illa, inter populi gestientis vota, Nostro nomine et auctoritate, aurea redimita est corona. Ceterum Beatae Mariae Virginis religionem in animis fidelium altius quoque insedisse accepimus, cum eius simulacrum per oppida et vicos in pia quadam peregrinatione circumferretur. Hac igitur acti pietate erga Deiparam, « dei Làttani » nuncupatam, cui etiam adiectum nomen « Regina

mundi », utriusque dioecesis sacerdotes, magistratus, christifideles eam Caelestem sibi Patronam statuerunt adoptare. Quae electio ut Nostra firmaretur auctoritate, Venerabilis Frater Iacobus Palombella, Episcopus Calvensis et Theanensis, enixas preces ad Nos admovit. Nos autem, quibus magnopere cordi est ut cultus Beatae Mariae Virginis quoquoversus propagetur, vota huiusmodi libenti animo statuimus explere. Audito igitur Purpurato Patre, quem supra memoravimus, omnibus attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum Beatam Mariam Virginem, vulgo « dei Làttani » dictam, titulo « Regina mundi » honestatam, dioecesium Calvensis et Theanensis *praecipuam apud Deum Caelestem Patronam* confirmamus seu constituimus et renuntiamus, omnibus adiectis iuribus ac privilegiis liturgicis, quae principalibus regionum Patronis rite competunt, additaque facultate eius festum die XXIV mensis Maii quotannis celebrandi. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Maii, anno MCMLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis
GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

II

SANCTUS FRANCISCUS XAVERIUS SODALITATIS « FEDERACION ESPAÑOLA DE SINDICATOS DE INICIATIVA Y TURISMO » NUNCUPATAE CAELESTIS PATRONUS CONFIRMATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Consociati in honesta consilia homines Sanctorum Caelitum patrocinium non perperam exposcunt, quo et animarum commodo aptius prospiciant et in rebus gerendis ampliore utantur praesidio superno. His permoti, sodales consociationis quae

Hispanice appellatur « Federación Española de Sindicatos de Iniciativa y Turismo », Sanctum Franciscum Xaverium, qui, ut religionis fines propagaret, plures orbis partes peragravit, summo consensu Caelestem sibi Patronum adoptare statuerunt. Quam electionem ut Nostra auctoritate confirmaremus, dilectus filius Moderator Consilii huiusmodi Foederationi praepositi submissas preces ad Nos admovit. Quae vota, Venerabilis Fratris Rigoberti Domenech y Valls, Archiepiscopi Caesaraugustani, commendatione suffulta, libenti animo explere decrevimus. Quapropter, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, omnibus rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi perpetuumque in modum, Sanctum Franciscum Xaverium, Confessorem, consociationis quae nuncupatur « Federación Española de Sindicatos de Iniciativa y Turismo » Caelestem apud Deum *Patronum* confirmamus seu constituimus et declaramus, omnibus adiectis honoribus ac privilegiis liturgicis quae praecipuis coetuum Patronis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Iunii, anno MCMLII, Pontificatus Nostri quarto decimo.

De speciali mandato Sanctissimi
Pro Domino Cardinali a publicis Ecclesiae negotiis

GILDO BRUGNOLA
Officium Regens
Pontificiis Diplomatibus expediendis

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

6 maggio 1949. S. E. Revma Monsig. Picha Maurizio, Vescovo di Hradec Kralové, *Assistente al Soglio Pontificio.*

17 febbraio 1953. S. E. Revma Monsig. Samorè Antonio, Arcivescovo tit. di Tirnovo, *Segretario della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

17 febbraio 1953. Gli Illmi e Revmi Monsignori Carlo Grano e Angelo Dell'Acqua, *Sostituti della Segreteria di Stato per gli Affari Ordinari e Segretari della Cifra.*

» » » L'Illmo e Revmo Monsignor Ermenegildo Brugnola, *Cancelliere dei Brevi Apostolici.*

Prelati Domestici di Sua Santità:

29 agosto 1952. Monsig. Hannon Edoardo, della diocesi di san Diego.
» » » Monsig. O'Sullivan Malachia, della medesima diocesi.
30 settembre » Monsig. Bertele Alfonso, dell'arcidiocesi di Detroit.
» » » Monsig. Borkowicz Vincenzo, della medesima arcidiocesi.
20 ottobre » Monsig. Margherita Tommaso, della diocesi di Castellaneta.
11 novembre » Monsig. Ferrazzo Domenico, della diocesi di Mileto.
» » » Monsig. Sorrentino Aurelio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Truglia Vito, della medesima diocesi.
14 » » Monsig. Baum Alfonso, dell'arcidiocesi di Filadelfia.
» » » Monsig. Boylan Giacomo A., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Boyle Giovanni L., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Bruehl Carlo P., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Connery Giovanni P., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Cox Giuseppe G., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Cunnie Edoardo F., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Donahue Filippo E., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Fasig Scott A., della medesima arcidiocesi.

14 novembre 1952. Monsig. Flood Howard R. della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Gorham Giuseppe A., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Green Giovanni T., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Hertkorn Francesco J., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Klekotka Pietro J., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Mc Caffrey Giuseppe W., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Mc. Ginley Carlo B., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Miller Newton T., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. O'Brien Cornelio V., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. O'Donnell Giuseppe P., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Pasto Michele, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Petro Giorgio, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Reilly Edoardo M., della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Valanciunas Ignazio, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Wachter Giovanni N., della medesima arcidiocesi.
15 » » Monsig. Martinoli Luigi, dell'amministrazione apostolica di Lugano.
18 » » Monsig. Egbring Erberto G., della diocesi di Covington.
» » » Monsig. O'Bryan Giorgio G., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Towell Carlo A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Gieringer Paolo A., della diocesi di Harrisburg.
» » » Monsig. Keffer Roy C., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Reardon Dionisio P., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Schott Lorenzo F., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Stanton Giovanni F., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Masi Donato, dell'arcidiocesi di Salerno.
19 » » Monsig. Costa Franco, dell'arcidiocesi di Genova.
» » » Monsig. Angelini Fiorenzo (Roma).
26 » » Monsig. Paro Gino, della diocesi di Treviso.
2 dicembre » Monsig. Romeo Antonino, dell'arcidiocesi di Reggio Calabria.
» » » Monsig. Tinello Francesco, della diocesi di Squillace.
4 » » Monsig. Vaccaro Giuseppe, della diocesi di Nocera dei Pagani.
6 » » Monsig. Fenocchio Giuseppe, della diocesi di Albenga.
10 » » Monsig. Ferrofino Giovanni, della diocesi di Alessandria.
» » » Monsig. Righi Lambertini Egano, dell'arcidiocesi di Bologna.
15 » » Monsig. Corvo Carlo (Roma).
21 » » Monsig. Lombardini Igino, della diocesi di Guastalla.

22 dicembre 1952. Monsig. Papa Francesco, della diocesi di Andria.
12 gennaio 1953. Monsig. Champagne Arturo, dell'arcidiocesi di Montréal.
» » » Monsig. Deniger Giorgio,della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Godin Donato, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Lussier Ireneo, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Mitchell Roberto, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Presseault Lorenzo, della diocesi di San Girolamo.
14 » » Monsig. Lieser Lodovico, dell'arcidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Teusch Giuseppe, della medesima arcidiocesi.
» » » Monsig. Porteboeuf Leone, della diocesi di Le Mans.
» » » Monsig. Sevin Andrea, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Worlock Teodorico, dell'arcidiocesi di Westminster.
17 » » Monsig. De Jorio Arturo, della diocesi di Calvi e Teano.
» » » Monsig. Crovini Mario, della diocesi di Fidenza.
» » » Monsig. O'Flaherty Ugo, della diocesi di Kerry.

Camerieri Segreti soprannumerari di Sua Santità:

17 dicembre 1952. Monsig. Gaspari Mario Pio, dell'arcidiocesi di Bologna.
» » » Monsig. Zoli Carlo, della diocesi di Forlì.
» » » Monsig. Zannoni Guglielmo, della diocesi di Rimini.
29 » » Monsig. Sullivan Giuseppe, della diocesi di Rochester.
» » » Monsig. Squilla Gaetano, della diocesi di Sora.
10 gennaio 1953. Monsig. Cardarelli Ernesto, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Peracchi Agostino, della diocesi di Tarquinia.
» » » Monsig. Carnicella Paolo, della diocesi di Terlizzi.
11 » » Monsig. Fernandez Placido Edoardo, dell'arcidiocesi di Bombay.
» » » Monsig. Rodriguez Michele, della medesima arcidiocesi.
17 » » Monsig. Masala Sebastiano, dell'arcidiocesi di Sassari.
20 » » Monsig. Cerruti Flaminio, della diocesi di Casale Monferrato.
» » » Monsig. Ferrarotti Leopoldo, dell'arcidiocesi di Vercelli.

ONORIFICENZE

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

22 dicembre 1952. A S. E. il sig. Nosolini Giuseppe, Ambasciatore del Portogallo presso la S. Sede.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

7 gennaio 1953. Al sig. Serlupi d'Ongran dei Marchesi Luigi (Roma).
» » » Al sig. Ghini Marchese Silvio(Roma).
» » » Al sig. Castiglioni dei Marchesi Luigi (Roma)
» » » Al sig. Antonucci Lucidi Nob. Filippo (Roma).
» » » Al sig. Cantuti Castelvetri Conte Lamberto (Roma).
» » » Al sig. Colacicchi Alessandri Conte Edoardo (Roma).

La Gran Croce dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

22 dicembre 1952. A S. E. il sig. Harfouche Giuseppe, Ministro del Libano presso la S. Sede.

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

3 gennaio 1953. Al sig. De Porcellinis Gustavo (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe militare:

17 luglio 1952. Al sig. gen. Scattini Arturo (Roma).

La Commenda dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

6 aprile 1950. Al sig. de Oliveira Francesco dell'arcidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
17 maggio » Al sig. Gandolphe Teodoro, dell'arcidiocesi di Cartagine.
» » » Al sig. Marcille Renato, della medesima arcidiocesi.
6 giugno 1951. Al sig. Steger Alfonso Maria, della diocesi di Haarlem.
16 luglio » Al sig. Colleye Uberto, dell'arcidiocesi di Malines.
18 settembre » Al sig. Lemaingre Giorgio, della diocesi di Blois.
22 novembre » Al sig. Nonnenmuehlen Pietro, della diocesi di Aquisgrana.
25 » » Al sig. Zemann Venceslao, dell'arcidiocesi di Vienna.
11 dicembre » Al sig. Pierard Gabriele, dell'arcidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. Leonhard Giuseppe, dell'arcidiocesi di Colonia.
12 gennaio 1952. Al sig. Chapas Giorgio, dell'arcidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Gounot Emanuele, della medesima arcidiocesi.
30 » » Al sig. Von der Lippe Vittorio, dell'arcidiocesi di Vienna.
14 febbraio » Al sig. Caudron Pietro dell'arcidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. de Lavergnolle Giovanni della diocesi di Limoges.
22 » » Al sig. Deckers Giuseppe, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Louwers Ottavio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Stracke Arturo, della medesima arcidiocesi.
23 marzo » Al sig. Pirnay Luigi, della diocesi di Liegi.
4 maggio » Al sig. Schmidt Pietro, della diocesi di Strasburgo.
18 » » Al sig. de Brouwer Ivo, dell'arcidiocesi di Malines.

30 maggio 1952. Al sig. Lefébure Guglielmo, della diocesi di Séez.
1 giugno » Al sig. Ricci Curbastro Lorenzo, della diocesi di Imola.
17 settembre » Al sig. Reynolds Guglielmo P., della diocesi di Salford.
10 ottobre » Al sig. Riccioni Emilio, della diocesi di Osimo.
23 » » Al sig. Sanz Gonzales Ignazio, della diocesi di Pamplona.
25 » » Al sig. Saviolo Andrea, dell'arcidiocesi di Milano.
12 novembre » Al sig. Elincx Francesco, dell'arcidiocesi di Malines.
14 » » Al sig. Virno Vincenzo (Roma).
21 » » Al sig. Oberto Giovanni, della diocesi di Ivrea.
» » » Al sig. Magnani Bernardo, della diocesi di Pescia.
18 dicembre » Al sig. Ciarlo Alfio, della diocesi di Grosseto.
19 » » Al sig. De La Codre Felice, della diocesi di Nîmes.
» » » Al sig. Del Re Achille(Roma).
21 » » Al sig. Poch y Gutierrez de Caviedes Antonio (Spagna).
3 gennaio 1953. Al sig. Lopez Giovanni (Roma).

La Commenda dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe militare:

17 luglio 1952. Al sig. gen. Mazzocchi Armando (Roma).
27 novembre » Al sig. Jorquera Pietro (Cile).

Il Cavalierato dell'Ordine di san Gregorio Magno, classe civile:

18 maggio 1950. Al sig. Clément Luigi, della diocesi di Piracicaba.
28 luglio » Al sig. Coquelin Maurizio, dell'arcidiocesi di Parigi.
22 maggio 1951. Al sig. van der Lugt Guglielmo, della diocesi di Haarlem.
» » » Al sig. Zeegers Giorgio E. L. della medesima diocesi.
10 giugno » Al sig. Haase Francesco, della medesima diocesi.
16 » » Al sig. de Boer Enrico G., della medesima diocesi.
20 luglio » Al sig. van Eick Lodovico Carlo, della medesima diocesi.
26 » » Al sig. Bachg Francesco, della medesima diocesi.
21 agosto » Al sig. Dings Martino Giuseppe, della diocesi di Ruremonda.
6 ottobre » Al sig. van Rooij Carlo G. M., della diocesi di Breda.
18 » » Al sig. Klinkenberg Mario, dell'arcidiocesi di Utrecht.
19 » » Al sig. Burnod Maurizio, della diocesi di Chartres.
» » » Al sig. Dagory Alano, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Delatouche Pietro, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Papin Raimondo, della medesima diocesi.
25 » » Al sig. Heijmeijer van Heemstede Enrico, dell'arcidiocesi di Utrecht.
30 » » Al sig. van den Bergh Gisberto Leonardo, della diocesi di 's-Hertogenbosch.
22 novembre » Al sig. Bellugou Enrico, della diocesi di Angers.
» » » Al sig. Bodinat Pietro, della medesima diocesi.

22 novembre 1951. Al sig. Gouze Antonio G., della medesima diocesi.
» » » Al sig. Poupart-Lafarge Enrico, della medesima diocesi.
11 dicembre » Al sig. Denoyelle Paolo, dell'arcidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. Ducatteau Enrico, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Masse Renato, della medesima arcidiocesi.
14 dicembre » Al sig. Boonen Pietro, dell'arcidiocesi di Malines.
12 gennaio 1952. Al sig. Dubié Giorgio, dell'arcidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Ratelade Giovanni, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Savey-Casard Paolo, della medesima arcidiocesi.
14 » » Al sig. Cordemans Marcello, dell'arcidiocesi di Malines.
23 » » Al sig. Mayolle Pietro, della diocesi di Versailles.
29 » » Al sig. Kristen Emilio, dell'arcidiocesi di Vienna.
22 febbraio » Al sig. Binje Gastone, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Corthals Bernardo, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Gesp Uberto, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Nys Teofilo, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Verbraken Gonzales, della medesima arcidiocesi.
2 marzo » Al sig. Favre Mario, dell'arcidiocesi di Lione.
17 » » Al sig. Judah Braham Taylor, del vicariato apostolico di Giamaica.
22 » » Al sig. Chenain Amedeo, dell'arcidiocesi di Parigi.
29 » » Al sig. Cazenave Luigi, della diocesi di Baiona.
» » » Al sig. Dartiguelongue Bernardo, della medesima diocesi.
2 aprile » Al sig. Mandron Andrea, dell'arcidiocesi di Cambrai.
19 » » Al sig. Chamussy Daniele, dell'arciidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Gormand Enrico, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Jandot Marcello, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Mulsant Giorgio, della medesima arcidiocesi.
4 maggio » Al sig. Clerc Giuseppe, della diocesi di Strasburgo.
» » » Al sig. Heidet Andrea, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Mack Enrico, della medesima diocesi.
16 maggio » Al sig. Bentz Giulio, dell'arcidiocesi di Parigi.
7 giugno » Al sig. Le Roy Giovanni, della diocesi di Amiens.
21 » » Al sig. Beltran y Mendoza Luigi, dell'arcidiocesi di Messico.
29 agosto » Al sig. Biane Mario F., della diocesi di San Diego.
» » » Al sig. Mahedy Guglielmo P., della medesima diocesi.
» » » Al sig. Sidenfaden Guglielmo R., della medesima diocesi.
» » » Al sig. Smith Martino M., della medesima diocesi.
6 novembre » Al sig. Topouzian Parsegh, del patriarcato di Cilicia degli Armeni.
14 » » Al sig. Losano Giovanni, dell'arcidiocesi di Torino.

21 novembre 1952. Al sig. de Bittencourt Berenguer Fernando Cesare (Brasile).
25 » » Al sig. Manzella Michele Edoardo (Argentina).
3 gennaio 1953. Al sig. Mercuri Edmondo (Roma).

La Gran Croce dell'Ordine di san Silvestro Papa:

2 novembre 1952. A S. E. Yrarrázaval Raoul, Ambasciatore del Cile presso la S. Sede.
24 » » Al sig. de Ussia Antero (Spagna).
15 dicembre » Al sig. Donnelly Walter Giuseppe (Stati Uniti d'America).

La Commenda con Placca dell'Ordine di san Silvestro Papa:

8 dicembre 1952. Al sig. Maltarello Agostino (Roma).
» » » Al sig. Moruzzi Giovanni (Roma).

La Commenda dell'Ordine di san Silvestro Papa:

6 giugno 1950. Al sig. Correio e Castro Djalma Silvio, della diocesi di Guaxupé.
22 « » Al sig. Gonçalves Luigi, della diocesi di Ribeirão Preto.
» » » Al sig. Belian Walter, dell'arcidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
29 novembre 1951. Al sig. Amiel Enrico (Stati Uniti d'America).
5 gennaio 1952. Al sig. Fouarge Leopoldo, dell'arcidiocesi di Malines.
14 » » Al sig. Hoornaert Andrea, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Verhoeven Luigi, della medesima arcidiocesi.
16 » » Al sig. de Roeck Luigi, della medesima arcidiocesi.
18 » » Al sig. Rodary Paolo, dell'arcidiocesi di Parigi.
22 febbraio » Al sig. Goossens Alfredo, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Mertens Edmondo, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Ocket Adolfo, della medesima arcidiocesi.
23 marzo » Al sig. Jousset Bernardo, dell'arcidiocesi di Parigi.
18 maggio » Al sig. Borghgraef Cirillo, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. De Mees Oscar, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Jacqmain Lodovico, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Kottenhoff Giorgio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Simons Enrico, della medesima arcidiocesi.
20 giugno » Al sig. Silvi Ugo (Roma).
7 luglio » Al sig. Aresti Angelo (Roma).
2 agosto » Al sig. Battelli Giulio (Roma).
4 ottobre » Al sig. Casale de Bustis y Figoroa Guido (Roma).
8 » » Al sig. Ippolito Gaetano, dell'arcidiocesi di Spoleto.
30 » » Al sig. Sorbelli Tommaso, dell'arcidiocesi di Modena.
5 novembre » Al sig. Aprile Umberto, dell'arcidiocesi di Bari.

5 novembre 1952. Al sig. Candura Giovanni, della medesima arcidiocesi.
12 » » Al sig. Depasse Valerio, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Paschetta Bartolo (Roma).
14 » » Al sig. Arreghini Antonio, dell'arcidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Azimonti Giovanni, della medesima arcidiocesi.
21 » » Al sig. Baladi Alfredo (Egitto).
» » » Al sig. Gabriel Luigi, della diocesi di Ivrea.
23 » » Al sig. Cella Franco, della diocesi di Tortona.
25 » » Al sig. Mueller Ottone, dell'arcidiocesi di Salisburgo.
27 » » Al sig. Zinani Augusto, della diocesi di Reggio Emilia.
9 dicembre » Al sig. Palumbo Salvatore, della diocesi di Calvi.
12 » » Al sig. Barbareschi Rosolino, dell'arcidiocesi di Milano.
19 » » Al sig. Bonhomme Giovanni, della diocesi di Nîmes.
» » » Al sig. Brun Stefano, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Doria Roberto, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Graindart Giorgio, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Laccassagne Marcello, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Boissier Giacomo, della medesima diocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di san Silvestro Papa:

16 gennaio 1952. Al sig. Joris Ferdinando, dell'arcidiocesi di Malines.
18 » » Al sig. Steinmetz Francesco, della diocesi di Bruges.
22 febbraio » Al sig. Bogaerts Renato, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Provis Andrea, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. van den Oever Costante, della medesima arcidiocesi
» » » Al sig. Voet Luigi, della medesima arcidiocesi.
4 maggio » Al sig. d'Andlau Umberto, della diocesi di Strasburgo.
» » » Al sig. Pfister Luigi, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Roederer Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Walliser Enrico, della medesima diocesi.
18 » » Al sig. Baest Francesco, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Libotte Camillo, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Vanbereven Giorgio, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. Versé Armando, della medesima arcidiocesi.
21 giugno » Al sig. Rovalo y Fernandez Carlo, dell'arcidiocesi di Messico.
2 agosto » Al sig. Bottacci Bruno (Roma).
13 ottobre » Al sig. Shak Giuseppe Stefano, della diocesi di Hong-Kong.
23 » » Al sig. Marcopoli Giuseppe, dell'arcidiocesi di Rodi.
12 novembre » Al sig. Goreux Giacomo, dell'arcidiocesi di Malines.
14 » » Al sig. Burrus Ruggero, della diocesi di Sion.
18 » » Al sig. Valiante Mario, della diocesi di Vallo della Lucania.

28 novembre 1952. Al sig. Ferrini Giovanni (Roma).
6 dicembre » Al sig. Patrone Italo Edoardo, della diocesi di Brugnato.
» » » Al sig. Musesti Giovanni, della diocesi di Luni.
» » » Al sig. Moruzzo Tito, della diocesi di Sarzana.
» » » Al sig. Saudino Corrado Alfonso, della medesima diocesi.
11 » » Al sig. Mamarbachi Pietro, della diocesi di Aleppo dei Siri.
» » » Al sig. Gilbert Maurizio, dell'arcidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Sledsens Luigi, della medesima arcidiocesi.
» » » Al sig. van Ulfelen Adriano, della medesima arcidiocesi.
18 » » Al sig. Truini Ferdinando, della diocesi suburbicaria di Albano.
» » » Al sig. Tappi Guerrino, della diocesi di Cesena.
19 » » Al sig. D'Amati Gioacchino (Roma).
» » » Al sig. Labella Mariano (Roma).
» » » Al sig. Volpi Augusto (Roma).
3 gennaio 1953. Al sig. Vallania Roberto (Roma).

NECROLOGIO

24 novembre 1952. Monsig. Six Giorgio, Vescovo tit. di Baliana, Vicario Apostolico di Léopoldville.
1 dicembre » Monsig. Lapierre Luigi, Vescovo di Szepingkai.
28 » » Monsig. Agostini Carlo, Patriarca di Venezia.
2 gennaio 1953. Monsig. Chirichigno Fortunato, Vescovo di Piura.
3 » » Monsig. Scher Filippo Giorgio, Vescovo di Monterey-Fresno.
13 » » Monsig. Tessaroli Fulvio, Vescovo tit. di Medeli.
17 » » Monsig. Vilanova y Meléndez Giacomo Riccardo, Vescovo di sant'Anna nel Salvador.
31 » » Monsig. Leven Enrico, Vescovo tit. di Arca di Armenia.
11 febbraio » Monsig. Santos y Olivera Balbino, Arcivescovo di Granata.
18 » » Monsig. Giardina Pio, Vescovo di Nicosia.
19 » » Monsig. Anselmo Giovanni Battista, Vescovo tit. di Adrianopoli di Onoriade.
20 » » Monsig. Baumann Agostino, Vescovo tit. di Casio.

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXXV, n. 3 – 24 Februarii 1953)

ACTA PII PP. XII

LITTERAE DECRETALES

PAG.

I. *Superna illa cunctis.* – Beatae Aemiliae De Vialar sanctorum honores decernuntur. – 24 Iunii 1951 . . . 113

II. *Apostolorum successores.* – Beato Antonio Mariae Gianelli, Confessori Pontifici, sanctorum honores decernuntur. – 21 Octobris 1951 . . . 124

III. *Aeternus hominum Servator.* – Beato Ignatio a Laconi, Confessori, sanctorum honores decernuntur. – 21 Octobris 1951 136

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Vitae huius.* – Beatae Mariae V., vulgo « dei Làttani » dicta, titulo « Regina mundi » honestata. dioecesium Calvensis et Theanensis caelestis Patrona confirmatur. – 12 Maii 1952 149

II. *Consociati in honesta.* – Sanctus Franciscus Xaverius sodalitatis « Federacion Española de Sindicatos de Iniciativa y Turismo » nuncupatae caelestis Patronus confirmatur. – 14 Iunii 1952 150

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 152

II. Necrologio 160

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

CITTÀ DEL VATICANO

ANTONII BACCI

VARIA LATINITATIS SCRIPTA

Editio altera in duobus vol. redacta

Vol. I: INSCRIPTIONES, ORATIONES, EPISTULAE (pag. 260)

Vol. II: LEXICON EORUM VOCABULORUM, QUAE DIFFICILIUS LATINE REDDUNTUR (pag. 576)

Vol. I venit Lib. It. 600 ($ 1,20) – Vol. II venit Lib. It. 2000 ($ 4)

BRUNO Card. IOSEPH

CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE

seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos data et in unum collecta, atque Romanorum Pontificum actis et Romanae Curiae decisionibus aucta

Vol. I – ab anno 1917 ad annum 1935, in-8° (pag. VIII-228). – L. 300 ($ 1).

Vol. II – ab anno 1936 ad annum 1950, in-8° (pag. VIII-120). – L. 300 ($ 1).

ORDO IN CONCILIO PLENARIO SERVANDUS

anno 1946, in-8° (pag. 75). – In Italia L. 150. Extra Italiam $ 0,50.

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

L'ANNO SANTO 1950

CRONISTORIA DEL GRANDE GIUBILEO

INTRODUZIONE DI SUA EM. IL CARDINALE VALERIO VALERI

2 voll. in-8° gr. di pp. 472, 1000 – 5 illustr. a colori, 312 in nero, prospetti, grafici, tabelle – Indice dei nomi di persona, dei nomi geografici, delle materie, degli argomenti delle illustrazioni, del saggio di bibliografia. Edizione rilegata, con sopracoperta fotografica, peso Kg. 4,250 Lit. 7000 ($ 12).

Ampio e particolareggiato quadro dell'avvenimento che ha celebrato il mondo cattolico. Documentazione completa di tutte le manifestazioni dell'anno giubilare. Migliaia di nomi e di luoghi. Ricordo prezioso per chi ha vissuto da vicino e da lontano le giornate del Giubileo.

Chronique du grand Jubilé
En langue italienne

Deux volumes en 8°, 472-1000 pages. 317 illustrations dont 5 en couleurs. Exposés graphiques, et tableaux. Listes des noms et listes des lieux géographiques, et tables des matières. Edition reliée, couverture avec photographie. (Poids: 3 kg. 250) Prix: Lit. 7000, $ 12, Lg. 4-0-0.

Vol. I - Documents pontificaux - textes commémoratifs - images - chroniques.

Vol. II - Rapports documentaires - listes des pèlerinages - documents officiels - congrès - bibliographie.

The Holy Year Cronological History
In Italian language

Two volumes in VIII°, 472-1000 pages. Five illustrations in colour, 312 in black. Tables, graphs, summaries. Lists of names, places and contents. Edition bound, and with protective covering bearing photograph. (Weight 9 lb.) Price Lit. 7000 $ 12, Lg. 4-0-0.

1st volume - Pontifical Documents - Commemorative Writings - Pictures of the Holy Year - Jubilee Events.

2nd volume - Documentary Reports - Lists of the Pilgrimages - Official Documents - Congresses - Bibliography.

Cronistoria del Grande Giubileo
en italiano

2 volúmenes en 8° de 472 y 1000 págs. 5 illustraciones en colores y 312 en negro. Estadisticas, gráficos, resúmenes. Indices de personas, de lugares y de materias. Edición encuadernada con una cubierta en fotografia (peso 4,250 Kgs). Liras 7000 $ 12, Lst. 4-0-0.

Vol. I - Documentos Pontificios - Disposiciones para su celebración - Fotografias del Año Santo - Crónicas jubilares.

Vol. II - Relaciones documentales - Listas de las peregrinaciones - Actos oficiales - Congresos - Bibliografía.

Die Chronik des Heiligen Jahres
In italienischer Sprache

Zwei Bände in 8°, 472-1000 Seiten. Fünf farbige und 312 schwarze Illustrationen. Aufrisse, graphische Darstellungen, Tabellen, Namens und Ortsverzeichnisse. Inhaltsangaben. Gebundene Ausgabe mit Lichtbild auf Schutzumschlag. (Gewicht 4,250 Kg.) Preis 7000 Lire, 12 $, 4-0-0 Lg.

1. Band - Päpstliche Erlasse - Schriften zur Feier des Jubeljahres - Bilder des Jubeljahres - Die Ereignisse des Jubeljahres.

2. Band - Berichte - Die Pilgerzüge - Die offiziellen Akten - Kongresse - Bibliographie.

ORDO SABBATI SANCTI

QUANDO VIGILIA PASCHALIS INSTAURATA PERAGITUR

EDITIO ALTERA

EDITIO MAIOR (20×28)
Linteo contectus, sectione foliorum rubra, Lit. 600 ($ 1). Foliis solutis, Lit. 400 ($ 0,70).

EDITIO MINOR (15,4×21,5)
Linteo contectus, sectione foliorum rubra, Lit. 400 ($ 0,70). Foliis solutis, Lit. 250 ($ 0,40).

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PII PP. XII

DE DISCIPLINA SERVANDA QUOAD IEIUNIUM EUCHARISTICUM

INSTRUCTIO

DE DISCIPLINA CIRCA IEIUNIUM EUCHARISTICUM SERVANDA

editio latina, Lib. 50 ($ 0,10) — editio italica, Lib. 50 ($ 0,10)